

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 29.1.2014
COM(2014) 43 final

2014/0020 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με διαρθρωτικά μέτρα για τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των πιστωτικών
ιδρυμάτων της ΕΕ**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2014) 30 final}

{SWD(2014) 31 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Από την έναρξη της χρηματοπιστωτικής κρίσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση («η Ένωση») και τα κράτη μέλη συμμετέχουν ενεργά στη ριζική αναμόρφωση του κανονιστικού και εποπτικού πλαισίου των τραπεζών.

Στον τραπεζικό τομέα, η Ένωση άρχισε μια σειρά μεταρρυθμίσεων προκειμένου να δημιουργηθεί ένα ασφαλέστερο, σταθερότερο, πιο διαφανές και υπεύθυνο χρηματοπιστωτικό σύστημα που θα λειτουργεί προς όφελος της οικονομίας και της κοινωνίας στο σύνολό της. Ωστόσο, ο τραπεζικός τομέας της Ένωσης εξακολουθεί να είναι μεγάλος σε απόλυτο μέγεθος (42,9 τρισεκατ. ευρώ) καθώς και σε σχετικό μέγεθος (σχεδόν 350 τοις εκατό του ΑΕΠ της Ένωσης). Το ατομικό μέγεθος των μεγαλύτερων τραπεζών της Ένωσης με βάση τα στοιχεία του ενεργητικού είναι περίπου παρόμοιο ή πλησιάζει το ΑΕΠ της χώρας καταγωγής τους. Οι τράπεζες αυτές εξακολουθούν να είναι υπερβολικά μεγάλες για να αφεθούν να πτωχεύσουν, υπερβολικά μεγάλες για να διασωθούν και υπερβολικά περίπλοκες για να εξυγιανθούν.

Στο πλαίσιο αυτό, ο επίτροπος Μπαρνιέ ανακοίνωσε τον Νοέμβριο του 2011 τη σύσταση ομάδας εμπειρογνομόνων υψηλού επιπέδου («HLEG») με αποστολή την εκτίμηση της ανάγκης διαρθρωτικής μεταρρύθμισης του τραπεζικού τομέα της Ένωσης, και επικεφαλής τον ErkkiLiikanen, διοικητή της Τράπεζας της Φινλανδίας.¹ Η έκθεση υποβλήθηκε τον Οκτώβριο του 2012 και σ' αυτήν αναφέρεται ότι η αναδιάρθρωση των τραπεζών είναι αναγκαία προκειμένου να συμπληρωθούν οι υφιστάμενες μεταρρυθμίσεις και γίνεται σύσταση για υποχρεωτικό διαχωρισμό των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και άλλων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης υψηλού κινδύνου σε ξεχωριστή νομική οντότητα εντός του τραπεζικού ομίλου. Ο διαχωρισμός θα είναι υποχρεωτικός μόνο για τις τράπεζες των οποίων οι δραστηριότητες που πρέπει να διαχωρίζονται ανήλθαν σε σημαντικό μερίδιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων των τραπεζών.² Στις 3 Ιουλίου 2013, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με μεγάλη πλειοψηφία («ΕΚ») εξέδωσε έκθεση πρωτοβουλίας με τίτλο «Μεταρρύθμιση της δομής του τραπεζικού τομέα της ΕΕ»³ η οποία χαιρετίζει τα μέτρα διαρθρωτικής μεταρρύθμισης σε επίπεδο Ένωσης για την αντιμετώπιση των ανησυχιών σχετικά με τις τράπεζες που είναι «υπερβολικά μεγάλες για να αφεθούν να πτωχεύσουν» («TBTF»)⁴.

Η παρούσα πρόταση αντιπροσωπεύει ένα κρίσιμο μέρος της απόκρισης της Ένωσης στην αντιμετώπιση του διλήμματος των TBTF. Αποσκοπεί στην πρόληψη της υλοποίησης των κατάλοιπων κινδύνων που δεν υπόκεινται σε διαχείριση στο τραπεζικό σύστημα της Ένωσης. Θα περιορίσει την τεχνητή επέκταση των ισολογισμών των τραπεζών, ιδιαίτερα τις δραστηριότητες με καθαρά κερδοσκοπικό χαρακτήρα, περιορίζοντας έτσι τον κίνδυνο να

¹ Για την εντολή και τον κατάλογο των μελών, βλ. http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf

² Οι υπόλοιπες συστάσεις της HLEG περιλαμβάνουν (2) το ότι ο διαχωρισμός των πρόσθετων δραστηριοτήτων μπορεί να είναι απαραίτητη προϋπόθεση για το σχέδιο ανάκαμψης και εξυγίανσης, (3) τη χρήση της διάσωσης με ίδια μέσα (bail-in) ως εργαλείου εξυγίανσης, (4) την επανεξέταση των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τα στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση και τα δάνεια που αφορούν ακίνητα, και (5) μέτρα που αποσκοπούν στην ενίσχυση της διακυβέρνησης και του ελέγχου των τραπεζών ώστε να ενισχυθεί η ασφάλεια των τραπεζών και η πειθαρχία της αγοράς.

³ Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (McCarthy 2013), Μεταρρύθμιση της δομής του τραπεζικού τομέα της ΕΕ, 2013/2021 (INI)

⁴ Η έννοια «υπερβολικά μεγάλες για να αφεθούν να πτωχεύσουν» νοείται ότι καλύπτει επίσης και τις υπερβολικά σημαντικές για να αφεθούν να πτωχεύσουν, τις υπερβολικά διασυνδεδεμένες για να αφεθούν να πτωχεύσουν και τις υπερβολικά περίπλοκες για να αφεθούν να πτωχεύσουν. Βλέπε επίσης Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2013β).

πρέπει να παρέμβουν οι φορολογούμενοι για να σώσουν χρεοκοπημένες τράπεζες και μειώνοντας το κόστος και την πολυπλοκότητα κάθε εξυγίανσης, όταν απαιτείται. Επίσης, αποτελεί σημαντικό συμπλήρωμα της οδηγίας για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων («BRRD»).

Η διαρθρωτική μεταρρύθμιση μέχρι σήμερα δεν ήταν μέρος του διεθνούς θεματολογίου μεταρρυθμίσεων που έχει συμφωνηθεί από την ομάδα G20. Ωστόσο, ορισμένες χώρες σε όλο τον κόσμο έχουν θεσπίσει ή προτείνει μέτρα για την αντιμετώπιση των ανωτέρω ανησυχιών. Τα τελευταία χρόνια πολλά κράτη μέλη έχουν αναλάβει πρωτοβουλίες μεταρρύθμισης (η Γερμανία, η Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και το Βέλγιο). Οι Ηνωμένες Πολιτείες θέσπισαν πρόσφατα τον λεγόμενο «κανόνα Volcker» που απαγορεύει τις δραστηριότητες διαπραγματεύσεως για ίδιο λογαριασμό από τράπεζες. Επιπλέον, διάφοροι διεθνείς οργανισμοί έχουν ζητήσει τη διεξαγωγή παγκόσμιου διαλόγου σχετικά με τις τραπεζικές δομές και τα επιχειρηματικά μοντέλα. Λόγω του πολλαπλασιασμού των μεταρρυθμιστικών πρωτοβουλιών στο πλαίσιο αυτό, και προκειμένου να αποφευχθούν επικαλυπτόμενα ή ασύμβατα μέτρα που θα επηρεάζουν τις τράπεζες με διεθνή δραστηριότητα, οι ηγέτες της G20 στην τελευταία σύνοδο κορυφής στην Αγία Πετρούπολη κάλεσε το Συμβούλιο χρηματοπιστωτικής σταθερότητας να αξιολογήσει τις διασυννοριακές ομοιογένειες και τις επιπτώσεις των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων του τραπεζικού τομέα για την παγκόσμια χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Η παρούσα πρόταση λαμβάνει δεόντως υπόψη τις αναδυόμενες διεθνείς προσπάθειες συντονισμού και αναγνωρίζει την ανάγκη να αποτραπούν οι ευκαιρίες για ρυθμιστικό αρμπιτράζ.

Η παρούσα πρόταση συνοδεύεται από μια άμεσα συνδεδεμένη πρόταση για την αντιμετώπιση ενός άλλου καναλιού μετάδοσης μιας χρηματοπιστωτικής κρίσης – δηλαδή των διασυνδέσεων μεταξύ των συμμετεχόντων στην αγορά, συμπεριλαμβανομένων των συστημικών τραπεζών, μέσω αδιαφανών εμπορικών σχέσεων σε συναλλαγές χρηματοδότησης τίτλων. Η Πράσινη Βίβλος για το σκιώδες τραπεζικό σύστημα που υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Μαρτίου 2012⁵ αναγνωρίζει ότι η ενισχυμένη τραπεζική κανονιστική ρύθμιση θα μπορούσε να οδηγήσει σημαντικό μέρος των τραπεζικών δραστηριοτήτων πέρα από τα όρια της παραδοσιακής τραπεζικής και προς την κατεύθυνση του «σκιώδους τραπεζικού συστήματος» που ορίζεται ως «το σύστημα πιστωτικής διαμεσολάβησης που περιλαμβάνει οντότητες και δραστηριότητες εκτός του κανονικού τραπεζικού συστήματος». Την 20ή Νοεμβρίου 2012 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε ψήφισμα για το σκιώδες τραπεζικό σύστημα⁶ όπου υπογράμμισε την ανάγκη να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια στη διάρθρωση και τις δραστηριότητες των χρηματοπιστωτικών οργανισμών, αλλά και την ανάγκη να γνωρίζουν οι εποπτικές αρχές το επίπεδο των δραστηριοτήτων σκιώδους τραπεζικής όπως οι συμφωνίες επαναγοράς και ο δανεισμός τίτλων. Στις 4 Σεπτεμβρίου 2013 η Επιτροπή υπογράμμισε, στην ανακοίνωσή της για το

⁵ Οδηγία xx/xxxx/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 77/91/ΕΟΚ και 82/891/ΕΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ και 2011/35/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L-xxx

⁶ COM(2012) 102 final, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/shadow/green-paper_en.pdf

⁷ Ο ορισμός αυτός έχει αναπτυχθεί στην έκθεση του FSB, της 27ης Οκτωβρίου 2011, για την ενίσχυση της εποπτείας και της ρύθμισης του σκιώδους τραπεζικού συστήματος, http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111027a.pdf

⁸ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=EN>

σκιώδες τραπεζικό σύστημα⁹, ότι η ενίσχυση της διαφάνειας των συναλλαγών χρηματοδότησης τίτλων, όπως οι συμφωνίες επαναγοράς και ο δανεισμός τίτλων, άλλες ισοδύναμες συναλλαγές και η επανενεχυρίαση των ασφαλειών, θα είναι ουσιαστικής σημασίας για την παρακολούθηση των κινδύνων που συνδέονται με τη διασύνδεση, την υπερβολική μόχλευση και τις φιλοκυκλικές συμπεριφορές.

Το υπόλοιπο της παρούσας αιτιολογικής έκθεσης περιορίζεται στην παρουσίαση της παρούσας πρότασης σχετικά με τον διαρθρωτικό διαχωρισμό των πιστωτικών ιδρυμάτων.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ

Ζητήθηκε η γνώμη των ενδιαφερομένων φορέων σε πολλές περιπτώσεις. Η HLEG είχε συναντήσεις με διάφορους ενδιαφερομένους κατά τη διάρκεια της εντολής της και διεξήγαγε δημόσια διαβούλευση η οποία στόχευε τις τράπεζες, τους εταιρικούς πελάτες και τους πελάτες λιανικής και τις ενώσεις τους.¹⁰ Επίσης, η Επιτροπή πραγματοποίησε δημόσια διαβούλευση με τους ενδιαφερομένους τον Οκτώβριο του 2012.¹¹ Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις του τραπεζικού τομέα και η ανάγκη για μια συντονισμένη δράση σε επίπεδο Ένωσης έχουν επίσης αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεων με τα κράτη μέλη.

Στο πλαίσιο της εκπόνησης της εκτίμησης αντικτύπου (εφεξής: «ΕΑ»), η Επιτροπή διοργάνωσε μια πρόσθετη δημόσια διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους φορείς κατά την άνοιξη του 2013, με την οποία καλούσε τις τράπεζες να εξετάσουν τον αντίκτυπο των διαφόρων επιλογών τύπου διαρθρωτικής μεταρρύθμισης.¹² Οι 500 απαντήσεις της διαβούλευσης υπογράμμισαν τις διαιρέσεις μεταξύ των τραπεζών, αφενός, και των καταναλωτών και των μη τραπεζικών χρηματοπιστωτικών φορέων, αφετέρου. Οι πρώτες ήταν σε μεγαλύτερο βαθμό κατά του διαρθρωτικού διαχωρισμού· οι δεύτεροι ήταν σε μεγάλο βαθμό υπέρ. Οι απόψεις των άλλων κατηγοριών ήταν πιο ισορροπημένες.

Μια διυπηρεσιακή διευθύνουσα ομάδα («ISG») για τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις του τραπεζικού τομέα συγκροτήθηκε τον Μάρτιο του 2013 με εκπροσώπους των Γενικών Διευθύνσεων COMP, ECFIN, EMPL, ENTR, JUST, MARKT, της Γενικής Γραμματείας, της Νομικής Υπηρεσίας, της ΓΔ TAXUD και του ΚΚΕρ. Αυτή η ISG συνεδρίασε τον Μάρτιο, τον Απρίλιο και τον Σεπτέμβριο του 2013 και υποστηρίζει τις εργασίες για την ΕΑ.

Το σχέδιο εκτίμησης αντικτύπου υποβλήθηκε στην επιτροπή εκτίμησης του αντικτύπου («EEA») της Επιτροπής στις 19 Σεπτεμβρίου 2013 και συζητήθηκε με την EEA στις 16 Οκτωβρίου 2013. Η EEA διατύπωσε τις συστάσεις της για βελτιώσεις στις 18 Οκτωβρίου

⁹ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το σκιώδες τραπεζικό σύστημα – η αντιμετώπιση νέων πηγών κινδύνου στον χρηματοπιστωτικό τομέα, COM(2013), 614 final

¹⁰ Διαβούλευση της HLEG για τη μεταρρύθμιση της δομής του τραπεζικού τομέα της ΕΕ, Μάιος/Ιούνιος 2012. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/banking_sector_en.htm. Η HLEG έλαβε 83 απαντήσεις, η μεγάλη πλειονότητα των οποίων προέρχονταν από τράπεζες και άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ενώ ακολουθούσαν οι πελάτες λιανικής και οι ενώσεις τους και, τέλος, οι εταιρικοί πελάτες.

¹¹ Διαβούλευση σχετικά με τις συστάσεις της HLEG για τη διάρθρωση του τραπεζικού τομέα της ΕΕ, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/hleg-banking_en.htm. Από τις 89 απαντήσεις που παρελήφθησαν, σχεδόν οι μισές προέρχονταν από τον τραπεζικό κλάδο.

¹² «Διαβούλευση της Επιτροπής σχετικά με τη διαρθρωτική μεταρρύθμιση του τραπεζικού τομέα», http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/banking-structural-reform/index_en.htm. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής έλαβαν περισσότερες από 500 απαντήσεις. Αυτές προήλθαν από τράπεζες και άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, πελάτες από τον χώρο των επιχειρήσεων, επενδυτές, δημόσιες αρχές και ενώσεις καταναλωτών και ιδιώτες - απαντήσεις από πλευράς ιδιωτών (439) και από ενώσεις καταναλωτών (11).

2013. Οι βασικές συστάσεις ήταν οι εξής: (i) βελτίωση της περιγραφής του προβλήματος και του βασικού σεναρίου· (ii) καλύτερη περιγραφή και επεξήγηση των επιλογών μεταρρύθμισης· (iii) καλύτερη εκτίμηση του αντικτύπου και καλύτερη απόδειξη της αποτελεσματικότητας των επιλεγμένων μεταρρυθμιστικών επιλογών· (iv) καλύτερη παρουσίαση των απόψεων των ενδιαφερομένων φορέων· και (v) να προστεθεί ένα γλωσσάριο. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής υπέβαλαν εκ νέου αναθεωρημένη εκτίμηση επιπτώσεων στις 18 Δεκεμβρίου 2013, παράλληλα με χωριστό έγγραφο που εξηγούσε στην ΕΕΑ ότι οι συστάσεις της ΕΕΑ είχαν ενσωματωθεί. Η ΕΕΑ στη συνέχεια εξέδωσε θετική γνώμη στις 15 Ιανουαρίου 2014, ενώ ταυτόχρονα διατύπωσε συστάσεις για περαιτέρω βελτιώσεις, με ιδιαίτερη έμφαση στην ενίσχυση της ανάλυσης της αιτιολόγησης των προτεινόμενων μέτρων, των εναλλακτικών επιλογών μεταρρύθμισης, του αντικτύπου και των απόψεων των ενδιαφερομένων φορέων όσον αφορά τα μέτρα διαφάνειας που δεν είχαν θεσπιστεί παρά μόνον στην εκ νέου υποβολή της τελικής ΕΑ. Η ΕΕΑ συνέστησε επίσης την περαιτέρω ενίσχυση της παρουσίασης των επιλογών διαρθρωτικής μεταρρύθμισης και της αξιολόγησης του αντικτύπου και της αποτελεσματικότητας των εν λόγω επιλογών μεταρρύθμισης. Η τελική εκδοχή της αξιολόγησης του αντικτύπου έχει επεκτείνει σημαντικά την ανάλυση της διαφάνειας των μέτρων μεταρρύθμισης και έχει επεξεργαστεί περαιτέρω τις δύο άλλες συστάσεις της ΕΕΑ.

Σχετικά με το συνολικό κόστος και τα οφέλη της παρούσας πρότασης, η εκτίμηση του αντικτύπου που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της εν λόγω πρότασης υποβλήθηκε σε ποιοτική ανάλυση και ανάλυση βάσει ποσοτικών υποδειγμάτων. Η εκτίμηση αντικτύπου κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι σιωπηρές επιδοτήσεις είναι σημαντικές, ενώ εξαρτώνται από το μέγεθος της τράπεζας και τον βαθμό διασύνδεσης της τράπεζας. Λαμβάνοντας επίσης δεόντως υπόψη τα σαφή οφέλη που προέρχονται από την ποικιλομορφία των τραπεζικών μοντέλων της Ευρώπης, η παρούσα πρόταση αποσκοπεί να εξασφαλίσει ότι θα διατηρηθεί η λεπτή ισορροπία μεταξύ της πρόληψης των συστημικών κινδύνων και της χρηματοδότησης της βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1. Νομική βάση και επικουρικότητα

Η νομική βάση του παρόντος κανονισμού είναι το άρθρο 114, παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΛΕΕ»), το οποίο προβλέπει τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων που έχουν στόχο την εγκαθίδρυση και την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Οι ενιαίοι κανόνες σχετικά με τις δομές των τραπεζών θα ενισχύσουν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα εντός της Ένωσης, θα συμβάλουν στην καλύτερη ενοποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών, να διευκολύνουν την ομαλή εξυγίανση και την ανάκαμψη του ομίλου, θα ενισχύσουν τη διασυννοριακή παροχή υπηρεσιών και την εγκατάσταση σε άλλα κράτη μέλη, θα μειώσουν τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και θα εμποδίζουν τη δυνατότητα επιλογής ευνοϊκότερου ρυθμιστικού καθεστώτος (αρμπιτράζ).

Ορισμένα κράτη μέλη έχουν προτείνει ή εγκρίνει μέτρα διαρθρωτικής μεταρρύθμισης των εθνικών τραπεζικών συστημάτων τους. Η ανομοιογενής εθνική νομοθεσία που δεν επιδιώκει τους ίδιους στόχους πολιτικής, κατά τρόπο που να είναι συμβατός και ισοδύναμος με τους μηχανισμούς που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, αυξάνει τις πιθανότητες στρέβλωσης των κινήσεων των κεφαλαίων και των επενδυτικών αποφάσεων. Χωρίς μια προσέγγιση που θα καλύπτει όλη την Ένωση, οι τράπεζες θα αναγκαστούν να προσαρμόζουν τη δομή και τη λειτουργία τους με βάση τα εθνικά σύνορα, πράγμα που θα τις καταστήσει ακόμη πιο πολύπλοκες και θα αυξήσει τον κατακερματισμό.

Η ανομοιογενής εθνική νομοθεσία θα υπονομεύσει επίσης τις προσπάθειες για την επίτευξη ενός ενιαίου εγχειριδίου κανόνων που θα εφαρμόζεται σε όλη την εσωτερική αγορά και τη δημιουργία μιας αποτελεσματικής τραπεζικής ένωσης, δεδομένου ότι θα είχε ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της αποτελεσματικότητας του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού («ΕΕΜ»)¹³ και του μελλοντικού ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης («ΕΜΕ»)¹⁴. Η ανομοιογενής νομοθεσία καθιστά επίσης τη διαχείριση διασυνοριακών ιδρυμάτων δυσκολότερη και δαπανηρότερη.

Η εναρμόνιση σε επίπεδο Ένωσης που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό μπορεί να διασφαλίσει ότι οι τραπεζικοί όμιλοι της Ένωσης, πολλοί από τους οποίους δραστηριοποιούνται σε διάφορα κράτη μέλη, θα ρυθμίζονται από ένα κοινό πλαίσιο διαρθρωτικών απαιτήσεων εξασφαλίζοντας έτσι την επικράτηση ισότιμων όρων ανταγωνισμού, τη μείωση της πολυπλοκότητας της νομοθεσίας, την αποφυγή αδικαιολόγητου κόστους συμμόρφωσης για τις διασυνοριακές δραστηριότητες και την προώθηση περαιτέρω ενοποίησης στην αγορά της Ένωσης, συμβάλλοντας παράλληλα στην εξάλειψη των ευκαιριών ρυθμιστικού αρμπιτράζ.

Τηρώντας τους στόχους της συμβολής στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ένα κράτος μέλος που έχει ήδη θεσπίσει νομοθεσία που απαγορεύει στα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία λαμβάνουν καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ να ασκούν τη δραστηριότητα της διαπραγμάτευσης επενδύσεων ως εντολείς και να κατέχουν στοιχεία ενεργητικού για εμπορική εκμετάλλευση μπορεί να υποβάλει αίτημα προς την Επιτροπή να χορηγήσει παρέκκλιση από τις διατάξεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο ΙΙΙ («διαχωρισμός ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης») για ένα πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται στην εθνική νομοθεσία που είναι συμβατή με τις διατάξεις του εν λόγω κεφαλαίου. Αυτό θα επιτρέψει στα κράτη μέλη, για τα οποία διαπιστώνεται ότι είχαν ήδη εφαρμόσει μέτρα «υπεραντιστοιχίας», να αποφεύγουν τη δαπανηρή ευθυγράμμιση των υφιστάμενων αποτελεσματικών διατάξεων με τις εν λόγω διατάξεις. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι επιπτώσεις της εθνικής νομοθεσίας δεν θέτουν σε κίνδυνο τον στόχο ή τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, οι στόχοι της εθνικής νομοθεσίας πρέπει να είναι οι ίδιοι με αυτούς που ορίζονται στην παρούσα πρόταση. Επίσης, οι εθνικές νομικές, εποπτικές και εκτελεστικές ρυθμίσεις πρέπει να εξασφαλίζουν ότι το πιστωτικό ίδρυμα συμμορφώνεται με νομικώς δεσμευτικές απαιτήσεις, που να είναι συμβατές με την παρούσα πρόταση.

Η παρούσα πρόταση λαμβάνει δεόντως υπόψη την ταχεία εξέλιξη των χρηματοπιστωτικών αγορών και τις χρηματοοικονομικές καινοτομίες και την εξέλιξη του ενωσιακού ρυθμιστικού και εποπτικού πλαισίου. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και συνεπής εποπτεία και η ανάπτυξη του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων στον τραπεζικό τομέα, η παρούσα πρόταση προβλέπει ένα σημαντικό ρόλο για την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών («ΕΑΤ»). Θα ζητείται η γνώμη της ΕΑΤ από τις αρμόδιες αρχές όταν λαμβάνουν ορισμένες αποφάσεις, όπως ορίζονται στην παρούσα πρόταση και η ΕΑΤ θα καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών και εκτελεστικών τεχνικών προτύπων, και θα υποβάλει εκθέσεις στην Επιτροπή. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό στις περιπτώσεις που περιγράφονται στα άρθρα 9, 10, 13 και 21.

3.2. Αναλογικότητα

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 ΣΕΕ), το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της Ένωσης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών.

¹³ Συστάθηκε με την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L287 της 29.10.2013, σ. 63).

¹⁴ Συστάθηκε με την έκδοση του [ΕΜΕ].

Ο προτεινόμενος κανονισμός απαγορεύει στα μεγάλα πιστωτικά ιδρύματα και τους μεγάλους τραπεζικούς ομίλους της Ένωσης να ασκούν δραστηριότητες διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και ορισμένες συναφείς δραστηριότητες.

Ο διαχωρισμός της ιδιοκτησίας, έχει το δυναμικό να είναι το πιο αποτελεσματικό μέσο διαρθρωτικής μεταρρύθμισης όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων της διευκόλυνσης της εξυγίανσης και του περιορισμού του ηθικού κινδύνου, των συγκρούσεων συμφερόντων και την κακή κατανομή του κεφαλαίου και των πόρων. Τα δυνητικά οφέλη της απαγόρευσης δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό θα είναι ιδιαίτερα ισχυρά από την άποψη του μετριασμού των κινδύνων, της πολυπλοκότητας, της διασύνδεσης και των συγκρούσεων συμφερόντων. Ωστόσο, εν όψει των προκλήσεων που προκύπτουν από τη δυσκολία της διάκρισης μεταξύ της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και άλλων παρόμοιων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης, ιδίως ειδικής διαπραγμάτευσης (market making), ο περιοριστικός ορισμός των δραστηριοτήτων που υπόκεινται στην απαγόρευση αποτελεί τη βάση της αναλογικότητας του μέτρου αυτού. Η εξαίρεση των μικρότερων τραπεζών από το πεδίο εφαρμογής της απαγόρευσης είναι δικαιολογημένη λόγω των δυσανάλογων επιπτώσεων που θα μπορούσε να συνεπάγεται μια τέτοια απαγόρευση για τις τράπεζες εάν έπρεπε να εκχωρήσουν μέρος των χαρτοφυλακίων τους.

Ο προτεινόμενος κανονισμός απαιτεί επίσης από την αρμόδια αρχή να προβαίνει σε συστηματική επανεξέταση ορισμένων άλλων δραστηριοτήτων – συγκεκριμένα, των δραστηριοτήτων ειδικής διαπραγμάτευσης ή των επενδύσεων/της χρηματοδότησης τιτλοποίησης και διαπραγμάτευσης ορισμένων παραγώγων. Αυτές έχουν αναγνωριστεί ως οι δραστηριότητες στις οποίες υπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος διενέργειας διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό κατά παράβαση της απαγόρευσης και οι οποίες θα μπορούσαν να προκαλέσουν κινδύνους για τη σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος και του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης. Η αρμόδια αρχή έχει τη δυνατότητα να απαιτήσει τον διαχωρισμό. Η εξουσία αυτή να απαιτείται διαχωρισμός δεν έχει επιβληθεί ως γενικό μέτρο: αντίθετα, η αρμόδια αρχή έχει τη δυνατότητα να ενεργεί κατά την κρίση της, χρησιμοποιώντας μια σειρά εναρμονισμένων παραμέτρων. Μόνο υπό ορισμένες περιστάσεις, όταν οι κίνδυνοι υπερβαίνουν τα επίπεδα που θα καθοριστούν βάσει εναρμονισμένων παραμέτρων, η αρμόδια αρχή υποχρεούται να επιβάλλει διαχωρισμό. Η προσέγγιση αυτή θεωρείται αναλογική, διότι ο διαχωρισμός επιβάλλεται μόνο υπό ορισμένες προϋποθέσεις, και μετά από εμπεριστατωμένη μελέτη των επιπτώσεων των εν λόγω δραστηριοτήτων στο προφίλ κινδύνου και τη συμπεριφορά του κύριου πιστωτικού ιδρύματος.

Ο προτεινόμενος κανονισμός στοχεύει τα μεγάλα πιστωτικά ιδρύματα και τους μεγάλους τραπεζικούς ομίλους. Δεδομένου ότι ο κύριος στόχος της πρότασης είναι να αντιμετωπίσει κατάλοιπους συστημικούς κινδύνους στο χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ένωσης, η επέκταση των μέτρων της πρότασης ώστε να καλύπτουν όλα τα πιστωτικά ιδρύματα θα ήταν δυσανάλογη και θα μπορούσε να οδηγήσει σε αδικαιολόγητο κόστος, ιδίως για τα μικρότερα πιστωτικά ιδρύματα.

Τα πιστωτικά ιδρύματα που ευρίσκονται κάτω από τα όρια του προτεινόμενου κανονισμού δεν υπόκεινται στα διαρθρωτικά μέτρα που προβλέπονται. Αυτό συνεπάγεται ότι τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές δύνανται να αποφασίσουν την επιβολή παρόμοιων μέτρων και σε μικρότερα πιστωτικά ιδρύματα.

Ο προτεινόμενος κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την επιχειρηματική ελευθερία, το δικαίωμα ιδιοκτησίας, το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής και

αμερόληπτης δικαιοσύνης, θα πρέπει δε να εφαρμόζεται κατ' εφαρμογή των εν λόγω δικαιωμάτων και αρχών.

3.3. Λεπτομερής εξήγηση της πρότασης

Το τμήμα αυτό παρουσιάζει συνοπτικά τα κύρια συστατικά του παρόντος κανονισμού.

3.3.1. Στόχοι και αντικείμενο του διαρθρωτικού διαχωρισμού

Ο προτεινόμενος κανονισμός αποσκοπεί στην ενίσχυση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στην Ένωση, μέσω της διαρθρωτικής μεταρρύθμισης των μεγάλων τραπεζών, συμπληρώνοντας έτσι τις χρηματοπιστωτικές κανονιστικές μεταρρυθμίσεις που έχουν ήδη αναληφθεί σε επίπεδο Ένωσης. Στο άρθρο 1 εκτίθεται συνοπτικά το αντικείμενο και οι στόχοι της μεταρρύθμισης.

Το άρθρο 2 παρουσιάζει συνοπτικά το αντικείμενο, το οποίο είναι να θεσπιστούν κανόνες σχετικά με διαρθρωτικές αλλαγές στις τράπεζες TBTF με την επιβολή απαγόρευσης διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και πιθανού διαχωρισμού ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης.

3.3.2. Πεδίο εφαρμογής

Το άρθρο 3 ορίζει ότι ο προτεινόμενος κανονισμός εφαρμόζεται στις τράπεζες που πληρούν ορισμένα κριτήρια και υπερβαίνουν ορισμένα ανώτατα όρια:

- (1) Οι απαιτήσεις ισχύουν για τις ευρωπαϊκές τράπεζες που έχουν χαρακτηριστεί παγκόσμιας συστημικής σημασίας.
- (2) Οι απαιτήσεις ισχύουν για τις τράπεζες που υπερβαίνουν τα ακόλουθα ανώτατα όρια για τρία συναπτά έτη: α) το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων της τράπεζας υπερβαίνει τα 30 δισεκατομμύρια ευρώ,¹⁵ και β) τα συνολικά στοιχεία ενεργητικού και παθητικού της τράπεζας για εμπορική εκμετάλλευση υπερβαίνουν τα 70 δισεκατομμύρια ευρώ, ή το 10 % του συνολικού ενεργητικού της τράπεζας.

Τα άρθρα 22 και 23 παρέχουν περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να υπολογίζονται οι «δραστηριότητες διαπραγμάτευσης» (για τους σκοπούς της επανεξέτασης από την αρμόδια αρχή που μπορεί να οδηγήσει σε διαχωρισμό από το πιστωτικό ίδρυμα). Δεδομένου ότι το επίκεντρο των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων των τραπεζών είναι οι τραπεζικές δραστηριότητες, το άρθρο 23 παράγραφος 2 ορίζει ότι για τους χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων, οι ασφαλιστικές δραστηριότητες και οι μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις δεν πρέπει να περιλαμβάνεται στον υπολογισμό.

Ο προτεινόμενος κανονισμός θα εφαρμόζεται στα πιστωτικά ιδρύματα της Ένωσης και στις μητρικές εταιρείες τους στην ΕΕ, τις θυγατρικές και τα υποκαταστήματά τους, περιλαμβανομένων και αυτών που βρίσκονται σε τρίτες χώρες. Επίσης θα εφαρμόζεται σε υποκαταστήματα και θυγατρικές εταιρείες στην Ένωση των τραπεζών που είναι εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες. Αυτό το τόσο ευρύ εδαφικό πεδίο εφαρμογής είναι δικαιολογημένο προκειμένου να εξασφαλίζονται ισότιμοι όροι ανταγωνισμού και να αποφεύγεται η μεταφορά των δραστηριοτήτων τους εκτός της Ένωσης με σκοπό την παράκαμψη των απαιτήσεων αυτών. Ωστόσο, οι ξένες θυγατρικές των τραπεζών της Ένωσης και υποκαταστήματα ξένων τραπεζών στην ΕΕ θα μπορούσαν να εξαιρεθούν, εφόσον αυτά υπόκεινται σε ισοδύναμους κανόνες περί διαχωρισμού (άρθρα 4 και 27). Το άρθρο 4 παράγραφος 2 προβλέπει μια άλλη πιθανή εξαίρεση: Οι εποπτικές αρχές έχουν την εξουσία να εξαιρούν από τον διαχωρισμό ξένες θυγατρικές ομίλων με αυτόνομη γεωγραφική

¹⁵ Αυτό είναι το κατώτατο όριο για τα «σημαντικά ιδρύματα» που χρησιμοποιείται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2013.

αποκεντρωμένη δομή, που επιδιώκουν μια στρατηγική εξυγίανσης «πολλαπλών σημείων εισόδου».

Με την εφαρμογή της απαίτησης διαχωρισμού σε ολόκληρο τον παγκόσμιο όμιλο επιχειρήσεων, ανεξαρτήτως γεωγραφικής τοποθεσίας, εξαλείφεται η δυνατότητα για τις τράπεζες να καταστρατηγούν τον διαχωρισμό με την χωροθέτηση συγκεκριμένων δραστηριοτήτων εκτός της ένωσης. Επιπλέον, όταν η ευρεία εδαφική κάλυψη συμπληρώνεται από το καθεστώς ισοδυναμίας τρίτης χώρας, μετριάζονται οι ενδεχόμενες εξωεδαφικές ανησυχίες των δικαιοδοσιών τρίτων χωρών. Με την επιβολή στις ξένες τράπεζες της απαίτησης να διαχωρίζουν τις δραστηριότητές τους στην Ένωση, διασφαλίζονται επίσης ισότιμοι όροι ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, ελαχιστοποιώντας έτσι τον κίνδυνο αθέμιτου ανταγωνισμού.

3.3.3. Απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό (κεφάλαιο II)

Το άρθρο 6 παράγραφος 1 του προτεινόμενου κανονισμού προβλέπει ότι ένα πιστωτικό ίδρυμα και οντότητες εντός του ιδίου ομίλου δεν πρέπει να επιδίδονται σε διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό σε χρηματοπιστωτικά μέσα και βασικά προϊόντα. Παρότι είναι σπάνια τα συνεπή δεδομένα σε επίπεδο Ένωσης όσον αφορά συγκεκριμένες τραπεζικές δραστηριότητες, τα διαθέσιμα στοιχεία υποδηλώνουν ότι οι συναλλαγές για ίδιο λογαριασμό αποτελούν περιορισμένο μέρος των ισολογισμών των τραπεζών.¹⁶ Ωστόσο, τα ίδια στοιχεία τονίζουν επίσης ότι οι εν λόγω συναλλαγές ήταν σημαντικές πριν από την κρίση και, ελλείψει κανονιστικής παρέμβασης, δεν υπάρχει εγγύηση ότι δεν μπορούν να αυξηθούν και πάλι στο μέλλον.

Είναι δύσκολο να οριστεί η διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό και να διακριθεί από την ειδική διαπραγμάτευση. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 που ορίζει τη διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό υπό τη στενή έννοια του όρου, οι δραστηριότητες γραφείων, μονάδων, τμημάτων ή μεμονωμένων διαπραγματευτών που αποσκοπούν ειδικά στην ανάληψη θέσεων με σκοπό την πραγματοποίηση κέρδους για ίδιο λογαριασμό, χωρίς καμία σύνδεση με δραστηριότητες πελατών ή αντιστάθμιση του κινδύνου της οικονομικής οντότητας, θα απαγορεύονται.

Το άρθρο 6 παράγραφος 2 διευκρινίζει ότι εάν τα πιστωτικά ιδρύματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού όπως ορίζεται στα άρθρα 3 και 4 έχουν σε λειτουργία ειδικές δομές για την αγορά και την πώληση μέσων της χρηματαγοράς για τις ανάγκες της ταμειακής διαχείρισης, αυτές δεν καλύπτονται από την απαγόρευση αυτή. Οι συναλλαγές κρατικών ομολόγων της Ένωσης απαλλάσσονται επίσης από την απαγόρευση (άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο α)), ώστε να αποφευχθούν τυχόν αρνητικές συνέπειες στις εν λόγω καίριας σημασίας αγορές. Η εξαίρεση αυτή αντικατοπτρίζει την προβλεπόμενη εξαίρεση για συναλλαγές κρατικών ομολόγων σε σχέση με την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων (άρθρο 8 παράγραφος 2).

Αν και κατ' αρχήν η απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό θα μπορούσε να επεκταθεί σε όλες τις τράπεζες, προτείνεται να εφαρμόζεται η απαγόρευση μόνο στις τράπεζες που αναφέρονται στο άρθρο 3. Για να αποτραπεί η παράκαμψη της απαγόρευσης από τις τράπεζες μέσω π.χ. της κατοχής ή επενδύσεων σε αμοιβαία κεφάλαια αντιστάθμισης κινδύνου, το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) ορίζει ότι στις τράπεζες που υπόκεινται στην απαγόρευση διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό απαγορεύεται επίσης η επένδυση ή η κατοχή μετοχών σε αμοιβαία κεφάλαια αντιστάθμισης κινδύνου (ή παραστατικούς τίτλους/παράγωγα που συνδέονται με αυτά), ή σε οντότητες που ασκούν δραστηριότητες διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό ή χρηματοδοτούν αμοιβαία κεφάλαια αντιστάθμισης

¹⁶ Βλ. παράρτημα 6 της εκτίμησης αντικτύπου.

κινδύνου. Τα κεφάλαια χωρίς μόχλευση και κλειστού τύπου – κυρίως ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια, κεφάλαια επιχειρηματικών συμμετοχών και ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας – εξαιρούνται από την απαγόρευση αυτή, δεδομένου του ρόλου τους στη στήριξη της χρηματοδότησης της πραγματικής οικονομίας (άρθρο 6 παράγραφος 3). Τα πιστωτικά ιδρύματα που καλύπτονται από τις εν λόγω απαγορεύσεις θα είναι σε θέση να συνεχίσουν την παροχή τραπεζικών υπηρεσιών/υπηρεσιών φύλαξης προς τα αμοιβαία κεφάλαια αντιστάθμισης κινδύνου.

3.3.4. Δυνητικός διαχωρισμός ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης (κεφάλαιο III)

Οι τράπεζες ασκούν ορισμένες άλλες εμπορικές και επενδυτικές τραπεζικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της ειδικής διαπραγμάτευσης, της χορήγησης δανείων σε κεφάλαια επιχειρηματικών συμμετοχών και ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια, των επενδύσεων και της χρηματοδότησης πράξεων τιτλοποίησης υψηλού κινδύνου, των πωλήσεων και των συναλλαγών σε παράγωγα, κλπ. Θα επιτρέπεται στους τραπεζικούς ομίλους να συνεχίσουν να επιδίδονται σε αυτές τις άλλες δραστηριότητες κατά τη διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας αρχής η οποία θα είναι υποχρεωμένη να επανεξετάζει τις δραστηριότητες διαπραγμάτευσης και θα έχει την εξουσία (καθώς επίσης και την υποχρέωση υπό ορισμένες προϋποθέσεις) να διαχωρίζει ένα υποσύνολο δραστηριοτήτων (ειδική διαπραγμάτευση, τιτλοποίηση υψηλού κινδύνου, σύνθετα παράγωγα) εάν υπάρξει υπέρβαση ορισμένων παραμέτρων. Στόχος είναι να αποφευχθεί ο κίνδυνος να καταστρατηγήσουν οι τράπεζες την απαγόρευση του άρθρου 6 επιδιδόμενες σε κρυφές δραστηριότητες διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και να καταστούν οι μη απαγορευμένες εμπορικές δραστηριότητες ιδιαίτερα σημαντικές ή με υψηλό βαθμό μόχλευσης. Η βασική αρχή του κανονισμού είναι ότι οι «οντότητες που δέχονται καταθέσεις» εντός των τραπεζικών ομίλων μπορούν να δραστηριοποιούνται στις δραστηριότητες αυτές μόνον ενόσω η αρμόδια αρχή δεν έχει αποφανθεί ότι οι εν λόγω δραστηριότητες πρέπει να διεξάγονται εντός χωριστής «οντότητας συναλλαγών».

3.3.4.1. Πεδίο των δραστηριοτήτων που υπόκεινται σε διαχωρισμό

Το άρθρο 8 ορίζει ευρέως τις δραστηριότητες διαπραγμάτευσης αναφέροντας ότι σημαίνουν δραστηριότητες πλην π.χ. της αποδοχής καταθέσεων που είναι επιλέξιμες για την εγγύηση των καταθέσεων, της δανειοδότησης, των υπηρεσιών πληρωμών λιανικής και ορισμένων άλλων δραστηριοτήτων. Επιπλέον το άρθρο 8 παράγραφος 2 εξαιρεί τα Ένωση κρατικά ομόλογα από την υποχρέωση επανεξέτασης και την εξουσία διαχωρισμού. Η εν λόγω εξαίρεση είναι συνεπής με την τρέχουσα πρακτική του μηδενικού συντελεστές στάθμισης κινδύνου στον κανονισμό και την οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις¹⁷ («ΚΚΑ»/«ΟΚΑ IV»). Ωστόσο, το άρθρο 8 παράγραφος 3 ορίζει ότι η Επιτροπή μπορεί, με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της εξαίρεσης σε μη ενωσιακά κρατικά ομόλογα, εφόσον αυτά πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις.

3.3.4.2. Καθήκον επανεξέτασης των δραστηριοτήτων

Ο προτεινόμενος κανονισμός θα υποχρεώνει τις αρμόδιες αρχές να επανεξετάζουν τις δραστηριότητες διαπραγμάτευσης των τραπεζών που υπερβαίνουν τα κατώτατα όρια, συμπεριλαμβανομένων ιδίως τριών δραστηριοτήτων που είτε είναι ιδιαίτερα κοντά στις δραστηριότητες διαπραγματεύσεων για ίδιο λογαριασμό, και ως εκ τούτου υπάρχει

¹⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1. Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 06.27.2013, σ. 338).

δυνατότητα να περιλαμβάνουν κρυφές δραστηριότητες διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό (ειδική διαπραγμάτευση/market making), ή έχουν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης (π.χ. επενδύσεις σε δραστηριότητες τιτλοποίησης υψηλού κινδύνου και ιδιότητα αναδόχου στις εν λόγω δραστηριότητες και διαπραγμάτευση παραγώγων, εκτός εκείνων που επιτρέπονται ειδικά για το σκοπό της συνετής διαχείρισης των κινδύνων). Οι αρμόδιες αρχές θα αξιολογούν αυτές τις δραστηριότητες με βάση ορισμένες παραμέτρους που θα προσαρμοστούν με βάση δεδομένα εποπτείας. Οι παράμετροι δείχνουν το σχετικό μέγεθος, τη μόχλευση, την πολυπλοκότητα, την αποδοτικότητα, τους σχετικούς κινδύνους της αγοράς, καθώς και τη διασύνδεση (άρθρο 9 παράγραφος 2). Για να εξασφαλιστεί ότι αυτές οι παράμετροι μετρώνται και εφαρμόζονται με συνέπεια, το άρθρο 9 παράγραφος 4 αναθέτει στην EAT την ανάπτυξη δεσμευτικών εκτελεστικών τεχνικών προτύπων προς έγκριση από την Επιτροπή.

3.3.4.3. Εξουσία διαχωρισμού

Το άρθρο 10 παράγραφος 1 ορίζει ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να απαιτούν τον διαχωρισμό αν διαπιστωθεί ότι η δραστηριότητα διαπραγμάτευσης των τραπεζών (ειδική διαπραγμάτευση, επενδύσεις σε δραστηριότητες τιτλοποίησης υψηλού κινδύνου και ιδιότητα αναδόχου στις εν λόγω δραστηριότητες και διαπραγμάτευση ορισμένων παραγώγων του) και οι σχετικοί κίνδυνοι υπερβαίνουν ορισμένα κατώτατα όρια και πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις που συνδέονται με τις παραμέτρους. Εάν η τράπεζα παράσχει στην αρμόδια αρχή ικανοποιητικές αποδείξεις ότι οι εν λόγω δραστηριότητες δεν θέτουν σε κίνδυνο τη χρηματοοικονομική σταθερότητα της Ένωσης, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του προτεινόμενου κανονισμού, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να μην απαιτήσει διαχωρισμό.

Το άρθρο 10 παράγραφος 2 ορίζει ότι μια αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτήσει διαχωρισμό μιας συγκεκριμένης δραστηριότητας διαπραγμάτευσης, εφόσον κρίνει ότι η εν λόγω δραστηριότητα απειλεί την χρηματοοικονομική σταθερότητα της τράπεζας ή της Ένωσης, λαμβάνοντας υπόψη οποιουδήποτε από τους στόχους του προτεινόμενου κανονισμού.

Η αρμόδια αρχή θα πρέπει να διαβουλεύεται με την EAT πριν από τη λήψη των αποφάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 10 και θα πρέπει να κοινοποιεί στην EAT την τελική απόφασή της.

Το άρθρο 10 παράγραφος 5 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εγκρίνει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη που θα προσδιορίζει το επίπεδο που δεν πρέπει να υπερβαίνεται για κάθε παράμετρο καθώς και τους όρους, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού των παραμέτρων που πρέπει να υπερβαίνεται, προκειμένου να εφαρμόζεται ο διαχωρισμός. Επιπλέον, η Επιτροπή θα εξουσιοδοτηθεί να προσδιορίζει τα είδη της τιτλοποίησης που δεν θεωρείται ότι αποτελούν απειλή για τη χρηματοοικονομική σταθερότητα σύμφωνα με έναν κατάλογο κριτηρίων και, ως εκ τούτου, θα μπορούσαν να αναληφθούν από ένα κύριο πιστωτικό ίδρυμα.

3.3.4.4. Διαχείριση των ιδίων κινδύνων των τραπεζών («διαχείριση ταμειακών διαθεσίμων»)

Εάν υλοποιηθεί ο περαιτέρω διαχωρισμός, το άρθρο 11 παράγραφος 1 διευκρινίζει ότι εξακολουθεί να επιτρέπεται στην τράπεζα που λαμβάνει καταθέσεις να διαχειρίζεται τους ίδιους κινδύνους της. Ωστόσο, δεδομένου ότι η διαχείριση των ταμειακών διαθεσίμων μπορεί να οδηγήσει σε διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό και δεδομένου ότι η διαχείριση της ρευστότητας συνεπάγεται την ανάληψη ορισμένων κερδοσκοπικών θέσεων, αυτό θα πρέπει να συνδεθεί με ορισμένες διασφαλίσεις.

3.3.4.5. Παροχή υπηρεσιών διαχείρισης κινδύνων σε πελάτες

Το άρθρο 12 διευκρινίζει ότι το κύριο πιστωτικό ίδρυμα είναι ακόμη σε θέση να πωλήσει ορισμένα προϊόντα διαχείρισης κινδύνου (δηλαδή παράγωγα) σε πελάτες εκτός του

χρηματοπιστωτικού και του τραπεζικού τομέα. Ωστόσο, η πώληση παραγώγων σε πελάτες εκθέτει την τράπεζα σε περισσότερους κινδύνους, πράγμα που μπορεί, ιδίως, να καταστήσει την εξυγίανσή της πιο περίπλοκη και, ως εκ τούτου, θα υπόκειται σε διαφορετικούς βαθμούς διασφαλίσεων και ελέγχου. Για την αντιμετώπιση αυτών των κινδύνων, αναφέρεται ότι τα παράγωγα επιτοκίου, συναλλάγματος, πιστώσεων, δικαιωμάτων έκδοσης και βασικών προϊόντων που είναι επιλέξιμα για εκκαθάριση κεντρικού αντισυμβαλλομένου μπορούν να πωλούνται από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα σε μη χρηματοπιστωτικούς πελάτες, ασφαλιστικές επιχειρήσεις και ιδρύματα που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, αλλά μόνο για αντιστάθμιση κινδύνων επιτοκίου, πιστωτικών κινδύνων, κινδύνων συναλλάγματος κινδύνων βασικών προϊόντων και κινδύνων δικαιωμάτων έκδοσης, και με την προϋπόθεση ότι υπόκεινται σε ανώτατα όρια όσον αφορά τον προκύπτοντα κίνδυνο θέσης. Η αναγνώριση ορισμένων παραγώγων ενθαρρύνει περαιτέρω τις τράπεζες να τυποποιούν τα εν λόγω παράγωγα και είναι επομένως σύμφωνη με τους στόχους πολιτικής του κανονισμού για τις υποδομές των ευρωπαϊκών αγορών («EMIR»).

3.3.4.6. Κανόνες για τον διαχωρισμό των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης

Εάν οι αρμόδιες αρχές απαιτούν το διαχωρισμό των ανωτέρω δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης και οι εν λόγω δραστηριότητες παραμείνουν εντός του τραπεζικού ομίλου, οι δραστηριότητες αυτές θα πρέπει να μεταφερθούν σε ξεχωριστή νομική οντότητα («οντότητα συναλλαγών»). Η νομική, οικονομική, διοικητική και λειτουργική σύνδεση της εν λόγω οντότητας με τα υπόλοιπα μέλη του ομίλου θα πρέπει να περιορίζεται με σκοπό την εξασφάλιση αποτελεσματικού διαχωρισμού. Το άρθρο 13 παράγραφος 3 ορίζει ότι εάν εφαρμοστεί διαχωρισμός, ο όμιλος πρέπει να οργανωθεί σε ομοιογενείς λειτουργικές υποομάδες που θα αποτελούνται από τη μία πλευρά από κύρια πιστωτικά ιδρύματα και από την άλλη από οντότητες συναλλαγών. Το άρθρο 13 παράγραφοι 5 έως 13 του προτεινόμενου κανονισμού περιέχουν τους όρους που θα ισχύουν για τη διασφάλιση ισχυρού διαχωρισμού από νομική, οικονομική, διοικητική και λειτουργική άποψη. Μετά το διαχωρισμό, οι απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας που αναφέρονται στα εν λόγω άρθρα θα πρέπει να εφαρμόζεται σε μεμονωμένη ή υποενοποιημένη βάση στις αντίστοιχες υποομάδες.

Επιπλέον, το άρθρο 13 παράγραφος 11 προβλέπει παρεκκλίσεις από τον ΚΚΑ όσον αφορά την παραίτηση από ορισμένες απαιτήσεις προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας (ίδια κεφάλαια, ρευστότητα και δημοσιοποίηση) εφαρμόζονται σε υποενοποιημένη βάση στις αντίστοιχες υποομάδες. Οι ομάδες που χαρακτηρίζονται ως ταμεία αλληλασφάλισης, συνεταιρισμοί, ιδρύματα αποταμίευσης ή παρόμοια ιδρύματα ασκούν ριψοκίνδυνες δραστηριότητες διαπραγμάτευσης και, ως εκ τούτου, υπόκεινται στις απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στην παρούσα πρόταση. Ωστόσο, τα ιδρύματα αυτά έχουν πολύ συγκεκριμένη ιδιοκτησιακή και οικονομική δομή και διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη χρηματοδότηση της τοπικής και περιφερειακής οικονομίας. Για την επιβολή ορισμένων από τους κανόνες που αφορούν τον διαχωρισμό θα μπορούσαν να απαιτηθούν μεγάλες αλλαγές στην οργανωτική δομή των εν λόγω οντοτήτων. Αυτό θα μπορούσε να είναι δυσανάλογο προς τα οφέλη, εφόσον θα απαιτεί από τις εν λόγω οντότητες να αλλάξουν εντελώς την εταιρική τους ταυτότητα. Έτσι, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να επιτρέψει στα κύρια πιστωτικά ιδρύματα που πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 49 παράγραφος 3 στοιχείο α) ή β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 να κατέχουν κεφαλαιακά μέσα ή δικαιώματα ψήφου σε οντότητα συναλλαγών όταν η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η κατοχή τέτοιου είδους κεφαλαιακών μέσων ή δικαιωμάτων ψήφου είναι

¹⁸ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Ιουλίου 2012 (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1).

απαραίτητη για τη λειτουργία του ομίλου και ότι έχει λάβει επαρκή μέτρα για τον ενδεδειγμένο μετριασμό των σχετικών κινδύνων.

Ένα άλλο βασικό μέρος του οικονομικού διαχωρισμού μεταξύ του κύριου πιστωτικού ιδρύματος και της οντότητας συναλλαγών είναι οι περιορισμοί των μεγάλων ανοιγμάτων. Τα άρθρα 14 έως 17 ορίζουν τους κανόνες προς τούτο. Οι κανόνες αυτοί αφορούν τα όρια των μεμονωμένων ή ομαδοποιημένων μεγάλων ανοιγμάτων τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό του ομίλου.

3.3.4.7. Σχέδιο διαχωρισμού

Πριν από τον ίδιο τον διαχωρισμό των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης, οι οικείες τράπεζες θα έχουν την υποχρέωση να υποβάλουν «σχέδιο διαχωρισμού» στις αρμόδιες αρχές. Το άρθρο 18 προβλέπει ότι το σχέδιο αυτό θα πρέπει να εγκριθεί από την αρμόδια αρχή, η οποία θα έχει τη δυνατότητα να απαιτήσει τροποποίηση του σχεδίου, κατά περίπτωση, ή να καταρτίσει δικό της σχέδιο για το διαχωρισμό σε περίπτωση αδράνειας της οικείας τράπεζας.

3.3.4.8. Συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των αρχών εξυγίανσης

Η BRRD προβλέπει ότι οι αρχές εξυγίανσης μπορούν, ως μέρος του δικού τους σχεδιασμού εξυγίανσης, να απαιτούν από τις τράπεζες να προβούν σε διαρθρωτικές αλλαγές (π.χ. της νομικής και οργανωτικής δομής τους) εάν η αρχή εξυγίανσης πιστεύει ότι αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα εμπόδια για την αποτελεσματική εξυγίανση. Ενώ ο προτεινόμενος κανονισμός καλύπτει ευρύτερο φάσμα στόχων πέραν της εξυγίανσης, είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί ότι οι αντίστοιχες αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους. Το άρθρο 19, κατά συνέπεια, ορίζει ότι εάν μια αρμόδια αρχή αποφασίσει να απαιτήσει διαχωρισμό, οφείλει να ειδοποιήσει τις αρχές εξυγίανσης (άρθρο 19 παράγραφος 1) και να λάβει υπόψη κάθε εν εξελίξει ή προϋπάρχουσα αξιολόγηση της δυνατότητας εκκαθάρισης από τις αρχές εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 13 και 13α της BRRD. Ομοίως, η αρχή εξυγίανσης πρέπει να λαμβάνει υπόψη την κοινοποίηση μιας απόφασης διαχωρισμού μιας αρμόδιας αρχής κατά την αξιολόγηση της δυνατότητας εκκαθάρισης ενός ιδρύματος.

3.3.4.9. Απαγορευμένες δραστηριότητες για την οντότητα συναλλαγών

Το άρθρο 20 προβλέπει ότι υπάρχουν ορισμένες δραστηριότητες τις οποίες δεν μπορεί να εκτελεί η οντότητα συναλλαγών. Αυτές είναι η αποδοχή καταθέσεων επιλέξιμων για προστασία βάσει των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και η παροχή υπηρεσιών πληρωμής μικρών ποσών, όπως ορίζεται στην οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών¹⁹.

3.3.4.10. Παρέκκλιση

Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο προτεινόμενος κανονισμός καθορίζει ενιαίους κανόνες σχετικά με το αντικείμενο, τους στόχους και τα μέσα των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων των τραπεζών στην εσωτερική αγορά, το άρθρο 21 επιτρέπει μια πιθανή παρέκκλιση από τις απαιτήσεις περί διαχωρισμού στο κεφάλαιο III για τα πιστωτικά ιδρύματα που καλύπτονται από την εθνική νομοθεσία με ισοδύναμο αποτέλεσμα με τις διατάξεις του κεφαλαίου III της πρότασης. Η παρέκκλιση αυτή χορηγείται από την Επιτροπή κατόπιν αιτήματος του οικείου κράτους μέλους, αφού το κράτος μέλος έχει λάβει θετική γνωμοδότηση από την αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία των τραπεζών για τις οποίες ζητείται η παρέκκλιση. Για να πληρούνται οι προϋποθέσεις για την παρέκκλιση, η εθνική πρωτογενής νομοθεσία πρέπει να έχει θεσπιστεί πριν από την 29η Ιανουαρίου του 2014 και να πληροί τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 21 παράγραφος 1. Αυτό σημαίνει ότι ο στόχος της εθνικής νομοθεσίας, το πεδίο εφαρμογής του και οι διατάξεις που παραπέμπουν στον νομικό, οικονομικό και

¹⁹ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1.).

διοικητικό διαχωρισμό της οντότητας που δέχεται καταθέσεις πρέπει να είναι παρόμοιες με εκείνες του προτεινόμενου κανονισμού.

3.3.5. Συμμόρφωση: οντότητες και αρμόδιες αρχές (κεφάλαιο V)

Οι περισσότερες τράπεζες που καλύπτονται από το άρθρο 3 έχουν δραστηριότητες σε πολλές χώρες τόσο με υποκαταστήματα όσο και με θυγατρικές εταιρείες. Εποπτεύονται από πολλές και διαφορετικές αρχές, τόσο στις χώρες καταγωγής (μητρικές, θυγατρικές σε διαφορετικά κράτη μέλη) όσο και στις χώρες υποδοχής (υποκαταστήματα). Προκειμένου να διασφαλιστεί αποτελεσματική και αποδοτική εφαρμογή της διαρθρωτικής μεταρρύθμισης σε επίπεδο ομίλου, το άρθρο 26 παρέχει τον τελικό λόγο όσον αφορά τις αποφάσεις για διαρθρωτικό διαχωρισμό στον επικεφαλής επόπτη που είναι υπεύθυνος για τον ενοποιημένο όμιλο. Αυτή είναι η προσέγγιση που επελέγη από ορισμένες εθνικές μεταρρυθμιστικές προτάσεις. Ο επικεφαλής επόπτης θα πρέπει, πριν από την λήψη οιασδήποτε απόφασης, να ζητά τη γνώμη των εποπτικών αρχών της χώρας καταγωγής των σημαντικών θυγατρικών εταιρειών του ομίλου.

3.3.6. Σχέσεις με τρίτες χώρες (κεφάλαιο VI)

Το άρθρο 27 προβλέπει την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων για την αναγνώριση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων τρίτης χώρας ως ισότιμων όταν αυτές πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις.

3.3.7. Διοικητικές κυρώσεις και μέτρα (κεφάλαιο VII)

Το κεφάλαιο VII αποτυπώνει τις σημερινές οριζόντιες πολιτικές στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που αφορούν κυρώσεις και μέτρα. Καθορίζει μια κοινή προσέγγιση για τις κυριότερες παραβάσεις του προτεινόμενου κανονισμού και ορίζει τις διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα τα οποία οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν την εξουσία να εφαρμόζουν στην περίπτωση των κυριότερων παραβάσεων.

3.3.8. Έκθεση και επανεξέταση (κεφάλαιο VIII)

Η έγκριση της παρούσας πρότασης θα αποτελέσει την πρώτη δέσμη κανόνων διαρθρωτικού διαχωρισμού που εφαρμόζονται στις τράπεζες σε επίπεδο Ένωσης. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να αξιολογηθεί κατά πόσον οι κανόνες που περιγράφονται ανωτέρω έχουν αποδειχτεί αποτελεσματικός και αποδοτικός τρόπος για την επίτευξη του στόχου και των σκοπών της διαρθρωτικής μεταρρύθμισης. Για το σκοπό αυτό, το τελευταίο κεφάλαιο σκιαγραφεί μια σειρά τομέων στους οποίους η Επιτροπή θα επανεξετάσει το πλαίσιο τόσο γενικά όσο και σε ειδικά θέματα (άρθρο 34). Για παράδειγμα, οι επανεξετάσεις θα επικεντρωθούν στην εφαρμογή των κατώτατων ορίων, την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα της απαγόρευσης που προβλέπεται στο άρθρο 6, το πεδίο των δραστηριοτήτων που αποτελούν αντικείμενο της επανεξέτασης, και την καταλληλότητα και την εφαρμογή των παραμέτρων.

3.3.9. Χρονοδιάγραμμα

Παρακάτω αναφέρονται οι κυριότερες ημερομηνίες όσον αφορά τη θέσπιση και την εφαρμογή των βασικών διατάξεων της παρούσας πρότασης, έχοντας ως βάση ότι το τελικό κείμενο του κανονισμού θα εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έως τον Ιούνιο του 2015:

- η Επιτροπή εγκρίνει τις απαιτούμενες κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την εφαρμογή των βασικών διατάξεων πριν από την 1η Ιανουαρίου του 2016·
- ο κατάλογος των καλυπτόμενων τραπεζών και των τραπεζών στις οποίες χορηγείται παρέκκλιση δημοσιεύεται την 1η Ιουλίου του 2016, εν συνεχεία δε σε ετήσια βάση·

- η απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό τίθεται σε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου του 2017·
- οι διατάξεις για το διαχωρισμό των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης από τα πιστωτικά ιδρύματα θα τεθούν σε ισχύ την 1η Ιουλίου του 2018.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ:

Οι χρηματοδοτικές και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης αναφέρονται στο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο που επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με διαρθρωτικά μέτρα για τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων της ΕΕ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²⁰,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας²¹,

Μετά από διαβούλευση με τον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων²²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ένωσης περιλαμβάνει περισσότερες από 8000 τράπεζες με διαφορετικά μεγέθη, εταιρικές δομές και επιχειρηματικά μοντέλα, λίγες από τις οποίες υπάρχουν με τη μορφή μεγάλων τραπεζικών ομίλων που ασκούν ένα εκτεταμένο σύνολο δραστηριοτήτων. Οι όμιλοι αυτοί περιλαμβάνουν ένα σύνθετο πλέγμα νομικών οντοτήτων και σχέσεων μεταξύ των μελών του ομίλου. Έχουν υψηλό βαθμό αλληλοσύνδεσης μέσω διατραπεζικών δανειοδοτικών ή δανειοληπτικών πράξεων, καθώς και μέσω των αγορών παραγώγων. Οι επιπτώσεις μιας πιθανής χρεοκοπίας αυτών των μεγάλων τραπεζών μπορεί να αποβούν εξαιρετικά ευρείες και σημαντικές.
- (2) Η χρηματοπιστωτική κρίση ανέδειξε την διασυνδεδεμένη φύση των τραπεζών της Ένωσης και τον επακόλουθο κίνδυνο για το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Ως αποτέλεσμα, η εξυγίανση μέχρι σήμερα αποτελεί σημαντική πρόκληση, που αφορά ολόκληρους τραπεζικούς ομίλους, και όχι απλώς τα μη βιώσιμα μέρη τους, και βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στη δημόσια στήριξη.
- (3) Από την έναρξη της χρηματοπιστωτικής κρίσης, η Ένωση και τα κράτη μέλη επιχειρούν τη ριζική αναθεώρηση της ρύθμισης και εποπτείας των τραπεζών και

²⁰ EE C [...] της [...], σ. [...].

²¹ EE C [...] της [...], σ. [...].

²² EE C [...] της [...], σ. [...].

έχουν κάνει τα πρώτα βήματα προς την κατεύθυνση της τραπεζικής ένωσης. Δεδομένου του βάθους της χρηματοπιστωτικής κρίσης και της ανάγκης να εξασφαλιστεί ότι όλες οι τράπεζες θα μπορούν να εξυγιανθούν, ήταν αναγκαίο να εκτιμηθεί κατά πόσον απαιτούνται περισσότερα μέτρα για να μειωθεί περαιτέρω η πιθανότητα και ο αντίκτυπος της χρεοκοπίας των μεγαλύτερων και πιο πολύπλοκων τραπεζών. Για τον σκοπό αυτό συγκροτήθηκε μια ομάδα εμπειρογνομόνων υψηλού επιπέδου («HLEG») υπό την προεδρία του κ. Erkki Liikanen. Η HLEG συνέστησε τον υποχρεωτικό διαχωρισμό των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και άλλων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης υψηλού κινδύνου σε ξεχωριστή νομική οντότητα εντός του τραπεζικού ομίλου για τις μεγαλύτερες και πιο περίπλοκες τράπεζες.

- (4) Το πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων του ρυθμιστικού πλαισίου του τραπεζικού τομέα που βρίσκεται σε εξέλιξη θα αυξήσει σημαντικά την ανθεκτικότητα τόσο των μεμονωμένων τραπεζών όσο και του τραπεζικού τομέα στο σύνολό του. Ωστόσο, ένα περιορισμένο υποσύνολο των μεγαλύτερων και πιο περίπλοκων τραπεζικών ομίλων της Ένωσης εξακολουθούν να είναι υπερβολικά μεγάλοι για να χρεοκοπήσουν, υπερβολικά μεγάλοι για να διασωθούν και υπερβολικά περίπλοκοι για να υπόκεινται σε διαχείριση, σε εποπτεία και σε εξυγίανση. Συνεπώς, οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις αποτελούν σημαντικό συμπλήρωμα των άλλων ρυθμιστικών πρωτοβουλιών και μέτρων, δεδομένου ότι θα μπορούσαν να προσφέρουν έναν τρόπο πιο άμεσης αντιμετώπισης του πολύπλοκου χαρακτήρα εντός του ομίλου, των επιδοτήσεων εντός του ομίλου, και των κινήτρων για υπερβολική ανάληψη κινδύνων. Ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει ή προτίθενται να θεσπίσουν μέτρα για την εισαγωγή διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στα οικεία τραπεζικά συστήματα.
- (5) Στις 3 Ιουλίου 2013, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να καταρτίσει προσέγγιση βάσει αρχών για τη διαρθρωτική μεταρρύθμιση του ευρωπαϊκού τραπεζικού τομέα.
- (6) Η νομική βάση για τον παρόντα κανονισμό είναι το άρθρο 114 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), το οποίο επιτρέπει τη θέσπιση μέτρων προσέγγισης των εθνικών διατάξεων με στόχο την εγκαθίδρυση και την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (7) Η ανομοιογενής εθνική νομοθεσία που δεν επιδιώκει τους ίδιους στόχους πολιτικής με τρόπο συμβατό και ισοδύναμο με τους μηχανισμούς που προβλέπει ο παρών κανονισμός αυξάνει τις πιθανότητες αρνητικών επιδράσεων στις αποφάσεις των παραγόντων της αγοράς σχετικά με κινήσεις κεφαλαίων επειδή οι διαφορετικοί και ανομοιογενείς κανόνες και πρακτικές μπορούν να αυξήσουν σημαντικά τις λειτουργικές δαπάνες των πιστωτικών ιδρυμάτων που δραστηριοποιούνται σε διασυνοριακό επίπεδο, οδηγώντας έτσι σε μια λιγότερο αποτελεσματική κατανομή των πόρων και των κεφαλαίων σε σύγκριση με μια κατάσταση όπου η διακίνηση των κεφαλαίων υπόκειται σε παρόμοιους και συνεκτικούς κανόνες. Για τους ίδιους λόγους, οι διαφορετικοί και ανομοιογενείς κανόνες θα επηρεάσουν επίσης αρνητικά τις αποφάσεις των παραγόντων της αγοράς σχετικά με το πού και πώς θα παρέχουν διασυνοριακές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Οι διαφορετικοί και ανομοιόμορφοι κανόνες μπορούν επίσης να ενθαρρύνουν ακούσια το γεωγραφικό αρμπιτράζ (επιλογή τοποθεσίας με ευνοϊκότερο καθεστώς. Η κίνηση των κεφαλαίων και η παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών αποτελούν ουσιώδη στοιχεία για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς της Ένωσης. Χωρίς μια προσέγγιση που θα καλύπτει όλη την Ένωση, τα πιστωτικά ιδρύματα θα υποχρεωθούν να προσαρμόζουν τη δομή τους και

τις πράξεις τους ανάλογα με τα εθνικά σύνορα, πράγμα που θα τα καταστήσει ακόμη πιο περίπλοκα και θα οδηγήσει σε κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς.

- (8) Η ανομοιογενής εθνική νομοθεσία υπονομεύει επίσης τις προσπάθειες για την επίτευξη ενός ενιαίου εγχειριδίου κανόνων εφαρμοστέου σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά. Μια τέτοια εξέλιξη θα έχει επίσης ως αποτέλεσμα τη μείωση της αποτελεσματικότητας του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού²³ (EEM) επειδή η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) θα πρέπει να εφαρμόζει ένα σύνολο διαφορετικών και ανομοιογενών νομοθεσιών για τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία είναι υπό την εποπτεία της, πράγμα που θα αυξήσει το κόστος εποπτείας και την πολυπλοκότητα. Η ανομοιογενής νομοθεσία καθιστά επίσης δυσκολότερη και δαπανηρότερη τη διαχείριση των διασυνοριακών πιστωτικών ιδρυμάτων, ιδίως όσον αφορά τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με αποκλίνοντες και πιθανότατα ανομοιογενείς κανόνες. Ομοίως, ο ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης²⁴ (EME) θα ήταν αναγκασμένος να εξυγιαίνει πιστωτικά ιδρύματα, που θα υπόκεινται πιθανώς σε διαφορετικές εθνικές απαιτήσεις όσον αφορά την οργανωτική και λειτουργική δομή τους.
- (9) Η εναρμόνιση σε επίπεδο Ένωσης μπορεί να εξασφαλίσει ότι οι τραπεζικοί όμιλοι της Ένωσης, πολλοί από τους οποίους δραστηριοποιούνται σε διάφορα κράτη μέλη, θα ρυθμίζονται από ένα κοινό πλαίσιο διαρθρωτικών απαιτήσεων ούτως ώστε να αποφεύγονται οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, μειώνοντας την πολυπλοκότητα της νομοθεσίας, αποφεύγοντας τις αδικαιολόγητες δαπάνες συμμόρφωσης για τις διασυνοριακές δραστηριότητες, προωθώντας περαιτέρω την ενοποίηση στην αγορά της Ένωσης και συμβάλλοντας στην εξάλειψη των ευκαιριών για ρυθμιστικό αρμπιτράζ.
- (10) Τηρώντας τους στόχους της συμβολής στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, θα πρέπει να είναι δυνατόν να χορηγείται παρέκκλιση για ένα πιστωτικό ίδρυμα από τις διατάξεις περί διαχωρισμού ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης όταν ένα κράτος μέλος έχει εκδώσει εθνική πρωτογενή νομοθεσία πριν από την 29 Ιανουαρίου 2014 (συμπεριλαμβανομένου του παράγωγου δικαίου που θεσπίζεται στη συνέχεια), η οποία απαγορεύει στα πιστωτικά ιδρύματα, τα οποία λαμβάνουν καταθέσεις από ιδιώτες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) να ασχολούνται με επενδύσεις ως εντολής και να κατέχουν στοιχεία ενεργητικού για εμπορική εκμετάλλευση. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δικαιούνται να ζητούν από την Επιτροπή να χορηγήσει παρέκκλιση από τις διατάξεις περί διαχωρισμού ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης για ένα πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται στην εθνική νομοθεσία η οποία είναι συμβατή με τις εν λόγω διατάξεις. Αυτό θα επιτρέπει στα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν ήδη πρωτογενή νομοθεσία, της οποίας τα αποτελέσματα είναι ισοδύναμα και συνάδουν με τον παρόντα κανονισμό, να αποφεύγουν την ευθυγράμμιση υφιστάμενων αποτελεσματικών διατάξεων. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι ο αντίκτυπος της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας, καθώς και των μεταγενέστερων εκτελεστικών μέτρων, δεν θέτει σε κίνδυνο τον στόχο της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, ο στόχος της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας και των σχετικών ρυθμίσεων εποπτείας και επιβολής της νομοθεσίας πρέπει να μπορεί να διασφαλίσει ότι τα πιστωτικά ιδρύματα που λαμβάνουν επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ συμμορφώνονται με νομικώς δεσμευτικές απαιτήσεις οι οποίες είναι

²³ Συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287 της 29.10.2013, σ. 63).

²⁴ Συστάθηκε με τον [SRM].

ισοδύναμες και συμβατές με τις διατάξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό. Η αρμόδια αρχή που εποπτεύει το πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται στην εν λόγω εθνική νομοθεσία θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για την παροχή σχετικής γνωμοδότησης που πρέπει να συνοδεύει το αίτημα για την παρέκκλιση.

- (11) Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο θ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου²⁵, η ΕΚΤ είναι εξουσιοδοτημένη να ασκεί εποπτικά καθήκοντα σε σχέση με τις διαρθρωτικές αλλαγές που απαιτούνται από τα πιστωτικά ιδρύματα για την αποφυγή οικονομικών πιέσεων ή καταρρεύσεων όταν τα καθήκοντα αυτά προβλέπεται ρητώς από το δίκαιο της Ένωσης για τις αρμόδιες αρχές.
- (12) Ο παρών κανονισμός σκοπεύει να μειώσει την υπερβολική ανάληψη κινδύνων και την ταχεία μεγέθυνση του ισολογισμού, τη δύσκολη εξυγίανση, τη δύσκολη παρακολούθηση, τις συγκρούσεις συμφερόντων, τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, και την κακή κατανομή των κεφαλαίων. Σκοπεύει επίσης να προστατεύει τα ιδρύματα που διεξάγουν δραστηριότητες λόγω των οποίων τους αξίζει να έχουν ένα δημόσιο δίκτυο ασφάλειας για προστασία από τις ζημιές που υφίστανται ως συνέπεια άλλων δραστηριοτήτων. Οι αναγκαίοι κανόνες θα πρέπει, κατά συνέπεια, να συμβάλλουν στην εκ νέου επικέντρωση των τραπεζών στον βασικό τους ρόλο, βασισμένο σε σχέσεις, να υπηρετούν την πραγματική οικονομία, και στην αποφυγή της υπερβολικής διάθεσης των τραπεζικών κεφαλαίων για δραστηριότητες διαπραγμάτευσης σε βάρος του δανεισμού προς την μη χρηματοπιστωτική οικονομία.
- (13) Ο παρών κανονισμός θα εφαρμόζεται μόνο στα πιστωτικά ιδρύματα και τους ομίλους με δραστηριότητες διαπραγμάτευσης που καλύπτουν κατώτατα όρια που ορίζονται στον κανονισμό. Αυτό συνάδει με τη ρητή έμφαση που δίνεται στο περιορισμένο υποσύνολο των μεγαλύτερων και πλέον περίπλοκων πιστωτικών ιδρυμάτων και ομίλων που, παρά τις άλλες νομοθετικές πράξεις, παραμένουν υπερβολικά μεγάλοι για να χρεοκοπήσουν, υπερβολικά μεγάλοι για να διασωθούν και υπερβολικά περίπλοκοι για να υπόκεινται σε διαχείριση, σε εποπτεία και σε εξυγίανση. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει συνεπώς να εφαρμόζεται μόνον στα πιστωτικά ιδρύματα και τους ομίλους της Ένωσης που είτε θεωρούνται παγκόσμιας συστημικής σημασίας είτε υπερβαίνουν ορισμένα σχετικά και απόλυτα κατώτατα όρια, βασισμένα σε λογιστικά στοιχεία, από άποψη δραστηριότητας διαπραγμάτευσης ή απόλυτου μεγέθους. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές δύνανται να αποφασίσουν την επιβολή παρόμοιων μέτρων και για μικρότερα πιστωτικά ιδρύματα.
- (14) Το εδαφικό πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι ευρύ προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν στρεβλώνεται ο ανταγωνισμός και ότι αποφεύγεται η καταστρατήγηση. Ωστόσο, αν οι θυγατρικές των μητρικών εταιρειών της ΕΕ σε τρίτες χώρες ή τα υποκαταστήματα στην ΕΕ πιστωτικών ιδρυμάτων με έδρα σε τρίτες χώρες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού υπόκεινται σε μέτρα τα οποία, κατά τη γνώμη της Επιτροπής, θεωρούνται ότι έχουν αποτέλεσμα ισοδύναμο προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να εξαιρούνται. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν επίσης να εξαιρούν τις ξένες θυγατρικές ομίλων με μητρική εταιρεία εγκατεστημένη στην ΕΕ, εάν αυτές είναι αυτόνομες και εάν ο αντίκτυπος της εξαίρεσης έχει περιορισμένα αποτελέσματα για τον όμιλο ως σύνολο.

²⁵

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287, 29.10.2013, σ. 63).

- (15) Θα πρέπει να απαγορεύεται σε πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις που ανήκουν στον ίδιο όμιλο η αγορά και η πώληση χρηματοπιστωτικών μέσων και βασικών προϊόντων για ίδιο λογαριασμό, καθώς η δραστηριότητα αυτή έχει περιορισμένη ή μηδενική προστιθέμενη αξία για το κοινό καλό και είναι εγγενώς ριψοκίνδυνη.
- (16) Είναι δύσκολο να γίνεται η διάκριση μεταξύ της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και της ειδικής διαπραγμάτευσης (market making). Για να υπερνικηθεί η δυσκολία αυτή, η απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό θα πρέπει να περιορίζεται σε γραφεία, μονάδες, τμήματα ή μεμονωμένους διαπραγματευτές που είναι ειδικά αφιερωμένοι σε διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό. Οι τράπεζες δεν θα πρέπει να είναι σε θέση να παρακάμπτουν την απαγόρευση με την πραγματοποίηση επενδύσεων, ή επωφελούμενες από επενδύσεις, σε μη τραπεζικούς φορείς που επιδίδονται σε διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό.
- (17) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι φορείς που υπόκεινται στην απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό θα μπορούν να συνεχίσουν να συμβάλλουν στη χρηματοδότηση της οικονομίας, θα πρέπει να μπορούν να επενδύουν σε κλειστό κατάλογο επενδυτικών κεφαλαίων. Αυτός ο πλήρης κατάλογος θα πρέπει να περιλαμβάνει χωρίς μόχλευση και κλειστού τύπου οργανισμούς εναλλακτικών επενδύσεων (OEE), ευρωπαϊκές εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου, ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας και ευρωπαϊκά μακροπρόθεσμα επενδυτικά ταμεία. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι αυτά τα επενδυτικά κεφάλαια δεν θέτουν σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα και τη χρηματοπιστωτική ευρωστία των πιστωτικών ιδρυμάτων που επενδύουν σ' αυτά, είναι σημαντικό οι OEE χωρίς μόχλευση και κλειστού τύπου στους οποίους εξακολουθούν να μπορούν να επενδύουν τα πιστωτικά ιδρύματα διοικούνται από διαχειριστές OEE οι οποίοι εγκρίνονται και εποπτεύονται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁶, και ότι οι εν λόγω OEE είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση ή, εάν δεν είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση, διατίθενται στο εμπόριο στην Ένωση σύμφωνα με τους κανόνες της εν λόγω οδηγίας.
- (18) Θα πρέπει να επιτρέπεται στις οντότητες που υπόκεινται στην απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό να χρησιμοποιούν τα δικά τους κεφάλαια για την πραγματοποίηση επενδύσεων στο πλαίσιο της διαχείρισης ταμειακών διαθεσίμων. Η διαχείριση ταμειακών διαθεσίμων θα πρέπει να αποτελεί δραστηριότητα που αποσκοπεί στη διαφύλαξη της αξίας των ιδίων κεφαλαίων και την παράλληλη διάχυση του πιστωτικού κινδύνου διαμέσου πολλαπλών αντισυμβαλλομένων και μεγιστοποίηση της ρευστότητας των ιδίων κεφαλαίων. Κατά τη διαχείριση των ταμειακών διαθεσίμων, οι οντότητες που υπόκεινται στην απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό δεν θα πρέπει να επιδιώκουν τον στόχο της επίτευξης απόδοσης μεγαλύτερης από τα επιτόκια της χρηματαγοράς, χρησιμοποιώντας ως δείκτη αναφοράς το ποσοστό απόδοσης των κρατικών ομολόγων υψηλής ποιότητας προθεσμίας τριών μηνών.
- (19) Τα ταμειακά ισοδύναμα του ενεργητικού είναι μέσα που συνήθως αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στη χρηματαγορά, π.χ. έντοκα γραμμάτια του δημοσίου και των ΟΤΑ, τα πιστοποιητικά καταθέσεων, εμπορικά χρεόγραφα, τραπεζικές συναλλαγματικές, βραχυπρόθεσμα χρεόγραφα ή μερίδια ή μετοχές ρυθμιζόμενων

²⁶ Οδηγία 2011/61/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/ΕΚ και 2009/65/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010

αμοιβαίων κεφαλαίων της χρηματαγοράς. Προκειμένου να απαγορεύονται οι ανοικτές πωλήσεις, ένα πιστωτικό ίδρυμα θα πρέπει να κατέχει τα ταμειακά ισοδύναμα του ενεργητικού προτού να είναι σε θέση να πωλήσει τα εν λόγω στοιχεία ενεργητικού.

- (20) Οι πολιτικές αποδοχών οι οποίες ενθαρρύνουν την ανάληψη υπερβολικών κινδύνων μπορούν να υπονομεύσουν την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων των τραπεζών. Με τη συμπλήρωση της συναφούς ισχύουσας ενωσιακής νομοθεσίας στον τομέα αυτόν, οι διατάξεις για τις αποδοχές θα πρέπει να συμβάλλουν στην πρόληψη της καταστρατήγησης της απαγόρευσης της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό. Ομοίως, αναμένεται ότι θα περιοριστούν οι τυχόν υπολειμματικές ή συγκεκαλυμμένες δραστηριότητες διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό από κύρια πιστωτικά ιδρύματα κατά τη διενέργεια συνετής διαχείρισης των κινδύνων.
- (21) Το διοικητικό όργανο των οντοτήτων που υπόκειται στην απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό θα πρέπει να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση με την απαγόρευση αυτή.
- (22) Εκτός της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό, τα μεγάλα πιστωτικά ιδρύματα επιδίδονται σε πολλές άλλες δραστηριότητες διαπραγμάτευσης, όπως η ειδική διαπραγμάτευση, η έκδοση τίτλων, οι δραστηριότητες επενδύσεων και χρηματοδότησης που συνδέονται με τιτλοποίηση υψηλού κινδύνου, ή τη δόμηση, την διευθέτηση ή την εκτέλεση πολύπλοκων συναλλαγών παραγώγων. Οι εν λόγω δραστηριότητες διαπραγμάτευσης συνδέονται συχνά με δραστηριότητες πελατών, αλλά μπορεί ωστόσο να προκαλούν ανησυχίες. Δεδομένου, πάντως, του δυνητικά χρήσιμου χαρακτήρα των εν λόγω δραστηριοτήτων, αυτές δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε άμεση απαγόρευση. Αντίθετα, οι εν λόγω δραστηριότητες πρέπει να εξακολουθήσουν να υπόκεινται σε εκ των υστέρων αξιολόγηση από την αρμόδια αρχή και, ενδεχομένως, σε απαίτηση διαχωρισμού από τις υπόλοιπες δραστηριότητες του ομίλου.
- (23) Εάν, κατά την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης, η αρμόδια αρχή συμπεράνει ότι αυτές υπερβαίνουν ορισμένες παραμέτρους όσον αφορά το σχετικό μέγεθος, τη μόχλευση, την πολυπλοκότητα, την αποδοτικότητα, τους σχετικούς κινδύνους της αγοράς, καθώς και τη διασύνδεση, θα πρέπει να απαιτεί τον διαχωρισμό τους από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα εκτός εάν το κύριο πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να παράσχει στην αρμόδια αρχή ικανοποιητικές αποδείξεις ότι οι εν λόγω εμπορικές δραστηριότητες δεν αποτελούν απειλή για την οικονομική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης ως συνόλου, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του παρόντος κανονισμού.
- (24) Υπάρχουν ιδιαίτερες ανησυχίες σε σχέση με διαπραγμάτευση (market making). Τη δυνατότητα εκκαθάρισης τράπεζας ενδέχεται να παρεμποδίζεται από την παρουσία συναλλαγών και αποθεματικών σε έναν μεγάλο τραπεζικό όμιλο, δεδομένου ότι οι μεμονωμένες θέσεις διαπραγμάτευσης αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο στη διαδικασία εξυγίανσης, είτε προέρχονται από ειδική διαπραγμάτευση οδηγούμενη από δραστηριότητες πελατών είτε από κερδοσκοπία. Επιπλέον, οι ειδικοί διαπραγματευτές έχουν διασυνδέσεις με άλλους μεγάλους τραπεζικούς ομίλους. Επίσης, οι ειδικοί διαπραγματευτές μπορεί να είναι εκτεθειμένοι σε σημαντικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και η συγκεκριμένη λειτουργία της ειδικής διαπραγμάτευσης μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με τα διάφορα χρηματοδοτικά μέσα και μοντέλα αγοράς. Επομένως, θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή σε αυτές τις δραστηριότητες κατά τη διάρκεια της αξιολόγησης από την αρμόδια αρχή.

- (25) Ορισμένες δραστηριότητες που αφορούν τιτλοποίηση επέτρεψαν στα πιστωτικά ιδρύματα να δημιουργήσουν κινδύνους γρήγορα, να συγκεντρώσουν τους κινδύνους στον μοχλευμένο τομέα, να αναπτύξουν κυρίως εξάρτηση από βραχυπρόθεσμο χρέος μεταξύ των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών, και να καταστήσουν τους ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς διασυνδεδεμένους σε σημαντικά μεγαλύτερο βαθμό. Εάν οι τιτλοποιήσεις δεν πληρούν ορισμένα ελάχιστα κριτήρια που πρέπει να θεωρούνται υψηλής ποιότητας, τα πιστωτικά ιδρύματα εξακολουθούν να διατρέχουν σημαντικό κίνδυνο ρευστότητας. Επιπλέον, οι επενδύσεις σε τιτλοποιημένα προϊόντα υψηλού κινδύνου μπορεί να οδηγήσουν σε διασύνδεση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που εμποδίζει την ομαλή και ταχεία εξυγίανση. Κατά συνέπεια, οι δραστηριότητες αυτές απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή κατά την αξιολόγηση της αρμόδιας αρχής.
- (26) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ο αποτελεσματικός διαχωρισμός από νομική, οικονομική, διοικητική και λειτουργική άποψη, τα κύρια πιστωτικά ιδρύματα και οι οντότητες συναλλαγών πρέπει να ανταποκρίνεται σε κανόνες που αφορούν το κεφάλαιο, τη ρευστότητα και τα μεγάλα ανοίγματα σε βάση λειτουργικής υποομάδας. Πρέπει να έχουν ισχυρή ανεξάρτητη διακυβέρνηση και χωριστά όργανα διοίκησης.
- (27) Οι όμιλοι που χαρακτηρίζονται ως ταμεία αλληλασφάλισης, συνεταιρισμοί, ταμειυτήρια ή παρόμοια ιδρύματα έχουν ειδική ιδιοκτησιακή και οικονομική δομή. Για την επιβολή ορισμένων από τους κανόνες που αφορούν τον διαχωρισμό θα μπορούσαν να απαιτηθούν εκτεταμένες αλλαγές στην οργανωτική δομή των εν λόγω φορέων, το κόστος των οποίων θα μπορούσε να είναι δυσανάλογο σε σχέση με τα οφέλη. Στο βαθμό που οι εν λόγω όμιλοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να επιτρέψει στα κύρια πιστωτικά ιδρύματα που πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται με το άρθρο 49 παράγραφος 3 στοιχείο α) ή β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 να κατέχουν μέσα κεφαλαίου ή δικαιώματα ψήφου σε οντότητα συναλλαγών όταν η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η κατοχή τέτοιου είδους μέσων κεφαλαίου ή δικαιωμάτων ψήφου είναι απαραίτητη για τη λειτουργία του ομίλου και ότι το κύριο πιστωτικό ίδρυμα έχει λάβει επαρκή μέτρα για τον ενδεδειγμένο μετριασμό των σχετικών κινδύνων.
- (28) Τα όρια στα μεγάλα ανοίγματα στοχεύουν στην προστασία των πιστωτικών ιδρυμάτων από τον κίνδυνο να υποστούν ζημιές λόγω της υπερβολικής συγκέντρωσης σε έναν πελάτη ή ομάδα συνδεδεμένων πελατών. Η εφαρμογή των εν λόγω περιορισμών μεταξύ των διαχωρισμένων μερών εντός του πιστωτικού ιδρύματος ή του ομίλου, καθώς και μεταξύ του κύριου πιστωτικού ιδρύματος και εξωτερικών οντοτήτων που ασκούν δραστηριότητες διαπραγμάτευσης αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, ανεξαρτήτως των επιμέρους ορίων για τα ανοίγματα, τα συγκεντρωτικά μεγάλα ανοίγματα ενδέχεται να εξακολουθούν να είναι σημαντικά. Τα ατομικά όρια θα πρέπει, επομένως, να συμπληρωθούν με ένα όριο για τα συγκεντρωτικά μεγάλα ανοίγματα. Προκειμένου να περιοριστεί η εφαρμογή του δημόσιου δικτύου ασφαλείας στις δραστηριότητες που υπόκεινται σε διαχωρισμό και να γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ των δραστηριοτήτων μιας οντότητας συναλλαγών από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα, πρέπει να απαγορεύεται στις οντότητες συναλλαγών να αποδέχονται καταθέσεις επιλέξιμες για εγγύηση των καταθέσεων. Η απαγόρευση αυτή δεν θα πρέπει να εμποδίζει την ανταλλαγή εξασφαλίσεων που αφορούν αποκλειστικά τις εμπορικές δραστηριότητές τους. Ωστόσο, προκειμένου να μην κλείσει μια πρόσθετη πηγή πιστώσεων, η οντότητα συναλλαγών θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να χορηγεί πίστωση σε όλους τους πελάτες. Επιπλέον, αν και η οντότητα συναλλαγών ενδέχεται να πρέπει να παρέχει υπηρεσίες πληρωμής χονδρικής,

εκκαθάρισης και διακανονισμού, δεν θα πρέπει να εμπλέκεται σε υπηρεσίες πληρωμής μικρών ποσών.

- (29) Ανεξαρτήτως του διαχωρισμού, το κύριο πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να εξακολουθήσει να είναι σε θέση να διαχειρίζεται τους δικούς του κινδύνους. Πρέπει επομένως να επιτρέπονται ορισμένες δραστηριότητες διαπραγμάτευσης στο βαθμό που αυτές αφορούν τη συνετή διαχείριση του κεφαλαίου, της ρευστότητας και της χρηματοδότησης του κύριου πιστωτικού ιδρύματος και δεν προκαλούν ανησυχίες σχετικά με τη χρηματοπιστωτική του σταθερότητα. Ομοίως, τα κύρια πιστωτικά ιδρύματα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν ορισμένες αναγκαίες υπηρεσίες διαχείρισης κινδύνου στους πελάτες τους. Ωστόσο, τούτο θα πρέπει να γίνεται χωρίς να εκτίθεται το κύριο πιστωτικό ίδρυμα σε αδικαιολόγητους κινδύνους και χωρίς να προκαλούνται ανησυχίες σχετικά με τη χρηματοπιστωτική του σταθερότητα. Οι πράξεις αντιστάθμισης κινδύνων που είναι επιλέξιμες για συνετή διαχείριση των ιδίων κινδύνων και για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης κινδύνων σε πελάτες μπορεί, χωρίς αυτό να είναι υποχρεωτικό, να συνιστούν λογιστική αντιστάθμιση σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς.
- (30) Για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας λήψης αποφάσεων που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό, καθώς και να εξασφαλιστεί, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, ότι υπάρχει συνοχή μεταξύ των μέτρων που επιβάλλονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της οδηγίας [BRRD] και της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁷, οι αρμόδιες αρχές και οι σχετικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να συνεργάζονται στενά σε όλες τις περιστάσεις με όλες τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί στη σχετική νομοθεσία της Ένωσης. Το καθήκον συνεργασίας πρέπει να καλύπτει όλα τα στάδια της διαδικασίας που καταλήγει σε τελική απόφαση μιας αρμόδιας αρχής να επιβάλει διαρθρωτικά μέτρα.
- (31) Ο διαχωρισμός έχει σημαντικό αντίκτυπο για την νομική, οργανωτική και λειτουργική δομή των τραπεζικών ομίλων. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και αποδοτική εφαρμογή του διαχωρισμού και να αποφευχθεί ο διαχωρισμός των ομίλων με βάση γεωγραφικές γραμμές, οι αποφάσεις διαχωρισμού πρέπει να λαμβάνονται σε επίπεδο ομίλου από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, αφού ζητήσει τη γνώμη των αρμόδιων αρχών των σημαντικών θυγατρικών ενός τραπεζικού ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση.
- (32) Για να ενισχυθεί η διαφάνεια και η ασφάλεια δικαίου προς όφελος όλων των φορέων της αγοράς, η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ) πρέπει να δημοσιεύει και να ενημερώνει συνεχώς στον ιστότοπό της κατάλογο των πιστωτικών ιδρυμάτων και ομίλων που υπόκεινται στις απαιτήσεις σχετικά με την απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και τον διαχωρισμό ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης.
- (33) Στο βαθμό που η κοινοποίηση πληροφοριών όσον αφορά την προληπτική εποπτεία και για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα δεδομένα αυτά θα πρέπει να προστατεύονται πλήρως από το νομικό πλαίσιο της Ένωσης. Ειδικότερα, τα δεδομένα προσωπικού

²⁷

Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26 Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

χαρακτήρα διατηρούνται από την αρμόδια αρχή μόνο για το αναγκαίο χρονικό διάστημα, σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα²⁸.

- (34) Ο διαχωρισμός συνεπάγεται αλλαγές στη νομική, οργανωτική και λειτουργική δομή των επηρεαζόμενων τραπεζικών ομίλων, πράγμα που προκαλεί πρόσθετο κόστος. Προκειμένου να περιοριστεί ο κίνδυνος να μετακυλιστεί το κόστος στους πελάτες και να δοθεί στα πιστωτικά ιδρύματα ο απαιτούμενος χρόνος για την εκτέλεση μιας απόφασης διαχωρισμού με ομαλό τρόπο, ο διαχωρισμός δεν θα πρέπει να είναι εφαρμοστέος αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού αλλά να εφαρμόζεται από *[Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία 18 μήνες από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος κανονισμού]*.
- (35) Η παροχή του συνόλου ή μέρους των επενδυτικών υπηρεσιών ή δραστηριοτήτων ως τακτική ενασχόληση ή επιτήδευμα σε επαγγελματική βάση από διαφορετικές οντότητες που προσδιορίζονται βάσει του παρόντος κανονισμού ως αποτέλεσμα των διαρθρωτικών αλλαγών που επιβάλλονται στα μεγάλα, περίπλοκα και διασυνδεδεμένα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να εκτελείται σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁹. Οσάκις ο παρών κανονισμός ορίζει περαιτέρω περιορισμούς στην ικανότητα των εν λόγω οντοτήτων για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών σε σύγκριση με εκείνους που ορίζονται στην οδηγία 2004/39/EK, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να υπερισχύουν. Η εκτέλεση των εν λόγω επενδυτικών υπηρεσιών ή δραστηριοτήτων υπόκειται σε προηγούμενη έγκριση σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2004/39/EK, με εξαίρεση τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
- (36) Η Επιτροπή θα πρέπει να συνεργάζεται με τις αρχές τρίτων χωρών προκειμένου να διερευνώνται λύσεις αλληλοϋποστήριξης που θα εξασφαλίζουν τη συνοχή μεταξύ των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και των απαιτήσεων που επιβάλλονται από τρίτες χώρες. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή πρέπει να είναι σε θέση να διαπιστώνει ότι το νομικό πλαίσιο μιας τρίτης χώρας είναι ισοδύναμο με τον παρόντα κανονισμό, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις νομικές και εποπτικές ρυθμίσεις και τις ρυθμίσεις επιβολής.
- (37) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι φορείς που υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το αυτόν και να διασφαλιστεί ότι υπόκεινται σε παρόμοια μεταχείριση σε ολόκληρη την Ένωση, θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι οι διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά. Ως εκ τούτου, οι διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα που θεσπίζονται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να πληρούν ορισμένες ουσιώδεις απαιτήσεις ως προς τα πρόσωπα προς τα οποία απευθύνονται, τα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να επιβληθεί ορισμένη κύρωση ή μέτρο, τη δημοσίευση των κυρώσεων ή των μέτρων, τις βασικές εξουσίες επιβολής κυρώσεων και τα επίπεδα των διοικητικών χρηματικών προστίμων.

²⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

²⁹ Οδηγία 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ.1).

- (38) Προκειμένου να προσδιοριστούν οι απαιτήσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία για τη θέσπιση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ όσον αφορά τα απαριθμούμενα κατωτέρω μη ουσιώδη στοιχεία: επέκταση του τύπου κρατικών ομολόγων που δεν θα πρέπει να απαγορεύονται βάσει του άρθρου 6 και τα οποία αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να επανεξετάζουν ή να λαμβάνουν υπόψη όσον αφορά το διαχωρισμό· καθορισμός των σχετικών ορίων και των προϋποθέσεων όσον αφορά το πότε η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι ορισμένες εμπορικές δραστηριότητες πρέπει να διαχωριστούν· διεύρυνση του καταλόγου των μέσων τα οποία επιτρέπονται για τη διαχείριση των ιδίων κινδύνων του πιστωτικού ιδρύματος· διεύρυνση του καταλόγου των μέσων στα οποία το πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να συναλλάσσεται για τη διαχείριση των κινδύνων των πελατών τους· υπολογισμό του ορίου, άνω του οποίου τα παράγωγα δεν μπορούν να πωλούνται ούτε να εγγράφονται στον ισολογισμό ενός κύριου πιστωτικού ιδρύματος· μεγάλα ανοίγματα και έκταση της αναγνώρισης των τεχνικών μετριασμού του πιστωτικού κινδύνου· τροποποίηση των συνιστωσών της έννοιας «εμπορικές δραστηριότητες» που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των όρων εφαρμογής του κεφαλαίου II και του κεφαλαίου III του παρόντος κανονισμού· καθορισμός των ειδών των πράξεων τιτλοποίησης που δεν συνιστούν απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ενός κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης· τα κριτήρια για την αξιολόγηση της ισοδυναμίας των νομοθετικών και εποπτικών πλαισίων τρίτων χωρών. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Κατά την προετοιμασία και τη σύνταξη κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή οφείλει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και σωστή διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (39) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ομοιόμορφοι όροι για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά τις διατάξεις των άρθρων 21 και 27, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή.
- (40) Τα τεχνικά πρότυπα για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες θα πρέπει να διασφαλίζουν συνεπή εναρμόνιση και επαρκή προστασία των καταθετών, των επενδυτών και των καταναλωτών σε ολόκληρη την Ένωση. Ως οργανισμός με μεγάλη εξειδικευμένη πείρα, είναι συμφέρον και σκόπιμο να ανατεθεί στην EAT η κατάρτιση σχεδίων ρυθμιστικών και εκτελεστικών τεχνικών προτύπων, τα οποία δεν ενέχουν επιλογές πολιτικής. Η EAT θα πρέπει να εξασφαλίζει αποτελεσματικές διοικητικές διαδικασίες και διαδικασίες υποβολής εκθέσεων κατά την εκπόνηση τεχνικών προτύπων.
- (41) Η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που αναπτύχθηκαν από την EAT, όσον αφορά τη μεθοδολογία για τη συνεπή μέτρηση και εφαρμογή των παραμέτρων σε σχέση με τον υπολογισμό του ορίου, άνω του οποίου ο διαχωρισμός των εμπορικών δραστηριοτήτων αναμένεται να πραγματοποιείται με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ και σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁰. Η Επιτροπή και η EAT θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα εν λόγω πρότυπα μπορούν να εφαρμόζονται από το σύνολο των

³⁰

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής, (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

σχετικών ιδρυμάτων κατά τρόπο ανάλογο προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των εν λόγω ιδρυμάτων και των δραστηριοτήτων τους.

- (42) Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναπτύχθηκαν από την ΕΑΤ, όσον αφορά τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό του όγκου των εμπορικών δραστηριοτήτων που ασκούν τα πιστωτικά ιδρύματα και όμιλοι, το ενιαίο υπόδειγμα για την κοινοποίηση του συνολικού όγκου και τις συνιστώσες των εμπορικών δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων και των μητρικών εταιρειών και να καθορίζει τις διαδικασίες και τα έντυπα για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις κυρώσεις με την ΕΑΤ, μέσω εκτελεστικών πράξεων δυνάμει του άρθρου 291 της ΣΛΕΕ και σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.
- (43) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, είναι αναγκαίο και σκόπιμο, για την επίτευξη του στόχου της πρόληψης του συστημικού κινδύνου, των οικονομικών πιέσεων ή της κατάρρευσης των μεγάλων, περίπλοκων και διασυνδεδεμένων πιστωτικών ιδρυμάτων, να καθοριστούν κανόνες για την απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και τον διαχωρισμό ορισμένων εμπορικών δραστηριοτήτων. Ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- (44) Η επιχειρηματική ελευθερία σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και τις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές είναι αναγνωρισμένη σύμφωνα με το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «ο Χάρτης»). Κάθε πρόσωπο εντός της Ένωσης έχει δικαίωμα για την έναρξη λειτουργίας ή τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας χωρίς να υπόκειται σε διακρίσεις ή περιττούς περιορισμούς. Επιπλέον, η κατοχή μετοχών προστατεύεται ως περιουσία δυνάμει του άρθρου 17 του Χάρτη. Οι μέτοχοι έχουν το δικαίωμα να κατέχουν, να χρησιμοποιούν και να διαθέτουν την περιουσία τους, και το δικαίωμα να μην στερούνται ακουσίως της περιουσίας αυτής. Η απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και ο διαχωρισμός ορισμένων εμπορικών δραστηριοτήτων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό ενδέχεται να επηρεάζουν την επιχειρηματική ελευθερία, καθώς και τα δικαιώματα ιδιοκτησίας των μετόχων οι οποίοι, σε μια τέτοια κατάσταση, δεν μπορούν να διαθέτουν ελεύθερα την περιουσία τους.
- (45) Οι περιορισμοί στην επιχειρηματική ελευθερία και στα δικαιώματα των μετόχων πρέπει να συμμορφώνονται με το άρθρο 52 του Χάρτη. Η παρέμβαση στα εν λόγω δικαιώματα δεν πρέπει να είναι δυσανάλογη. Ως εκ τούτου, η απαγόρευση ή ο διαχωρισμός των εμπορικών δραστηριοτήτων θα πρέπει να απαιτούνται μόνον εφόσον γίνεται προς το δημόσιο συμφέρον για την προώθηση της καλής λειτουργίας της τραπεζικής αγοράς και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της Ένωσης. Οι θιγόμενοι μέτοχοι δεν θα εμποδίζονται να ασκούν τα άλλα νόμιμα δικαιώματά τους, όπως το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου.
- (46) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στο Χάρτη, ιδίως δε το δικαίωμα στο σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την επιχειρηματική ελευθερία, το δικαίωμα ιδιοκτησίας, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, καθώς και το δικαίωμα υπεράσπισης και τον σεβασμό της αρχής *ne bis in idem*. Ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμοστεί σύμφωνα μ' αυτά τα δικαιώματα και τις αρχές.

- (47) Επειδή οι οντότητες τις οποίες αφορά η απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό θα χρειαστούν αρκετό χρόνο για την εφαρμογή της απαγόρευσης, ο παρών κανονισμός προβλέπει ότι η απαγόρευση εφαρμόζεται *[Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία 18 μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού]*. Ομοίως, οι διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό σχετικά με τις διατάξεις που θα οδηγήσουν σε απόφαση της αρμόδιας αρχής ότι η εμπορική δραστηριότητα πρέπει να χωριστούν από το κεντρικό πιστωτικό ίδρυμα, και οι διαδικασίες που εφαρμόζονται στους ομίλους μετά την έκδοση της απόφασης αυτής, είναι πολύπλοκες και απαιτούν χρόνο όχι μόνο να διεξαχθούν αλλά και για να εφαρμοστούν τα εν λόγω μέτρα με υπεύθυνο και βιώσιμο τρόπο. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο οι εν λόγω διατάξεις να εφαρμοστούν *[Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία 36 μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού]*.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Κεφάλαιο Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Στόχοι

Ο παρών κανονισμός έχει ως στόχο την πρόληψη του συστημικού κινδύνου, των οικονομικών πιέσεων ή της κατάρρευσης των μεγάλων, περίπλοκων και διασυνδεδεμένων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού συστήματος, ιδίως των πιστωτικών ιδρυμάτων, και την επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

- α) να περιοριστεί η υπερβολική ανάληψη κινδύνων εντός του πιστωτικού ιδρύματος·
- β) να εξαλειφθούν οι ουσιώδεις συγκρούσεις συμφερόντων μεταξύ των διαφόρων μερών του πιστωτικού ιδρύματος·
- γ) να αποφευχθεί η κακή κατανομή των πόρων και να ενθαρρυνθεί η χορήγηση δανείων προς την πραγματική οικονομία·
- δ) να προωθηθούν οι όροι του ανταγωνισμού χωρίς στρεβλώσεις για όλα τα πιστωτικά ιδρύματα εντός της εσωτερικής αγοράς·
- ε) να μειωθεί η αλληλοσύνδεση στο πλαίσιο του χρηματοπιστωτικού τομέα που οδηγεί σε συστημικό κίνδυνο·
- στ) να διευκολυνθεί η αποτελεσματική διαχείριση την παρακολούθηση και η εποπτεία του πιστωτικού ιδρύματος·
- ζ) να διευκολυνθεί η ομαλή εξυγίανση και ανάκαμψη του ομίλου.

Άρθρο 2

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός ορίζει κανόνες για:

- α) την απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό·

- β) τον διαχωρισμό ορισμένων εμπορικών δραστηριοτήτων.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις ακόλουθες οντότητες:
 - α) οποιοδήποτε πιστωτικό ίδρυμα ή μητρική εταιρεία της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων όλων των υποκαταστημάτων και θυγατρικών, ανεξαρτήτως του τόπου στον οποίον βρίσκονται, όταν έχει αναγνωρισθεί ως διεθνές ίδρυμα με συστημική σπουδαιότητα (G-SII) κατ'εφαρμογή του άρθρου 131 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·
 - β) οποιαδήποτε από τις κατωτέρω οντότητες η οποία για περίοδο τριών διαδοχικών ετών διαθέτει στοιχεία ενεργητικού συνολικής αξίας τουλάχιστον 30 δισεκατ. ευρώ και έχει εμπορικές δραστηριότητες που ανέρχονται σε τουλάχιστον 70 δισεκατ. ευρώ ή στο 10 τοις εκατό του συνόλου του συνόλου του ενεργητικού της:
 - (i) οποιοδήποτε πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση, που δεν είναι ούτε μητρική επιχείρηση ούτε θυγατρική, συμπεριλαμβανομένων όλων των υποκαταστημάτων του, ανεξάρτητα από το πού είναι εγκατεστημένα·
 - (ii) μια μητρική εταιρεία της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων όλων των υποκαταστημάτων και θυγατρικών της, ανεξαρτήτως του τόπου στον οποίον βρίσκονται, όπου μία από τις οντότητες του ομίλου είναι πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση·
 - (iii) υποκαταστήματα στην ΕΕ πιστωτικών ιδρυμάτων με έδρα σε τρίτες χώρες.

Άρθρο 4

Εξαιρέσεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε:
 - α) υποκαταστήματα στην ΕΕ πιστωτικών ιδρυμάτων με έδρα σε τρίτες χώρες εφόσον υπόκεινται σε νομικό πλαίσιο που θεωρείται ισοδύναμο σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1·
 - β) θυγατρικές μητρικών εταιρειών της ΕΕ εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες εφόσον αυτές υπόκεινται σε νομικό πλαίσιο που θεωρείται ισοδύναμο σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1·
 - γ) οντότητες που αναφέρονται στα σημεία 2) έως 23) του άρθρου 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
2. Συμπληρωματικά προς το στοιχείο β) της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξαιρούν από τις απαιτήσεις του κεφαλαίου ΙΙΙ τις θυγατρικές μητρικών εταιρειών της ΕΕ εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες στις οποίες δεν υπάρχουν κανόνες που θεωρούνται ισοδύναμοι με τα άρθρα 10 έως 16 και 20, εάν η εν λόγω αρμόδια αρχή κρίνει ότι:

- α) υπάρχει στρατηγική εξυγίανσης η οποία έχει συμφωνηθεί μεταξύ της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου στην Ένωση και της αρχής υποδοχής της τρίτης χώρας·
- β) η στρατηγική εξυγίανσης για τη θυγατρική μιας μητρικής εταιρείας της ΕΕ που είναι εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα δεν έχει αρνητικές συνέπειες για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κράτους (ών) μέλους (ών) όπου είναι εγκατεστημένες η μητρική εταιρεία της ΕΕ και άλλες οντότητες του ομίλου.

Άρθρο 5

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. ως «πιστωτικό ίδρυμα» νοείται το πιστωτικό ίδρυμα όπως ορίζεται στο σημείο (1) του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³¹.
2. ως «όμιλος» νοείται η μητρική επιχείρηση και οι θυγατρικές της εταιρείες·
3. ως «εξυγίανση» νοείται η εξυγίανση όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας [BRRD]·
4. ως «διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό» νοείται η χρήση ιδίων κεφαλαίων ή δανειακών κεφαλαίων για την ανάληψη θέσεων σε οιοδήποτε είδος πράξης για την αγορά, την πώληση ή την με οποιοδήποτε άλλο τρόπο απόκτηση ή διάθεση οποιουδήποτε χρηματοπιστωτικού μέσου ή εμπορεύματος με αποκλειστικό σκοπό την αποκόμιση κέρδους για ίδιο λογαριασμό, και χωρίς καμία σύνδεση με πραγματικές ή προσδοκώμενες δραστηριότητες πελατών ή με σκοπό την αντιστάθμιση του κινδύνου της οντότητας ως αποτέλεσμα πραγματικής ή προσδοκώμενης δραστηριότητας πελατών, μέσω της χρήσης γραφείων, μονάδων, τμημάτων ή μεμονωμένων διαπραγματευτών που έχουν αφιερωθεί ειδικά στην εν λόγω ανάληψη θέσεων και αποκόμιση κέρδους, μεταξύ άλλων και μέσω ειδικών διαδικτυακών πλατφορμών διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό·
5. ως «μητρική εταιρεία της ΕΕ» νοείται η μητρική επιχείρηση σε κράτος μέλος, η οποία δεν αποτελεί θυγατρική άλλης επιχείρησης εντός οποιουδήποτε κράτους μέλους·
6. ως «θυγατρική εταιρεία» νοείται η θυγατρική επιχείρηση όπως ορίζεται στο σημείο 10) του άρθρου 2 της οδηγίας 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³².
7. ως «αρμόδια αρχή» νοείται η αρμόδια αρχή όπως ορίζεται στο σημείο 40) του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου·

³¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26 Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L176 της 27.6.2013, σ.1).

³² Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19.

8. ως «ίδρυμα» νοείται ένα ίδρυμα όπως ορίζεται στο σημείο 3) του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
9. ως «μητρική επιχείρηση» νοείται η μητρική επιχείρηση όπως ορίζεται στο σημείο 9) του άρθρου 2 της οδηγίας 2013/34/ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ιδρυμάτων, των χρηματοδοτικών εταιρειών συμμετοχών, των μικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών συμμετοχών και των μικτών εταιρειών συμμετοχών·
10. ως «χρηματοπιστωτικά μέσα» νοούνται τα χρηματοπιστωτικά μέσα όπως ορίζονται στο τμήμα Γ του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2004/39/ΕΚ·
11. ως «διοικητικό όργανο» νοείται το διοικητικό όργανο όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 σημείο 7) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή το ισοδύναμο όργανο όταν η οντότητα δεν είναι ίδρυμα·
12. ως «ειδική διαπραγμάτευση» νοείται η δέσμευση ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος να παρέχει ρευστότητα στην αγορά σε τακτική και συνεχή βάση, καταθέτοντας ζεύγη εντολών σε σχέση με ορισμένο χρηματοπιστωτικό μέσο ή στο πλαίσιο της συνήθους επιχειρηματικής της δραστηριότητας, εκτελώντας εντολές που προέρχονται από πελάτες ή ανταποκρινόμενη σε αιτήματα πελατών για διαπραγμάτευση, αλλά και στις δύο περιπτώσεις χωρίς να εκτίθεται σε ουσιώδη κίνδυνο αγοράς·
13. ως «ανάδοχος» νοείται ο ανάδοχος όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 14) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013,
14. ως «τιτλοποίηση» νοείται η τιτλοποίηση όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 61) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013,
15. ως «διαπραγμάτευση παραγώγων» νοείται η αγορά ή η πώληση παραγώγων·
16. ως «κύριο πιστωτικό ίδρυμα» νοείται ένα πιστωτικό ίδρυμα το οποίο τουλάχιστον λαμβάνει καταθέσεις επιλέξιμες βάσει του καθεστώτος εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με την οδηγία 94/19/ΕΚ³³.
17. ως «βασικό προϊόν» νοείται ένα εμπόρευμα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1287/2006 της Επιτροπής³⁴,
18. ως «οντότητα του ομίλου» νοείται η οντότητα η οποία αποτελεί μέρος ενός ομίλου,
19. ως «χρηματοπιστωτική οντότητα» νοείται η οντότητα που εμπίπτει σε μια από τις ακόλουθες κατηγορίες:
 - οντότητα του χρηματοπιστωτικού τομέα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 27) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013,
 - οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων («ΟΕΕ») χωρίς μόχλευση και κλειστού τύπου όπως ορίζονται στην οδηγία 2011/61/ΕΕ, εάν οι εν λόγω ΟΕΕ είναι εγκατεστημένα στην Ένωση ή, εάν δεν είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση, διατίθενται στο εμπόριο στην Ένωση σύμφωνα με τα άρθρα 35 ή 40 της

³³ Οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων, ΕΕ L 135 της 31.05.1994 σελίδες 0005 έως 0014.

³⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1287/2006 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2006, για την εφαρμογή της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις υποχρεώσεις τήρησης αρχείων για τις επιχειρήσεις επενδύσεων, τη γνωστοποίηση συναλλαγών, τη διαφάνεια της αγοράς, την εισαγωγή χρηματοπιστωτικών μέσων προς διαπραγμάτευση, καθώς και τους ορισμούς που ισχύουν για τους σκοπούς της οδηγίας αυτής (ΕΕ L 241 της 2.9.2006, σ. 1).

οδηγίας 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁵, εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου που πληρούν τις προϋποθέσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 3, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 345/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶, ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας που πληρούν τις προϋποθέσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 3, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 346/2013³⁷ και ΟΕΕ που έχουν εγκριθεί ως ευρωπαϊκά μακροπρόθεσμα επενδυτικά κεφάλαια (ΕΜΕΚ) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [XXX/XXXX]³⁸.

- UCITS όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/65/ΕΚ³⁹,
 - οντότητα ειδικού σκοπού για τιτλοποίηση όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 66) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
20. ως «ΜΜΕ» νοείται η επιχείρηση η οποία απασχολεί λιγότερους από 250 εργαζομένους και της οποίας ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει τα 50 εκατομμύρια ευρώ, και/ή ο συνολικός ετήσιος ισολογισμός δεν υπερβαίνει τα 43 εκατομμύρια ευρώ.
21. ως «ασχολία με τις επενδύσεις ως εντολέας» νοείται η αγορά, η πώληση, η εγγραφή για αγορά ή η αναδοχή τίτλων ή επενδύσεων με συμβατική βάση υπό την ιδιότητα του εντολέα.
22. ως «αρχή ενοποιημένης εποπτείας» νοείται η αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για την άσκηση εποπτείας μιας μητρικής εταιρείας της ΕΕ και των θυγατρικών της σε ενοποιημένη βάση όπως ορίζεται στο σημείο 48) του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Κεφάλαιο II

Απαγορευμένες δραστηριότητες

Άρθρο 6

Απαγόρευση ορισμένων εμπορικών δραστηριοτήτων

1. Απαγορεύεται στις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3:

³⁵ Οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2011 σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/ΕΚ και 2009/65/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 (ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 1).

³⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 345/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τις ευρωπαϊκές εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου (ΕΕ L 115 της 25.4.2013, σ. 1).

³⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 346/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013 σχετικά με τα ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας (ΕΕ L 115 της 25.4.2013, σ. 18).

³⁸ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. xx/xxxx του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα ευρωπαϊκά μακροπρόθεσμα επενδυτικά κεφάλαια, ΕΕ L xx/xx.

³⁹ Οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L302 της 17.11.2009, σ.32).

- α) να ασκούν δραστηριότητες διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό·
 - β) με δικά τους κεφάλαια ή με δανειακά κεφάλαια και με μοναδικό σκοπό την αποκόμιση κέρδους για ίδιο λογαριασμό:
 - (i) να αποκτούν ή να διατηρούν μερίδια ή μετοχές ΟΕΕ όπως ορίζονται από το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2011/61/ΕΕ·
 - (ii) να επενδύουν σε παράγωγα, παραστατικούς τίτλους, δείκτες ή οποιοδήποτε άλλο χρηματοπιστωτικό μέσο η απόδοση του οποίου συνδέεται με μετοχές ή μερίδια ΟΕΕ·
 - (iii) να κατέχουν μερίδια ή μετοχές σε μια οντότητα που επιδίδεται σε διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό ή αποκτά μερίδια ή μετοχές ΟΕΕ.
2. Η απαγόρευση του στοιχείου α) της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζεται:
- α) σε χρηματοπιστωτικά μέσα που εκδίδονται από κεντρικές κυβερνήσεις κρατών μελών, ή από τις οντότητες που παρατίθενται στο σημείο 2) του άρθρου 117 και στο άρθρο 118 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - β) στην περίπτωση όπου μια οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 3 πληροί όλους τους ακόλουθους όρους:
 - (i) χρησιμοποιεί τα ίδια κεφάλαια ως μέρος των διαδικασιών διαχείρισης ταμειακών διαθεσίμων της·
 - (ii) αποκλειστικά κατέχει, αγοράζει, πωλεί ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο αποκτά ή διαθέτει μετρητά ή ταμειακά ισοδύναμα του ενεργητικού. Τα ταμειακά ισοδύναμα του ενεργητικού πρέπει να είναι επενδύσεις πολύ υψηλής ρευστότητας που κατέχονται στο βασικό νόμισμα των ιδίων κεφαλαίων, να είναι άμεσα μετατρέψιμα σε συγκεκριμένο ποσό μετρητών, να υπόκεινται σε ασήμαντο κίνδυνο μεταβολής της αξίας, να έχουν ληκτότητα που δεν υπερβαίνει τις 397 ημέρες και να παρέχουν απόδοση όχι μεγαλύτερη από την απόδοση των κρατικών ομολόγων υψηλής ποιότητας διάρκειας τριών μηνών.
3. Οι περιορισμοί που ορίζονται στο σημείο β) της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται όσον αφορά τους ΟΕΕ χωρίς μόχλευση και κλειστού τύπου, όπως ορίζονται στην οδηγία 2011/61/ΕΕ, εφόσον οι εν λόγω ΟΕΕ είναι εγκατεστημένα στην Ένωση ή, εάν δεν είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση, διατίθενται στο εμπόριο στην Ένωση σύμφωνα με τα άρθρα 35 ή 40 της οδηγίας 2011/61/ΕΕ, στις εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου που πληρούν τις προϋποθέσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 345/2013, στα ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας που πληρούν τις προϋποθέσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 346/2013, και στους ΟΕΕ που έχουν εγκριθεί ως ΕΜΕΚ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [XXX/XXXX].
4. Το διοικητικό όργανο κάθε οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3 διασφαλίζει ότι τηρούνται οι απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1.
5. Οι απαιτήσεις των παραγράφων 1 έως 4 εφαρμόζονται από την *[Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία, 18 μήνες από τη δημοσίευση του κανονισμού]*.
6. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 36 προκειμένου να εξαιρεί από την απαγόρευση που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παραγράφου 1:

- α) χρηματοπιστωτικά μέσα άλλα από αυτά που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παραγράφου 2 τα οποία εκδίδονται από τις αρχές τρίτης χώρας που εφαρμόζει εποπτικές και κανονιστικές ρυθμίσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με εκείνες που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Ένωσης, στα ανοίγματα έναντι των οποίων συντελεστής στάθμισης 0 % σύμφωνα με το άρθρο 115 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- β) χρηματοπιστωτικά μέσα που εκδίδονται από περιφερειακές κυβερνήσεις των κρατών μελών, στα ανοίγματα έναντι των οποίων εφαρμόζεται συντελεστής στάθμισης 0 % σύμφωνα με το άρθρο 115 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 7

Κανόνες για τις αποδοχές

Με την επιφύλαξη των κανόνων που θεσπίζονται στην οδηγία 2013/36/ΕΕ, η πολιτική αποδοχών των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 πρέπει να είναι σχεδιασμένη και να εφαρμόζεται κατά τρόπο ώστε να μην ενθαρρύνουν ή ανταμείβουν, άμεσα ή έμμεσα, τη διενέργεια, από οποιοδήποτε μέλος του προσωπικού, των δραστηριοτήτων που απαγορεύονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1.

Κεφάλαιο III

Διαχωρισμός ορισμένων εμπορικών δραστηριοτήτων

Άρθρο 8

Πεδίο δραστηριοτήτων

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, οι εμπορικές δραστηριότητες πρέπει να περιλαμβάνουν δραστηριότητες εκτός από:
 - α) αποδοχή καταθέσεων που είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του καθεστώτος εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με την οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁰.
 - β) δανειοδότηση, στην οποία περιλαμβάνονται η καταναλωτική πίστη, οι συμβάσεις πίστωσης για ακίνητα, οι πράξεις αναδόχου εισπράξεως απαιτήσεων (factoring) με ή χωρίς δικαίωμα αναγωγής, η χρηματοδότηση εμπορικών συναλλαγών (συμπεριλαμβανομένου του forfeiting)·
 - γ) χρηματοδοτική μίσθωση,
 - δ) υπηρεσίες πληρωμών όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴¹.

⁴⁰ Οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ης Μαΐου 1994 σχετικά με τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, (ΕΕ L 135 της 31/05/1994, σελίδες 0005 έως 0014).

⁴¹ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13 Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σελ. 1 έως 36).

- ε) έκδοση και διαχείριση άλλων μέσων πληρωμών όπως ταξιδιωτικών επιταγών και τραπεζικών επιταγών στον βαθμό που η δραστηριότητα αυτή δεν καλύπτεται από το σημείο δ),
 - στ) χρηματομεσιτεία, φύλαξη και διαχείριση κινητών αξιών ·
 - ζ) υπηρεσίες εμπορικών πληροφοριών·
 - η) υπηρεσίες φύλαξης·
 - θ) έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος.
2. Οι απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου δεν εφαρμόζεται στην αγορά ή πώληση χρηματοπιστωτικών μέσων που έχουν εκδοθεί από κεντρικές κυβερνήσεις των κρατών μελών ή από φορείς οι οποίοι απαριθμούνται στο σημείο 2) του άρθρου 117 και στο άρθρο 118 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 35 προκειμένου να εξαιρεθούν χρηματοπιστωτικά μέσα:
- α) άλλα από εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 τα οποία εκδίδονται από τις αρχές τρίτης χώρας που εφαρμόζει εποπτικές και κανονιστικές ρυθμίσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με εκείνες που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Ένωσης, στα ανοίγματα έναντι των οποίων εφαρμόζεται συντελεστής στάθμισης 0 % σύμφωνα με το άρθρο 115 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - β) τα οποία εκδίδονται από τα κράτη μέλη των περιφερειακών κυβερνήσεων, στα ανοίγματα έναντι των οποίων εφαρμόζεται συντελεστής στάθμισης 0 % σύμφωνα με το άρθρο 115 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 9

Καθήκον επανεξέτασης των δραστηριοτήτων

1. Η αρμόδια αρχή αξιολογεί εμπορικές δραστηριότητες και ιδίως: ειδική διαπραγμάτευση, οι επενδύσεις σε τιτλοποίηση και ιδιότητα αναδόχου τιτλοποίησης, και διαπραγμάτευση παραγώγων εκτός από τα παράγωγα που επιτρέπονται σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12 από τις ακόλουθες οντότητες:
- α) κύριο πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση, το οποίο δεν είναι ούτε μητρική επιχείρηση ούτε θυγατρική, συμπεριλαμβανομένων όλων των υποκαταστημάτων, ανεξάρτητα από το πού είναι εγκατεστημένα·
 - β) μητρική εταιρεία της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων όλων των υποκαταστημάτων και θυγατρικών, ανεξαρτήτως του τόπου στον οποίον βρίσκονται, όπου μία από τις οντότητες του ομίλου είναι κύριο πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση·
 - γ) υποκαταστήματα στην ΕΕ πιστωτικών ιδρυμάτων με έδρα σε τρίτες χώρες.
2. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή εφαρμόζει τις ακόλουθες παραμέτρους:
- α) σχετικό μέγεθος των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, όπως μετράται σε συνάρτηση με τα στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, διαιρούμενα δια των συνολικών στοιχείων ενεργητικού·

- β) μόχλευση των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, μετρούμενη με τα στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση διαιρούμενα δια του κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1·
 - γ) σχετική σημασία του πιστωτικού κινδύνου του αντισυμβαλλομένου, μετρούμενη με βάση την εύλογη αξία των παραγώγων διαιρούμενη δια των συνολικών στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση·
 - δ) σχετική πολυπλοκότητα των συναλλαγών παραγώγων, μετρούμενη με τα στοιχεία ενεργητικού διαπραγματεύσιμων παραγώγων μέσων επιπέδου 2 και 3 συναλλαγών παραγώγων ενεργητικού διαιρούμενα δια των διαπραγματεύσιμων παραγώγων μέσων και των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση·
 - ε) σχετική αποδοτικότητα του εισοδήματος από εμπορική δραστηριότητα, μετρούμενη με το εισόδημα από εμπορική δραστηριότητα διαιρούμενο δια του συνολικού καθαρού εισοδήματος·
 - στ) σχετική σημασία του κινδύνου αγοράς, μετρούμενη με υπολογισμό της διαφοράς μεταξύ των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού προς εμπορική εκμετάλλευση σε απόλυτες τιμές και διαίρεση της εν λόγω διαφοράς δια του απλού μέσου όρου μεταξύ των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση και των στοιχείων παθητικού προς εμπορική εκμετάλλευση·
 - ζ) διασύνδεση, μετρούμενη με βάση τη μεθοδολογία που αναφέρεται στο άρθρο 131 παράγραφος 18 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·
 - η) πιστωτικό κίνδυνο και κίνδυνο ρευστότητας που απορρέουν από δεσμεύσεις και εγγυήσεις που παρέχονται από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα.
3. Η αρμόδια αρχή πρέπει να έχει ολοκληρώσει την αξιολόγησή της έως την *[Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ημερομηνία 18 μήνες από την ημερομηνία δημοσίευσης του κανονισμού]*, και να προβαίνει σε αξιολογήσεις σε τακτική βάση, τουλάχιστον ετησίως, στη συνέχεια.
4. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να διευκρινίσει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να μετρώνται οι παράμετροι και, κατά περίπτωση, να προσδιορίζει τα στοιχεία των παραμέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και της μέτρησής τους με χρήση εποπτικών στοιχείων. Το σχέδιο ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων θα παρέχει επίσης στην αρμόδια αρχή μια μεθοδολογία συνεπούς μέτρησης και εφαρμογής των μετρήσεων.
- Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως τις *[Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ημερομηνία 1 μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης του κανονισμού.]*
- Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Εξουσία της αρμόδιας αρχής να απαιτεί από ένα κύριο πιστωτικό να μην ασκεί ορισμένες δραστηριότητες

1. Όταν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι, με βάση την αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, τα όρια και οι προϋποθέσεις που συνδέονται με τις παραμέτρους που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως η) του άρθρου 9 παράγραφος 2 και εξειδικεύονται με την κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 5, και ως εκ τούτου κρίνει ότι υπάρχει απειλή για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή για το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ένωσης συνολικά, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 1, θέτει σε κίνηση, το αργότερο δύο μήνες από την οριστικοποίηση της εν λόγω αξιολόγησης, τη διαδικασία που οδηγεί σε απόφαση που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3.
2. Σε περίπτωση που δεν πληρούνται τα όρια και οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή μπορεί να κινήσει τη διαδικασία που οδηγεί σε απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 τρίτο εδάφιο, εάν καταλήξει στο συμπέρασμα, μετά την αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, ότι οποιαδήποτε εμπορική δραστηριότητα, με εξαίρεση τη διαπραγμάτευση παραγώγων εκτός από εκείνα που επιτρέπονται σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12, η οποία διενεργείται από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα, συνιστά απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή για το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ένωσης συνολικά, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 1.
3. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί τα συμπεράσματά της που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα και παρέχει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα την δυνατότητα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις εντός δύο μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης.

Εφόσον το κύριο πιστωτικό ίδρυμα δεν αποδείξει, εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, με τρόπο που να ικανοποιεί την αρμόδια αρχή, ότι οι λόγοι που οδήγησαν στα συμπεράσματα δεν αιτιολογούνται, η αρμόδια αρχή εκδίδει απόφαση απευθυνόμενη στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα με την οποία απαιτεί από αυτό να μην εκτελεί τις εμπορικές δραστηριότητες που επισημαίνονται στα εν λόγω συμπεράσματα. Η αρμόδια αρχή εκθέτει τους λόγους της απόφασής της και δημοσιοποιεί την απόφαση.

Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή αποφασίζει να επιτρέψει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα να εκτελεί τις εν λόγω εμπορικές δραστηριότητες, αναφέρει επίσης τους λόγους της απόφασής της και δημοσιοποιεί την απόφαση.

Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή αποφασίζει να επιτρέψει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα να διεξάγει εμπορικές δραστηριότητες, η αρμόδια αρχή εκδίδει σχετική απόφαση απευθυνόμενη προς το κύριο πιστωτικό ίδρυμα.

Πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης όπως αυτές που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, η αρμόδια αρχή συμβουλευεται την EAT σχετικά με τους λόγους στους οποίους βασίζεται η προβλεπόμενη απόφαση και με τις πιθανές συνέπειες της απόφασης αυτής για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης

και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Επίσης, η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στην ΕΑΤ την τελική της απόφαση.

Η αρμόδια αρχή λαμβάνει την τελική της απόφαση εντός δύο μηνών από την παραλαβή των γραπτών παρατηρήσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

4. Οι αποφάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 δεύτερο εδάφιο υπόκεινται σε επανεξέταση από την αρμόδια αρχή κάθε 5 έτη.
5. Η Επιτροπή, *[Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει τη σωστή ημερομηνία 6 μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού]* εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 35 με σκοπό:

α) να διευκρινίσει, όσον αφορά τις παραμέτρους:

- (a) το σχετικό όριο κάθε μιας από τις παραμέτρους που προβλέπονται στα στοιχεία α) έως η) του άρθρου 9 παράγραφος 1, άνω του οποίου το επίπεδο κινδύνου για την εν λόγω εμπορική δραστηριότητα θεωρείται μεμονωμένα σημαντικό·
- (ii) τις προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένου του πόσες παράμετροι πρέπει να υπερβαίνουν το σχετικό όριο, και με ποιο συνδυασμό, προκειμένου η αρμόδια αρχή να κινήσει τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1.
- (iii) Η διευκρίνιση των προϋποθέσεων του σημείου (ii) πρέπει να περιλαμβάνει μια ένδειξη του επιπέδου του συγκεντρωτικού σημαντικού κινδύνου της σχετικής εμπορικής δραστηριότητας το οποίο προκύπτει όταν πολλές παράμετροι έχουν υπερβεί τα σχετικά όρια που αναφέρονται στο σημείο (i)·

β) να διευκρινίσει ποιο είδος τιτλοποίησης δεν θεωρείται ότι συνιστά απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης ως συνόλου σε σχέση με κάθε μία από τις ακόλουθες πτυχές:

- (i) τα διαρθρωτικά χαρακτηριστικά, όπως ο ενσωματωμένος μετασχηματισμός ληκτότητας και η απλότητα της δομής·
- (ii) την ποιότητα των υποκείμενων στοιχείων ενεργητικού και τα χαρακτηριστικά των σχετικών εγγυήσεων·
- (iii) τα χαρακτηριστικά καταχώρισης και διαφάνειας της τιτλοποίησης και των υποκείμενων στοιχείων ενεργητικού·
- (iv) την αρτιότητα και την ποιότητα των διαδικασιών έκδοσης.

Άρθρο 11

Συνετή διαχείριση των ιδίων κινδύνων

1. Ένα κύριο πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 μπορεί να ασκεί εμπορικές δραστηριότητες στο βαθμό που ο σκοπός περιορίζεται μόνο στη συνετή διαχείριση του κεφαλαίου, της ρευστότητας και της χρηματοδότησής του.

Στο πλαίσιο της συνετής διαχείρισης του κεφαλαίου της, της ρευστότητας και της χρηματοδότησής του, το κύριο πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να χρησιμοποιεί μόνο

παράγωγα επιτοκίων, παράγωγα συναλλάγματος και πιστωτικά παράγωγα επιλέξιμα για συμψηφισμό από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο για την αντιστάθμιση του συνολικού κινδύνου ισολογισμού του. Το κύριο πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να αποδεικνύει στις αρμόδιες εποπτικές αρχές ότι η δραστηριότητα αντιστάθμισης είναι σχεδιασμένη ώστε να μειώσει, και αποδεδειγμένα μειώνει ή μετριάξει σημαντικά συγκεκριμένους, αναγνωρίσιμους κινδύνους για ατομικές ή συγκεντρωτικές θέσεις του κύριου πιστωτικού ιδρύματος.

2. Με την επιφύλαξη των κανόνων περί αποδοχών που θεσπίζονται στην οδηγία 2013/36/ΕΕ, η πολιτική αποδοχών που εφαρμόζεται στους υπαλλήλους του κύριου πιστωτικού ιδρύματος που ενέχονται σε πράξεις αντιστάθμισης:

- α) αποσκοπεί στην πρόληψη τυχόν καταλοίπων ή συγκεκαλυμμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό, είτε είναι μεταμφιεσμένες ως διαχείριση κινδύνου είτε διεξάγονται με άλλο τρόπο·
- β) αντικατοπτρίζει τους νόμιμους στόχους αντιστάθμισης κινδύνων του κύριου πιστωτικού ιδρύματος συνολικά και διασφαλίζει ότι οι αποδοχές που χορηγούνται δεν καθορίζονται άμεσα με βάση τα κέρδη που προέρχονται από τις δραστηριότητες αυτές, αλλά λαμβάνουν υπόψη τη συνολική αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων στη μείωση ή τον μετριασμό των κινδύνων.

Το διοικητικό όργανο εξασφαλίζει ότι η πολιτική αποδοχών του κύριου πιστωτικού ιδρύματος είναι σύμφωνη με τις διατάξεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο, ενεργώντας βάσει των συμβουλών της επιτροπής κινδύνου, όπου μια τέτοια επιτροπή έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 35 του παρόντος κανονισμού για τη συμπλήρωση των χρηματοπιστωτικών μέσων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 με την προσθήκη άλλων χρηματοπιστωτικών μέσων, συμπεριλαμβανομένων άλλων ειδών παραγώγων, ιδίως εκείνων που υπόκεινται στις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴², προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη χρηματοπιστωτικά μέσα τα οποία έχουν τις ίδιες επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα με εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για σκοπούς της συνετής διαχείριση του κεφαλαίου, της ρευστότητας και της χρηματοδότησης.

Άρθρο 12

Παροχή υπηρεσιών διαχείρισης κινδύνων σε πελάτες

1. Ένα κύριο πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 μπορεί να πωλεί παράγωγα επιτοκίων, παράγωγα συναλλάγματος, πιστωτικά παράγωγα, παράγωγα δικαιωμάτων έκδοσης και παράγωγα επί βασικών προϊόντων επιλέξιμα για συμψηφισμό από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και δικαιώματα έκδοσης στους μη χρηματοπιστωτικούς πελάτες του, σε χρηματοπιστωτικές οντότητες που αναφέρεται στη δεύτερη και τρίτη

⁴² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4 Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών.

περίπτωση του σημείου 19) του άρθρου 5, σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις και σε ιδρύματα που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, όταν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

- α) μοναδικός σκοπός της πώλησης είναι η αντιστάθμιση κινδύνων επιτοκίου, κινδύνων συναλλάγματος, πιστωτικών κινδύνων, κινδύνων βασικών προϊόντων ή κινδύνων δικαιωμάτων έκδοσης·
- β) οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του κύριου πιστωτικού ιδρύματος για κίνδυνο θέσης που προκύπτει από τα παράγωγα και τα δικαιώματα έκδοσης δεν υπερβαίνουν ένα ποσοστό των συνολικών απαιτήσεων του για κεφάλαια κινδύνου που πρέπει να καθορίζονται με κατ' εξουσιοδότηση πράξη της Επιτροπής σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Όταν δεν πληρούνται η απαίτηση του στοιχείου β), τα παράγωγα και τα δικαιώματα έκδοσης δεν μπορούν να πωλούνται από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα ούτε να εγγράφονται στον ισολογισμό του.

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 35 για τα ακόλουθα:

- α) να επιτρέπει άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα από αυτά που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ιδίως αυτά που υπόκεινται στις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, για σκοπούς αντιστάθμισης κινδύνων με σκοπό την πώληση στον τύπο των πελατών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου·
- β) να καθορίζει το ποσοστό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων του κύριου πιστωτικού ιδρύματος πέραν του οποίου τα παράγωγα και τα δικαιώματα έκδοσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν επιτρέπεται να πωλούνται ούτε να εγγράφονται στον ισολογισμό του κύριου πιστωτικού ιδρύματος.

Άρθρο 13

Κανόνες για χωριστές οντότητες του ομίλου

1. Όταν μια αρμόδια αρχή έχει λάβει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 ότι ένα κύριο πιστωτικό ίδρυμα δεν μπορεί να πραγματοποιεί ορισμένες δραστηριότητες συναλλαγών και εάν το κύριο πιστωτικό ίδρυμα ανήκει σε όμιλο, τότε οι εμπορικές δραστηριότητες που πρέπει να διαχωριστούν μπορούν να πραγματοποιούνται μόνο από οντότητα του ομίλου που είναι νομικά, οικονομικά και λειτουργικά διακριτή («οντότητα συναλλαγών») από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα.
2. Όταν μια οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 έχει αποφασίσει με δική της πρωτοβουλία να χωρίσει τις εμπορικές δραστηριότητες που καλύπτονται από το άρθρο 9 από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα και έχει λάβει την έγκριση του οικείου σχεδίου διαχωρισμού σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 18, τότε οι απαιτήσεις που ορίζονται στις παραγράφους 3 έως 13 του παρόντος άρθρου και στα άρθρα 14 έως 17 και 20 εφαρμόζονται στις διαχωρισμένες οντότητες.
3. Η μητρική εταιρεία της ΕΕ διασφαλίζει ότι ένας όμιλος που περιέχει κύρια πιστωτικά ιδρύματα και οντότητες συναλλαγών θα είναι διαρθρωμένος έτσι ώστε, σε

υποενοποιημένη βάση, δημιουργούνται δύο διαφορετικές υποομάδες, εκ των οποίων μόνο μία περιέχει κύρια πιστωτικά ιδρύματα.

4. Η μητρική εταιρεία της ΕΕ του κύριου πιστωτικού ιδρύματος εξασφαλίζει στον αναγκαίο βαθμό ότι το κύριο πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να ασκήσει δραστηριότητες σε περίπτωση αφερεγγυότητας της οντότητας συναλλαγών.
5. Το κύριο πιστωτικό ίδρυμα δεν μπορεί να κατέχει μέσα κεφαλαίου ή δικαιώματα ψήφου σε οντότητα συναλλαγών.

Ανεξάρτητα από το πρώτο εδάφιο, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να επιτρέψει στα κύρια πιστωτικά ιδρύματα που πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 49 παράγραφος 3 στοιχείο α) ή β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 να κατέχουν μέσα κεφαλαίου ή δικαιώματα ψήφου σε οντότητα συναλλαγών όταν η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η κατοχή των εν λόγω μέσων κεφαλαίου ή δικαιωμάτων ψήφου είναι απαραίτητη για τη λειτουργία του ομίλου και ότι το κύριο πιστωτικό ίδρυμα έχει λάβει επαρκή μέτρα για τον ενδεδειγμένο μετριασμό των σχετικών κινδύνων.

Δεν μπορεί να επιτραπεί σε καμία περίπτωση σε ένα κύριο πιστωτικό ίδρυμα το οποίο δεν είναι ούτε κεντρικό ούτε περιφερειακό πιστωτικό ίδρυμα να κατέχει άμεσα μέσα κεφαλαίου ή δικαιώματα ψήφου σε οποιαδήποτε οντότητα συναλλαγών.

Πριν από την έκδοση απόφασης σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, η αρμόδια αρχή ζητά τη γνώμη της EAT.

Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί την απόφασή της στην EAT. Η EAT δημοσιεύει κατάλογο των ιδρυμάτων στα οποία εφαρμόζεται η παρούσα παράγραφος.

6. Το κύριο πιστωτικό ίδρυμα και η οντότητα συναλλαγών εκδίδουν δικό τους χρέος σε μεμονωμένη ή υποενοποιημένη βάση, με την προϋπόθεση ότι αυτό δεν είναι ασυμβίβαστο με το σχέδιο εξυγίανσης που συμφωνήθηκε από τις αρμόδιες αρχές εξυγίανσης σύμφωνα με την οδηγία [BRRD].
7. Όλες οι συμβάσεις και άλλες συναλλαγές που συνάπτονται ή πραγματοποιούνται μεταξύ του κύριου πιστωτικού ιδρύματος και της οντότητας συναλλαγών πρέπει να είναι εξίσου ευνοϊκές για το κύριο πιστωτικό ίδρυμα με συγκρίσιμες συμβάσεις και συναλλαγές με, ή σχετικά με, οικονομικές οντότητες που δεν ανήκουν στην ίδια υποομάδα.
8. Η πλειοψηφία των μελών του διοικητικού οργάνου του κύριου πιστωτικού ιδρύματος και της οντότητας συναλλαγών αντίστοιχα πρέπει να αποτελείται από άτομα τα οποία δεν είναι μέλη του διοικητικού οργάνου της άλλης οικονομικής οντότητας. Κανένα μέλος του διοικητικού οργάνου μιας από τις δύο οντότητες δεν ασκεί εκτελεστικά καθήκοντα και στις δύο οντότητες με εξαίρεση τον υπεύθυνο για τη διαχείριση των κινδύνων της μητρικής επιχείρησης.
9. Το διοικητικό όργανο του κύριου πιστωτικού ιδρύματος, της εμπορικής οντότητας και των μητρικών τους έχει καθήκον να διασφαλίζει την τήρηση των στόχων του διαχωρισμού.
10. Σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, το όνομα ή την περιγραφή της οντότητας συναλλαγών και του κύριου πιστωτικού ιδρύματος πρέπει να είναι τέτοια ώστε το κοινό να μπορεί να διαπιστώνει εύκολα ποια οντότητα είναι οντότητα συναλλαγών και ποια είναι κύριο πιστωτικό ίδρυμα.

11. Τα διαρθρωτικά διαχωρισμένα ιδρύματα συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στα μέρη 2, 3 και 4 και στα μέρη 6, 7 και 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και στον τίτλο VII της οδηγίας 2013/36/ΕΕ σε υποενοποιημένη βάση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.
12. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφος 1 και το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι υποχρεώσεις που ορίζονται τα Μέρη 2 έως 4 και 8 του εν λόγω κανονισμού εφαρμόζονται σε υποενοποιημένη βάση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.
13. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφος 4 και το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι απαιτήσεις του μέρους 6 του εν λόγω κανονισμού εφαρμόζονται σε υποενοποιημένη βάση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 14

Όρια για τα μεγάλα ανοίγματα εντός του ομίλου

1. Για τους σκοπούς του υπολογισμού του ορίου για τα μεγάλα ανοίγματα εντός του ομίλου σύμφωνα με την παράγραφο 2, όλες οι οντότητες που ανήκουν στην ίδια υποομάδα σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3 θεωρούνται ως ένα πελάτης ή μια ομάδα συνδεδεμένων πελατών κατά την έννοια του σημείου 39) του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
2. Όταν έχουν επιβληθεί μέτρα σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο το κύριο πιστωτικό ίδρυμα δεν αναλαμβάνει ανοίγματα εντός του ομίλου που να υπερβαίνουν το 25 % του επιλέξιμου κεφαλαίου του κύριου πιστωτικού ιδρύματος σε μια οντότητα που δεν ανήκει στην ίδια ομάδα με το κύριο πιστωτικό ίδρυμα. Το όριο για τα ανοίγματα εντός του ομίλου εφαρμόζεται σε υποενοποιημένη βάση και αφού ληφθεί υπόψη η επίδραση των ενεργειών μετριασμού του πιστωτικού κινδύνου και οι εξαιρέσεις σύμφωνα με τα άρθρα 399 έως 403 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το άρθρο 16 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 15

Όρια για τα μεγάλα ανοίγματα εκτός του ομίλου

1. Επιπλέον των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 395 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όταν έχουν επιβληθεί μέτρα σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο του παρόντος κανονισμού, το κύριο πιστωτικό ίδρυμα δεν αναλαμβάνει τα κατωτέρω ανοίγματα:
 - α) μεγάλο άνοιγμα που υπερβαίνει το 25 % του επιλέξιμου κεφαλαίου του κύριου πιστωτικού ιδρύματος σε μια οντότητα. Το εν λόγω όριο ανοίγματος εφαρμόζεται σε ατομική και σε ενοποιημένη βάση, και αφού ληφθεί υπόψη η επίδραση των ενεργειών μετριασμού του πιστωτικού κινδύνου, και οι εξαιρέσεις σύμφωνα με τα άρθρα 399 έως 403 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το άρθρο 16 του παρόντος κανονισμού·
 - β) μεγάλα ανοίγματα που συνολικά υπερβαίνουν το 200 % του επιλέξιμου κεφαλαίου του κύριου πιστωτικού ιδρύματος σε χρηματοπιστωτικές οντότητες.

Το εν λόγω όριο ανοίγματος εφαρμόζεται σε ατομική και σε ενοποιημένη βάση, και αφού ληφθεί υπόψη η επίδραση των ενεργειών μετριασμού του πιστωτικού κινδύνου και οι εξαιρέσεις σύμφωνα με τα άρθρα 399 έως 403 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το άρθρο 16 του παρόντος κανονισμού.

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 35, ώστε να προσαρμόζει το επίπεδο του ορίου των συγκεντρωτικών μεγάλων ανοιγμάτων εκτός του ομίλου όπως ορίζεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 1, σύμφωνα με το βαθμό στον οποίο έχει αναγνωριστεί ο μετριασμός του πιστωτικού κινδύνου.

Άρθρο 16

Τεχνικές μετριασμού του πιστωτικού κινδύνου

Επιπλέον των διατάξεων των άρθρων 399 έως 403 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όταν έχουν επιβληθεί μέτρα σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο του παρόντος κανονισμού, οι περιορισμοί όσον αφορά την αναγνώριση των τεχνικών μετριασμού του πιστωτικού κινδύνου εφαρμόζονται για τον υπολογισμό του ύψους των ανοιγμάτων για τους σκοπούς της συμμόρφωσης με τα όρια για τα μεγάλα ανοίγματα, όπως αναφέρεται στα άρθρα 14 και 15 του παρόντος κανονισμού.

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 35 για να προσδιορίζει σε ποιο βαθμό οι τεχνικές μετριασμού του πιστωτικού κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων των τύπων και των περιορισμών της επιλέξιμης πιστωτικής προστασίας αναγνωρίζονται για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, με σκοπό να διασφαλισθεί ότι οι τεχνικές μετριασμού του πιστωτικού κινδύνου δεν αποτυγχάνουν όταν υλοποιούνται οι κίνδυνοι ώστε να μπορέσει να υπάρξει αποτελεσματική αποκατάσταση της πιστωτικής προστασίας.

Άρθρο 17

Παρέκκλιση από τις μεταβατικές διατάξεις για τα μεγάλα ανοίγματα

Κατ' εξαίρεση από την παράγραφο 3 του άρθρου 493 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην εν λόγω παράγραφο δεν εφαρμόζονται στα ανοίγματα που αναλαμβάνονται από κύρια πιστωτικά ιδρύματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διαρθρωτικών μέτρων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 18

Σχέδιο διαχωρισμού

1. Όταν μια αρμόδια αρχή έχει λάβει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 ότι ένα κύριο πιστωτικό ίδρυμα δεν μπορεί να ασκεί ορισμένες εμπορικές δραστηριότητες, το κύριο πιστωτικό ίδρυμα ή, κατά περίπτωση, η οικεία μητρική εταιρεία της ΕΕ υποβάλλει σχέδιο διαχωρισμού στην αρμόδια αρχή εντός 6 μηνών από την ημερομηνία της απόφασης που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 10 παράγραφος 3.

Ομοίως, όταν μια οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 έχει αποφασίσει να διαχωρίσει εμπορικές δραστηριότητες που καλύπτονται από την

υποχρέωση επανεξέτασης του άρθρου 9 από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα, υποβάλλει σχέδιο στο οποίο αναπτύσσεται λεπτομερώς ο διαχωρισμός της κατά την έναρξη της περιόδου αξιολόγησης που αναφέρεται στο άρθρο 9. Το σχέδιο πρέπει να περιέχει τουλάχιστον τις πληροφορίες που απαιτούνται στα σημεία α) και β) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

2. Το σχέδιο διαχωρισμού εξηγεί λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο θα πραγματοποιηθεί ο διαχωρισμός.

Το σχέδιο αυτό περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) προσδιορισμός των στοιχείων του ενεργητικού και των δραστηριοτήτων που θα διαχωριστούν από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα·
 - β) λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζονται οι κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 13·
 - γ) χρονοδιάγραμμα για τον διαχωρισμό.
3. Η αρμόδια αρχή αξιολογεί τα σχέδια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 και, εντός έξι μηνών από την υποβολή τους, εκδίδει απόφαση σχετικά με την έγκριση του σχεδίου ή απαιτεί αλλαγές στο σχέδιο διαχωρισμού.
 4. Όταν η αρμόδια αρχή απαιτεί αλλαγές στο σχέδιο διαχωρισμού, το κύριο πιστωτικό ίδρυμα ή, κατά περίπτωση, η οικεία μητρική εταιρεία της ΕΕ, πρέπει να υποβάλει εκ νέου το σχέδιο διαχωρισμού με τις απαιτούμενες αλλαγές εντός τριών μηνών από την υποβολή του αιτήματος της αρμόδιας αρχής.
 5. Η αρμόδια αρχή εκδίδει απόφαση έγκρισης ή απόρριψης του σχεδίου εντός μηνός από την εκ νέου υποβολή του. Όταν η αρμόδια αρχή απορρίπτει το σχέδιο εκδίδει απόφαση, εντός ενός μηνός από την απόρριψη, σχετικά με ένα σχέδιο διαχωρισμού όπου ορίζονται οι τυχόν αναγκαίες προσαρμογές.
 6. Σε περίπτωση που το κύριο πιστωτικό ίδρυμα ή, κατά περίπτωση, η οικεία μητρική εταιρεία της ΕΕ δεν υποβάλει σχέδιο διαχωρισμού όπως απαιτείται από την παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή, το αργότερο εντός 3 μηνών από τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εκδίδει απόφαση σχετικά με σχέδιο διαχωρισμού.
 7. Σε περίπτωση που το κύριο πιστωτικό ίδρυμα ή, κατά περίπτωση, η οικεία μητρική εταιρεία της ΕΕ δεν υποβάλει εκ νέου το σχέδιο διαχωρισμού με τις αλλαγές που απαιτούνται από την αρμόδια αρχή, η αρμόδια αρχή εκδίδει απόφαση σχετικά με ένα σχέδιο διαχωρισμού το αργότερο ένα μήνα μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4.
 8. Το κύριο πιστωτικό ίδρυμα ή, κατά περίπτωση, η οικεία μητρική εταιρεία της ΕΕ πρέπει να αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι έχει εφαρμόσει το εγκεκριμένο σχέδιο.
 9. Το διοικητικό όργανο ενός πιστωτικού ιδρύματος ή μιας μητρικής εταιρείας της ΕΕ διασφαλίζουν ότι το σχέδιο διαχωρισμού έχει εφαρμοσθεί σύμφωνα με την έγκριση της αρμόδιας αρχής.

Άρθρο 19

Συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των σχετικών αρχών εξυγίανσης

1. Πριν λάβει την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3, η αρμόδια αρχή ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή εξυγίανσης που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας [BRRD].
2. Κατά την διενέργεια της αξιολόγησης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 και όταν απαιτεί από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα να μην ασκεί ορισμένες δραστηριότητες σύμφωνα με το άρθρο 10, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη όλες τις εν εξελίξει ή προϋπάρχουσες αξιολογήσεις της δυνατότητας εκκαθάρισης που έχουν διεξαχθεί από οποιαδήποτε αρμόδια αρχή εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 13, και 13 στοιχείο α) της οδηγίας [BRRD].
3. Οι αρμόδια αρχή συνεργάζεται με την αρμόδια αρχή εξυγίανσης και ανταλλάσσει χρήσιμες πληροφορίες που θεωρούνται απαραίτητες για την εκτέλεση των καθηκόντων της.
4. Η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι τα μέτρα που επιβάλλονται βάσει του παρόντος κεφαλαίου είναι συνεπή με τα μέτρα που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 13 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, του άρθρου 8 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΕΜΕ], του άρθρου 13 και 13 στοιχείο α), των άρθρων 14 και 15 της οδηγίας [BRRD] και του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Άρθρο 20

Απαγορευμένες δραστηριότητες για την οντότητα συναλλαγών

Απαγορεύεται στην οντότητα συναλλαγών:

- α) να δέχεται καταθέσεις που είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του καθεστώτος εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με την οδηγία 94/19/ΕΚ, εκτός από τις περιπτώσεις που η εν λόγω κατάθεση αφορά την ανταλλαγή εξασφαλίσεων που σχετίζονται με εμπορικές δραστηριότητες·
- β) να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ οι οποίες συνδέονται με τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο στοιχείο α) εκτός από τις υπηρεσίες πληρωμών που είναι δευτερεύουσες και απολύτως αναγκαίες για την ανταλλαγή εξασφαλίσεων που σχετίζονται με εμπορικές δραστηριότητες.

Άρθρο 21

Παρέκκλιση από τις απαιτήσεις του κεφαλαίου III

1. Κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί να χορηγήσει παρέκκλιση από τις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου σε πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται καταθέσεις από τους ιδιώτες και ΜΜΕ που υπόκεινται σε εθνική πρωτογενή νομοθεσία που έχει εκδοθεί πριν από την 29η Ιανουαρίου του 2014, όταν η εθνική νομοθεσία πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:
 - β) αποσκοπεί στην πρόληψη οικονομικών πιέσεων ή κατάρρευσης και συστημικού κινδύνου όπως αναφέρεται στο άρθρο 1·

- γ) εμποδίζει τα πιστωτικά ιδρύματα που δέχονται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ να επιδίδονται στη ρυθμιζόμενη δραστηριότητα των επενδύσεων ως εντολείς και να κατέχουν στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση· ωστόσο, η εθνική νομοθεσία μπορεί να προβλέπει περιορισμένες εξαιρέσεις που επιτρέπουν στο πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ να ασκεί μετριασμό των κινδύνων με σκοπό τη συνετή διαχείριση του κεφαλαίου, της ρευστότητας και της χρηματοδότησης και την παροχή περιορισμένων υπηρεσιών διαχείρισης κινδύνων σε πελάτες·
- δ) εάν το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ ανήκει σε όμιλο, διασφαλίζει ότι το πιστωτικό ίδρυμα έχει χωριστεί νομικά από οντότητες του ομίλου που ασκούν τη ρυθμιζόμενη δραστηριότητα των επενδύσεων ως εντολείς ή κατέχουν στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, και η εθνική νομοθεσία ορίζει τα εξής:
- (i) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ είναι σε θέση να λαμβάνει αποφάσεις ανεξάρτητα από άλλες οντότητες του ομίλου·
 - (ii) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ έχει διευθυντικό όργανο το οποίο είναι ανεξάρτητο από άλλες οντότητες του ομίλου και ανεξάρτητο από το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα·
 - (iii) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ υπόκειται σε απαιτήσεις κεφαλαίου και ρευστότητας αφ' εαυτού·
 - (iv) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ δεν μπορεί να συνάπτει συμβάσεις ή να πραγματοποιεί συναλλαγές με άλλες οντότητες του ομίλου παρά μόνον υπό όρους παρόμοιους με αυτούς που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 7.

2. Ένα κράτος μέλος που επιθυμεί να λάβει παρέκκλιση για πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται στην εν λόγω εθνική νομοθεσία, απευθύνει στην Επιτροπή αίτημα για παρέκκλιση, συνοδευόμενο από θετική γνώμη που εξέδωσε η αρμόδια αρχή που εποπτεύει το πιστωτικό ίδρυμα που υπάγεται στην αίτηση για παρέκκλιση. Το αίτημα παρέχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την αξιολόγηση της εθνικής νομοθεσίας και τον προσδιορισμό των πιστωτικών ιδρυμάτων για τα οποία υποβάλλεται η αίτηση παρέκκλισης. Σε περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει ότι δεν έχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, έρχεται σε επαφή με το εν λόγω κράτος μέλος εντός δύο μηνών από την παραλαβή του αιτήματος και προσδιορίζει ποιες πρόσθετες πληροφορίες απαιτούνται.

Μόλις η Επιτροπή αποκτήσει όλες τις πληροφορίες τις οποίες θεωρεί απαραίτητες για την αξιολόγηση της αίτησης για παρέκκλιση, ενημερώνει εντός ενός μηνός το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα ότι είναι ικανοποιημένη από τις πληροφορίες.

Εντός πέντε μηνών από την έκδοση της κοινοποίησης που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο, η Επιτροπή, αφού συμβουλευθεί την ΕΑΤ σχετικά με τους λόγους στους οποίους βασίζεται η προβλεπόμενη απόφαση και για τις πιθανές συνέπειες της απόφασης αυτής για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, εκδίδει εκτελεστική απόφαση με την οποία κηρύσσεται ότι η εθνική νομοθεσία δεν είναι ασυμβίβαστη με το παρόν κεφάλαιο και χορηγείται η παρέκκλιση για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που ορίζονται στην αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Όταν η Επιτροπή σκοπεύει να κηρύξει

τη εθνική νομοθεσία ασυμβίβαστη και να μην προβεί σε χορήγηση της παρέκκλισης αναφέρει τις αιτιάσεις της λεπτομερώς και παρέχει στο αιτούν κράτος μέλος τη δυνατότητα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις εντός ενός μήνα από την ημερομηνία κοινοποίησης των αιτιάσεων της Επιτροπής. Η Επιτροπή, εντός τριών μηνών από το πέρας της προθεσμίας για υποβολή εκδίδει εκτελεστική απόφαση για τη χορήγηση ή την απόρριψη της παρέκκλισης.

Στις περιπτώσεις που η εθνική νομοθεσία τροποποιείται, το κράτος μέλος κοινοποιεί τις τροποποιήσεις στην Επιτροπή. Η Επιτροπή μπορεί να επανεξετάσει την εκτελεστική απόφαση που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο.

Στις περιπτώσεις στις οποίες η εθνική νομοθεσία που δεν έχει χαρακτηριστεί ασυμβίβαστη με το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται σε ένα πιστωτικό ίδρυμα στο οποίο έχει χορηγηθεί παρέκκλιση των απαιτήσεων του παρόντος κεφαλαίου, η παρέκκλιση αυτή πρέπει να αποσυρθεί όσον αφορά αυτό το πιστωτικό ίδρυμα.

Η Επιτροπή κοινοποιεί τις αποφάσεις της στις EAT. Η EAT δημοσιεύει κατάλογο των πιστωτικών ιδρυμάτων στα οποία έχει χορηγηθεί παρέκκλιση σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Ο κατάλογος πρέπει να ενημερώνεται συνεχώς.

Κεφάλαιο IV

Οντότητες που υπόκεινται στις απαιτήσεις των κεφαλαίων II και III

Άρθρο 22

Κανόνες που διέπουν τον υπολογισμό των κατώτατων ορίων

1. Για τον σκοπό του άρθρου 3 στοιχείο β) περίπτωση ii), ο υπολογισμός των κατώτατων ορίων βασίζεται στη ενοποιημένους λογαριασμούς της μητρικής εταιρείας της ΕΕ.
2. Για τον σκοπό του άρθρου 3 στοιχείο β) περίπτωση iii), ο υπολογισμός των κατώτατων ορίων βασίζεται στις δραστηριότητες που ασκούνται στην Ένωση.
3. Τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων καθώς και άλλων μη χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων δεν περιλαμβάνονται στον υπολογισμό.
4. Έως τις [Η ΥΕ να συμπληρώσει τη σωστή ημερομηνία 12 μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού], η αρμόδια αρχή προσδιορίζει τα πιστωτικά ιδρύματα και τους ομίλους που υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με το άρθρο 3 και τους γνωστοποιεί αμέσως στην EAT.

Μετά την ειδοποίηση από την αρμόδια αρχή, η EAT δημοσιεύει αμέσως τον κατάλογο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Ο κατάλογος πρέπει να ενημερώνεται συνεχώς.

Υπολογισμός των εμπορικών δραστηριοτήτων

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 3, οι εμπορικές δραστηριότητες υπολογίζονται ως εξής, σύμφωνα με το εφαρμοστέο λογιστικό καθεστώς.
Εμπορικές δραστηριότητες = $(TSA + TSL + DA + DL)/2$, όπου:
 - α) Τα στοιχεία ενεργητικού κινητών αξιών για εμπορική εκμετάλλευση (TSA) είναι στοιχεία του ενεργητικού που αποτελούν μέρος χαρτοφυλακίου που είναι αντικείμενο διαχείρισης ως σύνολο και για τα οποία υπάρχουν πρόσφατα χαρακτηριστικά βραχυπρόθεσμης αποκόμισης κερδών, με εξαίρεση τα στοιχεία ενεργητικού παραγώγων·
 - β) Τα στοιχεία παθητικού κινητών αξιών για εμπορική εκμετάλλευση (TSL) είναι υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται με την πρόθεση της επαναγοράς στο εγγύς μέλλον, μέρος χαρτοφυλακίου που είναι αντικείμενο διαχείρισης ως σύνολο και για τα οποία υπάρχουν τεκμηριωμένες ενδείξεις πρόσφατων χαρακτηριστικών βραχυπρόθεσμης αποκόμισης κερδών, με εξαίρεση τα στοιχεία παθητικού παραγώγων·
 - γ) Τα στοιχεία ενεργητικού παραγώγων (DA) είναι παράγωγα με θετικές τιμές αντικατάστασης που δεν ταυτοποιούνται ως παράγωγα αντιστάθμισης ή ενσωματωμένα παράγωγα·
 - δ) Τα στοιχεία παθητικού παραγώγων (DL) είναι παράγωγα με αρνητικές τιμές αντικατάστασης που δεν ταυτοποιούνται ως μέσα αντιστάθμισης.
2. Τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων καθώς και σε άλλων μη χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων δεν περιλαμβάνονται στον υπολογισμό των εμπορικών δραστηριοτήτων.
3. Η EAT υποβάλλει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να καθορίσει τη μέθοδο υπολογισμού των εμπορικών δραστηριοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές των εφαρμοστέων λογιστικών καθεστώτων.
Η EAT υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή το αργότερο έως την [Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία 1 μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης του κανονισμού.]
Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.
4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να τροποποιεί, με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 35, τα στοιχεία των εμπορικών δραστηριοτήτων που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου με σκοπό να λαμβάνονται υπόψη οι αλλαγές στα εφαρμοστέα λογιστικά καθεστώτα.

Υποβολή πληροφοριών σχετικά με τις εμπορικές δραστηριότητες στην αρμόδια αρχή

1. Οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 υποβάλλουν, για πρώτη φορά την [Η ΥΕ να συμπληρώσει την ημερομηνία 9 μήνες μετά την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος κανονισμού] εν συνεχεία δε σε ετήσια βάση, τις πληροφορίες που αφορούν το συνολικό ποσό των εμπορικών τους δραστηριοτήτων και τις συνιστώσες τους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 1, στην αρμόδια αρχή.
2. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να προσδιορίσει ένα ενιαίο υπόδειγμα για την αναφορά που αναφέρεται στην παράγραφο 1, καθώς και τις οδηγίες χρήσης του ως άνω υποδείγματος.
Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως την [Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία 1 μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης του κανονισμού].
Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Κεφάλαιο V

Συμμόρφωση

ΤΜΗΜΑ 1

Οντότητες

Καθήκοντα των οντοτήτων που υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού

1. Οι οντότητες που υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα που να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να εξασφαλίζουν τις πληροφορίες που χρειάζονται για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό.
2. Οι οντότητες που υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό υποβάλλουν στην αρμόδια αρχή όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για την αξιολόγηση βάσει παραμέτρων που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2, για την αξιολόγηση της συμμόρφωσής τους με τον παρόντα κανονισμό. Οι εν λόγω οντότητες διασφαλίζουν επίσης ότι οι μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου και οι διοικητικές και λογιστικές διαδικασίες τους επιτρέπουν, ανά πάσα στιγμή, τον έλεγχο της συμμόρφωσής τους προς τους εν λόγω κανόνες.
3. Οι οντότητες που υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό καταγράφουν όλες τις συναλλαγές τους και τα συστήματα και τις διαδικασίες τεκμηρίωσής τους που

χρησιμοποιούν για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού κατά τρόπο ώστε η αρμόδια αρχή να είναι σε θέση να παρακολουθεί τη συμμόρφωση με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού ανά πάσα στιγμή.

ΤΜΗΜΑ 2

Αρμόδιες αρχές

Άρθρο 26

Εξουσίες και καθήκοντα των αρμόδιων αρχών

1. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, οι αρμόδιες αρχές ασκούν τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης.
2. Η αρμόδια παρακολουθεί τις δραστηριότητες των οντοτήτων που υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό, και επίσης αξιολογεί και διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τον εν παρόντα κανονισμό σε συνεχή βάση.
3. Οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να ζητούν από μια μητρική εταιρεία της ΕΕ που δεν είναι ρυθμιζόμενη οντότητα, αλλά έχει τουλάχιστον μία θυγατρική που είναι ρυθμιζόμενη οντότητα, την εξασφάλιση ότι οι ρυθμιζόμενες θυγατρικές της συμμορφώνονται με τον παρόντα κανονισμό.
4. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας θα θεωρείται ως η αρμόδια αρχή όσον αφορά όλες τις οντότητες του ομίλου που ανήκουν στον ίδιο όμιλο με την μητρική εταιρεία της ΕΕ και υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό.

Όταν η θυγατρική μιας μητρικής εταιρείας της ΕΕ είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος και εποπτεύεται από διαφορετική εποπτική αρχή από τη μητρική εταιρεία της ΕΕ και όταν η θυγατρική είναι σημαντική σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας διαβουλεύεται με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης της σημαντικής θυγατρικής όσον αφορά οποιαδήποτε απόφαση εκ μέρους της αρχής ενοποιημένης εποπτείας δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Κεφάλαιο VI

Σχέσεις με τρίτες χώρες

Άρθρο 27

Ισοδυναμία του νομικού πλαισίου τρίτης χώρας

1. Κατόπιν αιτήσεως αρμόδιας αρχής ενός κράτους μέλους ή τρίτης χώρας, ή με δική της πρωτοβουλία, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που θα καθορίζουν ότι:
 - α) οι νομικές και εποπτικές ρυθμίσεις και οι ρυθμίσεις επιβολής μια τρίτης χώρας εξασφαλίζουν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα και οι μητρικές εταιρείες στην εν λόγω τρίτη χώρα συμμορφώνεται με δεσμευτικές απαιτήσεις ισοδύναμες με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 6, 10 έως 16 και 20·
 - β) το νομικό πλαίσιο της εν λόγω τρίτης χώρας παρέχει ένα πραγματικά ισοδύναμο σύστημα για την αναγνώριση των διαρθρωτικών μέτρων που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο τρίτων χωρών.
2. Η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει ή να ανακαλέσει την απόφασή της εάν δεν πληρούνται πλέον οι όροι βάσει των οποίων ελήφθη η απόφαση.
3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 35 του παρόντος κανονισμού για τον καθορισμό των κριτηρίων για την αξιολόγηση του αν το νομοθετικό και εποπτικό πλαίσιο τρίτης χώρας είναι ή όχι ισοδύναμο με τον παρόντα κανονισμό.

Η Επιτροπή εκδίδει την κατ' εξουσιοδότηση πράξη [Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία εντός 24 μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού].
4. Η ΕΑΤ προβαίνει σε ρυθμίσεις συνεργασίας με τις σχετικές αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών των οποίων το νομοθετικό και εποπτικό πλαίσιο έχει κριθεί ισοδύναμο με τον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 3. Οι σχετικές ρυθμίσεις προσδιορίζουν τουλάχιστον ένα ελάχιστο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των σχετικών αρμοδίων αρχών και των δύο δικαιοδοσιών.

Κεφάλαιο VII

Διοικητικές κυρώσεις και μέτρα

Άρθρο 28

Διοικητικές κυρώσεις και μέτρα

1. Με την επιφύλαξη των εποπτικών εξουσιών των αρμόδιων αρχών σύμφωνα με το άρθρο 26 και το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν και να επιβάλλουν ποινικές κυρώσεις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να επιβάλλουν διοικητικές

κυρώσεις και άλλα διοικητικά μέτρα όσον αφορά τουλάχιστον τις ακόλουθες παραβάσεις:

- α) παράβαση της απαγόρευσης που προβλέπεται στο άρθρο 6·
- β) οποιαδήποτε παραποίηση των πληροφοριών που πρέπει να υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1.

Τα κράτη μέλη παρέχουν στις αρμόδιες αρχές την εξουσία να επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις και μέτρα σε πιστωτικό ίδρυμα και σε οποιαδήποτε οντότητα του ιδίου ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των εταιρειών χαρτοφυλακίου μεικτής δραστηριότητας, των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Όταν οι διατάξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο εφαρμόζονται σε νομικά πρόσωπα, σε περίπτωση παραβίασης τα κράτη μέλη παρέχουν στις αρμόδιες αρχές την εξουσία να επιβάλλουν κυρώσεις, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο, στα μέλη του διοικητικού οργάνου, καθώς και σε άλλα φυσικά πρόσωπα τα οποία, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, είναι υπεύθυνα για την παράβαση.

- 2. Οι διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται και τα μέτρα που λαμβάνονται για τους σκοπούς της παραγράφου 1 πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά.
- 3. Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη έχουν επιλέξει να προβλέπουν ποινικές κυρώσεις για τις παραβιάσεις των διατάξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα έτσι ώστε μια αρμόδια αρχή να διαθέτει όλες τις απαραίτητες εξουσίες προκειμένου να έρχεται σε επαφή με τις δικαστικές αρχές εντός της δικαιοδοσίας τους με σκοπό να λαμβάνουν συγκεκριμένα στοιχεία που σχετίζονται με ποινικές έρευνες ή διαδικασίες που έχουν κινηθεί για πιθανές παραβιάσεις του άρθρου 6 και να χειρίζονται πληροφορίες που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1, και να προβλέπουν το ίδιο για άλλες αρμόδιες αρχές και την ΕΑΤ ώστε να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους να συνεργάζονται μεταξύ τους και, εφόσον χρειάζεται με την ΕΑΤ, για τους σκοπούς της παραγράφου 1.

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών για να διευκολυνθεί η άσκηση των εξουσιών τους για την επιβολή κυρώσεων.

- 4. Τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, παρέχουν στις αρμόδιες αρχές την εξουσία να επιβάλλουν τουλάχιστον τις εξής διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα σε περίπτωση των παραβιάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1:
 - α) εντολή που υποχρεώνει το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την παράβαση να διακόψει την παράνομη συμπεριφορά του και να μην την επαναλάβει·
 - β) παραίτηση από κέρδη που αποκομίσθηκαν ή από την αποφυγή ζημιών λόγω της παράβασης, στην περίπτωση που το ύψος τους δύναται να προσδιοριστεί·
 - γ) δημοσίευση προειδοποίησης που κατονομάζει τον υπεύθυνο και προσδιορίζει τη φύση της παράβασης·
 - δ) ανάκληση ή αναστολή άδειας·

- ε) προσωρινή απαγόρευση σε οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που θεωρείται υπεύθυνο να ασκεί καθήκοντα διαχείρισης της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3·
- στ) σε περίπτωση επανειλημμένων παραβάσεων, μόνιμη απαγόρευση σε οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που θεωρείται υπεύθυνο να ασκεί καθήκοντα διαχείρισης της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3·
- ζ) επιβολή μέγιστων διοικητικών χρηματικών κυρώσεων που ανέρχονται τουλάχιστον στο τριπλάσιο του ποσού των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν λόγω της παράβασης, εάν το εν λόγω ποσό μπορεί να προσδιοριστεί·
- η) όσον αφορά φυσικά πρόσωπα, επιβολή μέγιστων διοικητικών χρηματικών κυρώσεων ύψους έως 5.000.000 ευρώ ή, στα κράτη μέλη όπου το ευρώ δεν είναι το επίσημο νόμισμα, την αντίστοιχη αξία στο εθνικό νόμισμα κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού·
- θ) όσον αφορά νομικά πρόσωπα, επιβολή μέγιστων διοικητικών χρηματικών κυρώσεων ύψους τουλάχιστον ίσου με το 10 % του συνολικού ετήσιου κύκλου εργασιών του νομικού προσώπου με βάση τους τελευταίους διαθέσιμους λογαριασμούς εγκεκριμένους από το διοικητικό όργανο· σε περίπτωση που το νομικό πρόσωπο είναι μητρική επιχείρηση ή θυγατρική της μητρικής επιχείρησης που έχει υποχρέωση κατάρτισης ενοποιημένων οικονομικών λογαριασμών σύμφωνα με την οδηγία 2013/34/ΕΕ, ο σχετικός συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών θα είναι ο συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών ή το αντίστοιχο είδος εισοδήματος σύμφωνα με το σχετικό λογιστικό καθεστώς με βάση τους τελευταίους διαθέσιμους ενοποιημένους λογαριασμούς εγκεκριμένους από το διοικητικό όργανο της τελικής μητρικής επιχείρησης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να έχουν εξουσίες επιπλέον αυτών που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και μπορούν να προβλέπουν ευρύτερο πεδίο εφαρμογής των κυρώσεων και υψηλότερα επίπεδα ποινών από αυτά που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο.

5. Έως την [Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία 12 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού] τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους κανόνες που αφορούν την παράγραφο 1 στην Επιτροπή και στην ΕΑΤ. Κοινοποιούν αμελλητί στην Επιτροπή και την ΕΑΤ οποιαδήποτε μεταγενέστερη τροποποίησή τους.

Άρθρο 29

Άσκηση των εποπτικών εξουσιών και κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τον καθορισμό του είδους και του επιπέδου των διοικητικών κυρώσεων και άλλων μέτρων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές περιστάσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται κατά περίπτωση:
 - α) η βαρύτητα και η διάρκεια της παράβασης·
 - β) ο βαθμός ευθύνης του υπεύθυνου για την παράβαση·
 - γ) η οικονομική ευρωστία του υπεύθυνου για την παράβαση, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως ο συνολικός κύκλος εργασιών στην περίπτωση νομικού προσώπου ή το ετήσιο εισόδημα στην περίπτωση φυσικού προσώπου·

- δ) η σπουδαιότητα των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν από το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την παράβαση, στον βαθμό που μπορούν να προσδιορισθούν·
- ε) ο βαθμός συνεργασίας του προσώπου που είναι υπεύθυνο για την παράβαση με την αρμόδια αρχή, με την επιφύλαξη της ανάγκης εξασφάλισης της παράδοσης των κερδών που αποκομίσθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν από το πρόσωπο αυτό·
- στ) προηγούμενες παραβάσεις του υπεύθυνου για την παράβαση·
- ζ) τα μέτρα που λαμβάνονται από τον υπεύθυνο για την παράβαση προκειμένου να αποφευχθεί η επανάληψή της·
- η) τυχόν πιθανές συστημικές συνέπειες της παράβασης.

Άρθρο 30

Καταγγελίες παραβάσεων

1. Η αρμόδια αρχή θεσπίζει αποτελεσματικούς μηχανισμούς ώστε να είναι δυνατή η καταγγελία πραγματικών ή δυνητικών παραβάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 28 παράγραφος 1.
2. Οι μηχανισμοί της παραγράφου 1 περιλαμβάνουν τουλάχιστον:
 - α) ειδικές διαδικασίες για τη λήψη καταγγελιών παραβάσεων και της συνέχειας που δίνεται, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας ασφαλών διαύλων επικοινωνίας για τις εν λόγω καταγγελίες·
 - β) κατάλληλη προστασία για τα πρόσωπα που εργάζονται με σύμβαση εργασίας, τα οποία καταγγέλλουν παραβάσεις ή τα οποία κατηγορούνται για παραβάσεις από αντίποινα, διακρίσεις ή άλλου είδους άδικη μεταχείριση·
 - γ) προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τόσο του προσώπου που καταγγέλλει την παράβαση όσο και του φυσικού προσώπου που φέρεται ότι διέπραξε την παράβαση, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας σε σχέση με την τήρηση του απορρήτου των στοιχείων ταυτότητάς τους, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, χωρίς να θίγεται η δημοσιοποίηση των πληροφοριών που απαιτούνται από την εθνική νομοθεσία στο πλαίσιο των ερευνών ή της μεταγενέστερης δικαστικής διαδικασίας.
3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους εργοδότες να διαθέτουν κατάλληλες εσωτερικές διαδικασίες ώστε οι υπάλληλοί τους να μπορούν να καταγγέλλουν παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 28 παράγραφος 1.
4. Στα πρόσωπα που προσφέρουν σχετικές πληροφορίες για πιθανές παραβάσεις του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν οικονομικά κίνητρα σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία εφόσον τα εν λόγω πρόσωπα δεν έχουν προϋφιστάμενη νομική ή συμβατική υποχρέωση να αναφέρουν τις εν λόγω πληροφορίες και με την προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες είναι νέες και έχουν ως αποτέλεσμα την επιβολή διοικητικής κύρωσης ή άλλου μέτρου για την παράβαση του παρόντος κανονισμού ή την επιβολή ποινικής κύρωσης.

Ανταλλαγή πληροφοριών με την ΕΑΤ

1. Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν στην ΕΑΤ σε ετήσια βάση συγκεντρωτικές πληροφορίες για όλα τα διοικητικά μέτρα και τις κυρώσεις που έχουν επιβάλει σύμφωνα με το άρθρο 28. Η ΕΑΤ δημοσιεύει τις πληροφορίες αυτές σε ετήσια έκθεσή της.
2. Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη έχουν επιλέξει να προβλέπουν ποινικές κυρώσεις για τις παραβάσεις των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 28 παράγραφος 1, οι αρμόδιες αρχές τους παρέχουν στην ΕΑΤ σε ετήσια βάση ανώνυμα και συγκεντρωτικά δεδομένα σχετικά με όλες τις ποινικές έρευνες που διενεργήθηκαν και τις ποινικές κυρώσεις που επιβλήθηκαν. Η ΕΑΤ δημοσιεύει τις πληροφορίες αυτές σε ετήσια έκθεσή της.
3. Στις περιπτώσεις που η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στο κοινό διοικητικές κυρώσεις, πρόστιμα και άλλα μέτρα, καθώς και ποινικές κυρώσεις, τα κοινοποιεί ταυτόχρονα στην ΕΑΤ.
4. Η ΕΑΤ αναπτύσσει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων για να προσδιορίσει τις διαδικασίες και τα είδη ανταλλαγής πληροφοριών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή [*Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία το αργότερο 12 μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού*].

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010.

Δημοσίευση αποφάσεων

1. Με την επιφύλαξη του τρίτου εδαφίου, η αρμόδια αρχή δημοσιεύει κάθε απόφαση για την επιβολή διοικητικής κύρωσης ή άλλου μέτρου σε σχέση με παράβαση του άρθρου 6 και για παραποίηση της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 στον ιστότοπό της αμέσως μόλις το πρόσωπο που αφορά η απόφαση αυτή έχει ενημερωθεί για την εν λόγω απόφαση.

Οι πληροφορίες που δημοσιεύονται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο περιλαμβάνουν τουλάχιστον το είδος και τη φύση της παράβασης και την ταυτότητα του προσώπου το οποίο αφορά η απόφαση.

Το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο δεν εφαρμόζονται σε αποφάσεις που επιβάλλουν μέτρα ερευνητικού χαρακτήρα.

Όταν μια αρμόδια αρχή θεωρεί, βάσει κατά περίπτωση αξιολόγησης, ότι η δημοσίευση της ταυτότητας του νομικού προσώπου το οποίο αφορά η απόφαση, ή τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των φυσικών προσώπων, θα ήταν δυσανάλογη, ή εάν η εν λόγω δημοσίευση θα έθετε σε κίνδυνο διεξαγόμενη έρευνα ή τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή μια τρέχουσα έρευνα, πράττει ένα από τα ακόλουθα:

- α) αναβάλλει τη δημοσιοποίηση της απόφασης μέχρι να παύσουν να υφίστανται οι λόγοι για την αναβολή αυτή·
 - β) δημοσιεύει την απόφαση ανώνυμα, με τρόπο που να είναι σύμφωνος με την εθνική νομοθεσία, εφόσον η εν λόγω δημοσίευση διασφαλίζει την αποτελεσματική προστασία των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και, ενδεχομένως, αναβάλλει τη δημοσίευση των σχετικών δεδομένων για ένα εύλογο χρονικό διάστημα, εφόσον προβλέπεται ότι οι λόγοι για την ανώνυμη δημοσίευση θα παύσουν να υφίστανται κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου·
 - γ) δεν δημοσιεύει την απόφαση στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή είναι της γνώμης ότι η δημοσίευση σύμφωνα με το σημείο α) ή β) δεν επαρκεί για να εξασφαλίσει:
 - (i) ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών·
 - (ii) την αναλογικότητα της δημοσίευσης των αποφάσεων αυτών σε σχέση με τα μέτρα που θεωρούνται ήσσονος σημασίας.
2. Όταν η απόφαση υπόκειται σε προσφυγή ενώπιον εθνικής δικαστικής, διοικητικής ή άλλης αρχής, η αρμόδια αρχή πρέπει, επίσης, να δημοσιεύει αμέσως τις πληροφορίες αυτές στον ιστότοπό της καθώς και οποιεσδήποτε μεταγενέστερες πληροφορίες για την έκβαση της προσφυγής. Επιπλέον, οποιαδήποτε απόφαση για την ακύρωση απόφασης κατά της οποίας είχε γίνει προσφυγή πρέπει επίσης να δημοσιεύεται.
3. Οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε κάθε απόφαση που δημοσιεύεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο παραμένει στον επίσημο δικτυακό τόπο τους για χρονικό διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών μετά την ανάρτησή της. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιλαμβάνονται στην απόφαση διατηρούνται στον επίσημο δικτυακό τόπο της αρμόδιας αρχής για το απαραίτητο χρονικό διάστημα σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες περί προστασίας των δεδομένων.

Κεφάλαιο VIII

Εκθέσεις και επανεξέταση

Άρθρο 33

Εκθέσεις της EAT

Η EAT, σε συνεργασία με την ΕΑΚΑΑ, καταρτίζει τις ακόλουθες εκθέσεις και τις υποβάλλει στην Επιτροπή εντός [*Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία, 12 μήνες από τη δημοσίευση του κανονισμού.*]:

- α) έκθεση για το πιθανό όριο των παραμέτρων στα σημεία α) έως η) στο άρθρο 9 παράγραφος 2 και των ειδών τιτλοποίησης τα οποία, κατά την άποψη της EAT, δεν αποτελούν απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης·
- β) έκθεση σχετικά με το κατά πόσο άλλοι τύποι παραγώγων και άλλοι τύποι χρηματοπιστωτικών μέσων από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 11

παράγραφος 1 θα πρέπει να συμπεριληφθούν για το σκοπό της συνετής διαχείρισης του ιδίου κινδύνου ενός κύριου πιστωτικού ιδρύματος·

- γ) έκθεση σχετικά με το εάν άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα για σκοπούς αντιστάθμισης κινδύνων από αυτά που απαριθμούνται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 μπορεί να επιτραπεί να πωλούνται στους πελάτες και την αναλογία των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων πέραν του οποίου τα παράγωγα δεν μπορούν να πωλούνται, όπως αναφέρεται στο στοιχείο β) του άρθρου 12 παράγραφος 2.

Άρθρο 34

Επανεξέταση

Η Επιτροπή, σε τακτική βάση, παρακολουθεί τις επιπτώσεις των κανόνων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό όσον αφορά την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 1 και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης συνολικά, λαμβανομένων υπόψη των εξελίξεων της δομής της αγοράς καθώς και της ανάπτυξης και των δραστηριοτήτων των οντοτήτων που ρυθμίζονται από τον παρόντα κανονισμό, και διατυπώνοντας κατάλληλες προτάσεις. Η επανεξέταση επικεντρώνεται ιδίως στην εφαρμογή των κατωτάτων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 3, στην εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα της απαγόρευσης που προβλέπεται στο άρθρο 6, στο πεδίο των δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 8, καθώς και στην καταλληλότητα των παραμέτρων που καθορίζονται στο άρθρο 9. Το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2020 και σε τακτική βάση στη συνέχεια, η Επιτροπή, αφού λάβει υπόψη τις απόψεις των αρμόδιων αρχών, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση που συμπεριλαμβάνει τα προαναφερθέντα θέματα, συνοδευόμενη ενδεχομένως από νομοθετική πρόταση.

Κεφάλαιο IX

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 35

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσιοδότηση για την οποία γίνεται λόγος στα άρθρα 6 παράγραφος 6, 8 παράγραφος 3, 10 παράγραφος 5, 11 παράγραφος 3, 12 παράγραφος 2, 15 παράγραφος 2, στο άρθρο 16 δεύτερο εδάφιο και στα άρθρα 23 παράγραφος 4 και 27 παράγραφος 3, ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 38.
3. Η εξουσιοδότηση για την οποία γίνεται λόγος στα άρθρα 6 παράγραφος 6, 8 παράγραφος 3, 10 παράγραφος 5, 11 παράγραφος 3, 12 παράγραφος 2, 15 παράγραφος 2, στο άρθρο 16 δεύτερο εδάφιο και στα άρθρα 23 παράγραφος 4 και 27 παράγραφος 3 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό

Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της εξουσιοδότησης που προσδιορίζεται σε αυτήν. Η ανάκληση αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται στην απόφαση. Δεν θίγει την εγκυρότητα τυχόν κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Μόλις η Επιτροπή εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 6 παράγραφος 6, 8 παράγραφος 3, 10 παράγραφος 5, 11 παράγραφος 3, 12 παράγραφος 2, 15 παράγραφος 2, στο άρθρο 16 δεύτερο εδάφιο και στα άρθρα 23 παράγραφος 4 και 27 παράγραφος 3 τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο προβάλουν ένσταση εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όσο και το Συμβούλιο πληροφορήσουν την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν ένσταση. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 36

Έναρξη ισχύος και ημερομηνία εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος, με εξαίρεση το άρθρο 6 που εφαρμόζεται [*Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία, 18 μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού*] και τα άρθρα 13 έως 18 και 20, που εφαρμόζονται [*Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει την ακριβή ημερομηνία, 36 μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού*].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής στη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ
- 1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.4. Στόχος(-οι)
- 1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις
- 1.7. Προβλεπόμενος(-οι) τρόπος(-οι) διαχείρισης

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

- 2.1. Κανόνες για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων
- 2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου
- 2.3. Μέτρα για την πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) των δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται**
- 3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες
 - 3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες
 - 3.2.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις επιχειρησιακές πιστώσεις
 - 3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα
 - 3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο
 - 3.2.5. Συνεισφορές τρίτων
- 3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με διαρθρωτικά μέτρα για τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων της ΕΕ

1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής στη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ⁴³

Εσωτερική αγορά – Χρηματοπιστωτικές αγορές

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **νέα δράση**

1.4. Στόχος(-οι)

1.4.1. *Ο (Οι) πολυετής(-είς) στρατηγικός(-οί) στόχος(-οι) της Επιτροπής τον(τους) οποίο(-ους) αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία*

Να συμβάλει στη μείωση των κινδύνων για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των επενδυτών καθώς και των άλλων παραγόντων της αγοράς στις χρηματοπιστωτικές αγορές

1.4.2. *Ειδικός(-οί) στόχος(-οι) και σχετική(-ές) δραστηριότητα(-ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ*

Στο πλαίσιο των ανωτέρω γενικών στόχων, ο κανονισμός έχει ως στόχο την πρόληψη του συστημικού κινδύνου, των οικονομικών πιέσεων ή της κατάρρευσης μεγάλων, περίπλοκων και διασυνδεδεμένων τραπεζών και την επίτευξη ορισμένων στόχων:

- Μείωση της υπερβολικής ανάληψης κινδύνων εντός του πιστωτικού ιδρύματος·
- Εξάλειψη των ουσιωδών συγκρούσεων συμφερόντων μεταξύ των διαφόρων μερών του πιστωτικού ιδρύματος·
- Αποφυγή της κακής κατανομής των πόρων και ενθάρρυνση της χορήγησης δανείων προς την πραγματική οικονομία·
- Διασφάλιση συνθηκών ανταγωνισμού χωρίς στρεβλώσεις για όλα τα ιδρύματα εντός της εσωτερικής αγοράς·
- Μείωση της διασύνδεσης εντός του χρηματοπιστωτικού τομέα, που οδηγεί σε συστημικό κίνδυνο·
- Διευκόλυνση της αποτελεσματικής διαχείρισης, παρακολούθησης και εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων· και
- Διευκόλυνση της ομαλής εξυγίανσης και ανάκαμψης του ομίλου.

⁴³

ΔΒΔ: Διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων – ΠΒΔ: προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

1.4.3. Προσδοκώμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις

Προσδιορίζονται τα αποτελέσματα που αναμένεται να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους(τις) στοχευόμενους(-ες) δικαιούχους/ομάδες.

Μείωση της ανάληψης κινδύνων εντός του πιστωτικού ιδρύματος·

Μείωση των συγκρούσεων συμφερόντων μεταξύ των διαφόρων μερών του πιστωτικού ιδρύματος·

Μείωση της κακής κατανομής των πόρων και αύξηση της χορήγησης δανείων προς την πραγματική οικονομία·

Λιγότερες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς·

Μειωμένη διασύνδεση εντός του χρηματοπιστωτικού τομέα·

Αποτελεσματικότερη διαχείριση, παρακολούθηση και εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων·

Πιο ομαλή εξυγίανση και ανάκαμψη των μεγαλύτερων και πιο περίπλοκων τραπεζικών ομίλων.

1.4.4. Δείκτες αποτελεσμάτων και επιπτώσεων

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της υλοποίησης της πρότασης/πρωτοβουλίας.

Οι σχετικοί δείκτες για την αξιολόγηση της πρότασης θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν τα εξής:

- Αριθμό και μέγεθος των τραπεζών που υπόκεινται σε απαιτήσεις διαρθρωτικού διαχωρισμού·
- Κατανομή των δραστηριοτήτων σε οντότητα καταθέσεων ή συναλλαγών·
- Όγκο συναλλαγών, περιθώρια (spreads) ή ρευστότητα σε σχετικές αγορές·
- Τάσεις όσον αφορά τα μερίδια αγοράς των τραπεζών που υπόκεινται σε διαρθρωτικό διαχωρισμό·
- Συγκέντρωση της αγοράς στις δραστηριότητες που υπόκεινται σε διαρθρωτικό διαχωρισμό·
- Νεοεισερχόμενους στις δραστηριότητες που υπόκεινται σε διαρθρωτικό διαχωρισμό·
- Τάσεις της αποδοτικότητας των τραπεζών που υπόκεινται σε διαρθρωτικό διαχωρισμό·
- Μέτρα του μεγέθους των σιωπηρών δημόσιων επιδοτήσεων·
- Μέτρα του πλεονεκτήματος όσον αφορά το κόστος χρηματοδότησης των τραπεζών TBTF·
- Μέτρα των συναλλαγών και της δανειοδοτικής δραστηριότητας των τραπεζών TBTF.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

Από την έναρξη της χρηματοπιστωτικής κρίσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση («ΕΕ») και τα κράτη μέλη της συμμετέχουν ενεργά στη ριζική αναμόρφωση του κανονιστικού και εποπτικού πλαισίου των τραπεζών.

Στον τραπεζικό τομέα, η ΕΕ έχει δρομολογήσει ορισμένες μεταρρυθμίσεις για την αύξηση της ανθεκτικότητας των τραπεζών και τη μείωση των συνεπειών των πιθανών χρεοκοπιών

τραπεζών, με σκοπό την δημιουργία ενός ασφαλέστερου, πιο εύρωστου, πιο διαφανούς και υπεύθυνου χρηματοπιστωτικού συστήματος που θα λειτουργεί για την οικονομία και την κοινωνία ως σύνολο (βλ. ιδίως τον νέο κανονισμό και οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις («ΚΚΑ»/«ΟΚΑ IV»)) καθώς και την προτεινόμενη οδηγία για την ανάκαμψη και εξυγίανση των τραπεζών («BRRD»).

Ωστόσο, ο τραπεζικός τομέας της ΕΕ και οι μεμονωμένες τράπεζες εξακολουθούν να είναι μεγάλες σε απόλυτες όσο και σε σχετικές τιμές. Οι μεγαλύτερες τράπεζες είναι επίσης πιο δραστήριες σε πολύπλοκες εμπορικές δραστηριότητες και πιο ενεργές σε διασυνοριακή βάση μέσω ενός πολύ υψηλού αριθμού νομικών οντοτήτων.

Ως εκ τούτου, αρκετά κράτη μέλη της ΕΕ καθώς και τρίτες χώρες προχωρήσει ένα βήμα περαιτέρω και έχουν θεσπίσει διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις ή βρίσκονται στη διαδικασία της θέσπισης διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων των οικείων τραπεζικών τομέων για την αντιμετώπιση των ανησυχιών που σχετίζονται με τα μεγαλύτερα και πιο περίπλοκα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Επίσης, διεθνείς οργανισμοί, όπως η G20, το Συμβούλιο χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, η Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, καθώς και ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, έχουν τονίσει το ρόλο των μεταρρυθμίσεων αυτών όσον αφορά, π.χ., την δυνατότητα εξυγίανσης και έχουν απευθύνει έκκληση για μια ευρεία και παγκόσμια συζήτηση για τα τραπεζικά επιχειρηματικά μοντέλα.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της συμμετοχής της ΕΕ

Υπό το πρίσμα των εξελίξεων αυτών υπάρχει ισχυρή αιτιολόγηση της ανάληψης δράσης σε επίπεδο ΕΕ. Ενώ οι εθνικές μεταρρυθμίσεις επιδιώκουν σε γενικές γραμμές τον ίδιο στόχο, διαφέρουν ως προς τις λεπτομέρειες. Αυτό θα προκαλέσει στρέβλωση των αποφάσεων των ιδρυμάτων, δεδομένου ότι οι τράπεζες TBTF μπορούν να μεταφέρουν τις δραστηριότητές τους ή να μετεγκατασταθούν σε άλλο κράτος μέλος. Μια κοινή ευρωπαϊκή απάντηση θα ήταν, συνεπώς, η πιο αποτελεσματική ανταπόκριση. Η ανάγκη για ομοιόμορφους κανόνες είναι ιδιαίτερα σημαντική για την τραπεζική ένωση προκειμένου να διευκολυνθούν τα εποπτικά καθήκοντα του ΕΕΜ και οι ενέργειες εξυγίανσης του ΕΜΕ.

1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

άνευ αντικειμένου

1.5.4. Συμβατότητα και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα κατάλληλα μέσα

Η ΕΕ έχει ήδη ξεκινήσει μια σειρά μεταρρυθμίσεων για την αύξηση της ανθεκτικότητας των τραπεζών και τη μείωση της πιθανότητας και των επιπτώσεων της κατάρρευσης τραπεζών. Οι μεταρρυθμίσεις αυτές περιλαμβάνουν μέτρα για την ενίσχυση της φερεγγυότητας των τραπεζών (το μέρος της δέσμης ΚΚΑ/ΟΚΑ IV που αφορά απαιτήσεις ρευστότητας και κεφαλαίου), μέτρα για την ενίσχυση της δυνατότητας εξυγίανσης (η προτεινόμενη BRRD), μέτρα για την καλύτερη εγγύηση των καταθέσεων (αναθεώρηση της οδηγίας για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων (εφεξής «ΣΕΚ»)), μέτρα για τη βελτίωση της διαφάνειας και την αντιμετώπιση κινδύνων από παράγωγα και τη βελτίωση των υποδομών της αγοράς (κανονισμός για τις υποδομές των ευρωπαϊκών αγορών (εφεξής «EMIR») και σχετική αναθεώρηση της οδηγίας για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων («MiFiD»)). Επιπλέον, για να διακοπεί ο κύκλος αρνητικής ανάδρασης μεταξύ των κινδύνων κρατικού χρέους και των τραπεζικών κινδύνων και να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στο ευρώ και το τραπεζικό σύστημα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκανε έκκληση για περαιτέρω ανάπτυξη της τραπεζικής ένωσης, αξιοποιώντας το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων που θα εφαρμόζεται σε όλες τις τράπεζες στο σύνολο της ΕΕ. Αυτό περιλαμβάνει έναν ενιαίο εποπτικό μηχανισμό («ΕΕΜ») και ένα ενιαίο μηχανισμό εξυγίανσης («ΕΜΕ»), οι οποίοι θα είναι υποχρεωτικοί για

τα μέλη της ευρωζώνης, αλλά επίσης ανοικτοί σε εθελοντική συμμετοχή για όλα τα άλλα κράτη μέλη.

Παρά αυτό το εκτεταμένο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, είναι αναγκαία περαιτέρω μέτρα για τη μείωση της πιθανότητας και των επιπτώσεων των καταρρεύσεων τραπεζών TBTF. Αυτά τα μέτρα έχουν παγκόσμια στήριξη, όπως αποδεικνύεται από πρόσφατες δηλώσεις των ηγετών και των υπουργών της G20.

Όσον αφορά τον αντίκτυπο της κατάρρευσης, η εφαρμογή της BRRD θα προετοιμάσει το έδαφος για την ομαλή εξυγίανση των κανονικών τραπεζών της ΕΕ και, κατά συνέπεια, θα μειώσει σημαντικά τον αντίκτυπο κατάρρευσης των εν λόγω τραπεζών για τα δημόσια οικονομικά. Η άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης θα αποτελέσει πρόκληση για τις τράπεζες TBTF, λόγω των ιδιαίτερα μεγάλων, περίπλοκων και ενοποιημένων ισολογισμών και εταιρικών δομών. Ως εκ τούτου, μολονότι οι δυνατότητες για ενδεχόμενη δημόσια στήριξη είναι βεβαίως περιορισμένες, ενδέχεται να μην έχουν ακόμη εξαλειφθεί εάν οι εξουσίες δεν εφαρμοστούν πλήρως σε όλες τις περιπτώσεις. Ο αντίκτυπος της κατάρρευσης μιας μεγάλης και περίπλοκης τράπεζας μπορεί, ως εκ τούτου, να εξακολουθήσει να είναι σημαντικός. Όλα αυτά μπορεί να εξηγήσουν τις εντυπώσεις της αγοράς για παραμένουσες σιωπηρές επιδοτήσεις και την έκκληση για μεγαλύτερη σαφήνεια όσον αφορά τα ενδεχόμενα πρόσθετα διαρθρωτικά μέτρα. Η διαρθρωτική μεταρρύθμιση θα αυξήσει τις επιλογές που έχουν στη διάθεσή τους οι αρχές κατά την αντιμετώπιση προβληματικών τραπεζικών ομίλων. Η αύξηση της αξιοπιστίας της ομαλής εξυγίανσης αναμένεται επίσης ότι θα βελτιώσει την πειθαρχία στην αγορά και τη δυναμική των ισολογισμών των τραπεζών εκ των προτέρων. Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις θα μπορούσαν να καταστήσουν τις προσφάτως χορηγηθείσες εξουσίες στην BRRD πιο αποτελεσματικές για τις τράπεζες TBTF, εφόσον οι αρχές εξυγίανσης θα ασχολούνται με χωριστούς, διαχωρισμένους και απλούστερους ισολογισμούς. Αυτό θα διευκολύνει την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των διαφορετικών οντοτήτων ενός τραπεζικού ομίλου και θα διευρύνει το φάσμα των επιλογών που θα έχουν στη διάθεσή τους οι αρχές εξυγίανσης. Τα πρόσθετα μέτρα για τις τράπεζες TBTF θα ήταν σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας της BRRD.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις

☒ Πρόταση/πρωτοβουλία απεριόριστης διάρκειας

Έναρξη ισχύος και έναρξη εφαρμογής προβλέπεται για το 2015/2017 με συμμόρφωση με την απαγόρευση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό από τον Ιανουάριο του 2017 και τις δυνητικές απαιτήσεις περί διαχωρισμού από την 1η Ιουλίου του 2018.

1.7. Προβλεπόμενος(οι) τρόπος(οι) διαχείρισης⁴⁴

Από τον προϋπολογισμό του 2014

☐ Άμεση διαχείριση από την Επιτροπή

- ☐ από τις υπηρεσίες της, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της Ένωσης·
- ☐ από τους εκτελεστικούς οργανισμούς·

☐ Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη

☒ Έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης σε:

- ☐ τρίτες χώρες ή οργανισμούς που αυτές έχουν ορίσει·
- ☐ διεθνείς οργανισμούς και τις υπηρεσίες τους (να προσδιοριστεί)·
- ☐ την ΕΤΕ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων·
- ☐ οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 208 και 209 του δημοσιονομικού κανονισμού·
- ☐ οργανισμούς δημοσίου δικαίου·
- ☐ οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας στον βαθμό που προσφέρουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις·
- ☐ οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και οι οποίοι προσφέρουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις·
- ☐ πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων της ΚΕΠΠΑ δυνάμει του τίτλου V της ΣΕΕ, που προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.
- *Αν αναφέρονται περισσότεροι του ενός τρόποι διαχείρισης, να διευκρινιστούν στο τμήμα «Παρατηρήσεις».*

Παρατηρήσεις

Η ΕΑΤ είναι ρυθμιστικός οργανισμός που ενεργεί υπό την εποπτεία της Επιτροπής.

⁴⁴

Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων

Η πρόταση προβλέπει ότι η Επιτροπή θα επανεξετάζει την αποτελεσματικότητα των προτεινόμενων μέτρων σε περιοδική βάση.

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Κίνδυνος(-οι) που έχει(-ουν) εντοπιστεί

Όσον αφορά τη νόμιμη, οικονομική, αποδοτική και αποτελεσματική χρήση των πιστώσεων για την εφαρμογή της παρούσας πρότασης, η πρόταση δεν αναμένεται να δημιουργήσει νέους κινδύνους που να μην καλύπτονται επί του παρόντος από υφιστάμενο πλαίσιο της ΕΑΤ για εσωτερικό έλεγχο.

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με το σύστημα εσωτερικού ελέγχου που έχει καθοριστεί

δ.δ.

2.2.3. Εκτιμώμενο κόστος και όφελος των ελέγχων και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου του κινδύνου σφάλματος

δ.δ.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών

Για τους σκοπούς της καταπολέμησης της απάτης, της διαφθοράς και άλλων παράνομων πρακτικών, οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999 , σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) θα ισχύουν στην ΕΑΤ χωρίς κανέναν περιορισμό.

Η ΕΑΤ προσχωρεί στη διοργανική συμφωνία, της 25ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και θεσπίζει αμέσως τις κατάλληλες διατάξεις οι οποίες εφαρμόζονται στο σύνολο του προσωπικού της ΕΑΤ.

Οι αποφάσεις σχετικά με τη χρηματοδότηση, καθώς και οι συμφωνίες και εκτελεστικές πράξεις που απορρέουν από αυτές, προβλέπουν ρητά ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο και η OLAF μπορούν να διεξάγουν, εφόσον είναι αναγκαίο, επιτόπιους ελέγχους μεταξύ των αποδεκτών των κονδυλίων που εκταμιεύονται από την ΕΑΤ και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για τη διάθεση των εν λόγω κονδυλίων.

Τα άρθρα 64 και 65 του κανονισμού για τη σύσταση της ΕΑΤ ορίζουν τις διατάξεις για την εφαρμογή και τον έλεγχο του προϋπολογισμού της ΕΑΤ και τους ισχύοντες χρηματοδοτικούς κανόνες.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) των δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συνεισφορά			
			από χώρες της ΕΖΕΣ ⁴⁶	από υποψήφιες χώρες ⁴⁷	από τρίτες χώρες	κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
1.α	12.0302 Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ)	ΔΠ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία

⁴⁵ ΔΠ = διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ μη διαχωριζόμενες πιστώσεις.

⁴⁶ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

⁴⁷ Υποψήφιες χώρες και, κατά περίπτωση, δυνάμει υποψήφιες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία θα έχει τις εξής επιπτώσεις στις δαπάνες:

- Πρόσληψη δύο νέων έκτακτων υπαλλήλων (ΤΑ) στην ΕΑΤ (2 ΤΑ από την 1η Ιανουαρίου 2016) - βλέπε το παράρτημα για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τους ρόλους τους και τον τρόπο με τον οποίο υπολογίστηκε το κόστος τους (εκ των οποίων το 40 % θα χρηματοδοτείται από την ΕΕ και το 60 % από τα κράτη μέλη).
- Τα νέα καθήκοντα θα εκτελεστούν με τους ανθρώπινους πόρους που διατίθενται στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής του προϋπολογισμού, με βάση τους δημοσιονομικούς περιορισμούς που ισχύουν για όλα τα όργανα της ΕΕ και σύμφωνα με τον δημοσιονομικό προγραμματισμό για τους οργανισμούς. Ειδικότερα, οι πόροι που χρειάζεται ο οργανισμός για τα νέα καθήκοντα θα είναι συνεπείς και θα συνάδουν με τον προγραμματισμό περί ανθρώπινων πόρων και τον χρηματοδοτικό προγραμματισμό για την ΕΑΤ που καθορίζεται από την πρόσφατη ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Προγραμματισμός των ανθρώπινων και χρηματοδοτικών πόρων για τους αποκεντρωμένους οργανισμούς την περίοδο 2014-2020» (COM(2013)519).

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες

Σε εκατ. ευρώ (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αριθμός	1α Έξυπνη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη – οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή
--	---------	--

ΓΔ: MARKT			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ΣΥΝΟΛΟ
• Επιχειρησιακές πιστώσεις										
12.0302	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ)	Πληρωμές	(2)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων ⁴⁸										

⁴⁸ Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες για τη στήριξη της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού		(3)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για την ΓΔ MARKT	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1+1a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Πληρωμές	=2+2a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)								
	Πληρωμές	(5)								
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα που χρηματοδοτούνται από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων στον ΤΟΜΕΑ 1.α του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Πληρωμές	=5+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Πληρωμές	=5+ 6								

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαisiού	5	«Διοικητικές δαπάνες»
---	----------	-----------------------

Σε εκατ. ευρώ (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
ΓΔ:									
• Ανθρώπινο δυναμικό									
• Άλλες διοικητικές δαπάνες									
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ <.....>	Πιστώσεις								

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τον ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαisiού	(Σύνολο πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)								
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--

Σε εκατ. ευρώ (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		Έτος N ⁴⁹	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαisiού	Αναλήψεις υποχρεώσεων								
	Πληρωμές								

⁴⁹ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

3.2.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων σε εκατ. ευρώ (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα ↓			Έτος N		Έτος N+1		Έτος N+2		Έτος N+3		Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)						ΣΥΝΟΛΟ	
	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ																	
	Τύπος ₅₀	Μέσο κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Συνολικός αριθμός	Συνολικός κόστος
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 1 ⁵¹ ...																		
- Υλοποίηση																		
- Υλοποίηση																		
- Υλοποίηση																		
Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 1																		
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2 ...																		
- Υλοποίηση																		
Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 2																		

⁵⁰ Αποτελέσματα θα είναι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (παράδειγμα: αριθμός ανταλλαγών σπουδαστών που θα χρηματοδοτηθούν, αριθμός χλμ οδών που θα κατασκευαστούν, κ.λπ.).

⁵¹ Όπως περιγράφεται στο σημείο 1.4.2. «Ειδικός(-οί) στόχος(-οι)... »

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ																
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα

3.2.3.1. Ανακεφαλαίωση

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Σε εκατ. ευρώ (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N ⁵²	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	--------

TOMEA 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινο δυναμικό								
Άλλες διοικητικές δαπάνες								
Υποσύνολο του TOMEA 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								

Εκτός του TOMEA 5⁵³ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινο δυναμικό								
Άλλες δαπάνες διοικητικής φύσης								
Υποσύνολο εκτός του TOMEA 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								

ΣΥΝΟΛΟ								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Οι πιστώσεις για ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από τις πιστώσεις της ΓΔ που έχουν ήδη διατεθεί στη διαχείριση της δράσης και/ή που έχουν ανακαταταχιστεί στο πλαίσιο της ίδιας ΓΔ και θα συμπληρωθούν, ενδεχομένως, από όλα τα συμπληρωματικά κονδύλια που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση της δράσης ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας χορήγησης και με βάση τους δημοσιονομικούς περιορισμούς.

⁵² Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

⁵³ Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες για τη στήριξη της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «BA»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

3.2.3.2. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφ ούν όσα έτη απαιτο ύνται, ώστε να εμφαίν εται η διάρκει α των επιπτώ σεων (βλ. σημείο 1.6)
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)					
XX 01 01 01 (έδρα και γραφεία αντιπροσωπείας της Επιτροπής)					
XX 01 01 02 (σε αντιπροσωπεία)					
XX 01 05 01 (έμμεση έρευνα)					
10 01 05 01 (άμεση έρευνα)					
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδύναμου πλήρους απασχόλησης: ΠΠΑ)⁵⁴					
XX 01 02 01 (CA,SNE, INT από το «συνολικό κονδύλιο»)					
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT και JED στις αντιπροσωπείες)					
XX 01 04 εε ⁵⁵	- στα κεντρικά γραφεία				
	- σε αντιπροσωπείες				
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – έμμεση έρευνα)					
10 01 05 02 (CA, INT, SNE - Άμεση έρευνα)					
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)					
ΣΥΝΟΛΟ					

XX είναι ο σχετικός τομέας πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού.

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης ή/και έχει ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και το οποίο θα συμπληρωθεί, εάν χρειαστεί, από πρόσθετους πόρους που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των δημοσιονομικών περιορισμών.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

⁵⁴ CA = Συμβασιούχος υπάλληλος· LA = Τοπικός υπάλληλος· AEE = Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας· INT = Προσωρινό προσωπικό· JED = Νεαρός εμπειρογνώμονας σε αντιπροσωπεία.
⁵⁵ Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού που καλύπτεται από επιχειρησιακές πιστώσεις (πρώην γραμμές «ΒΑ»).

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	
Εξωτερικό προσωπικό	

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- Οι πόροι που χρειάζεται η ΕΑΤ για τα νέα καθήκοντα θα είναι συνεπείς και θα συνάδουν με το ΠΔΔ 2014-2020 και τον προγραμματισμό περί ανθρώπινων πόρων και τον χρηματοδοτικό προγραμματισμό για την ΕΑΤ που καθορίζεται από την πρόσφατη ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Προγραμματισμός των ανθρώπινων και χρηματοδοτικών πόρων για τους αποκεντρωμένους οργανισμούς την περίοδο 2014-2020» (COM(2013)519).
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί αναπρογραμματισμό του σχετικού τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Να εξηγηθεί ο απαιτούμενος αναπρογραμματισμός, με προσδιορισμό των σχετικών γραμμών του προϋπολογισμού και των αντίστοιχων ποσών.

[...]

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί τη χρησιμοποίηση του μέσου ευελιξίας ή την αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου⁵⁶.

Να εξηγηθεί η ανάγκη, με προσδιορισμό των σχετικών τομέων και γραμμών του προϋπολογισμού, καθώς και των αντίστοιχων ποσών.

[...]

3.2.5. Συνεισφορές τρίτων

- Η πρόταση/πρωτοβουλία προβλέπει τη συγχρηματοδότηση που εκτιμάται κατωτέρω:

Πιστώσεις σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Σύνολο
Κράτη μέλη	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

⁵⁶

Βλ. σημεία 19 και 24 της διοργανικής συμφωνίας (για την περίοδο 2007-2013).

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 - ☐ στους ιδίους πόρους
 - ☐ στα διάφορα έσοδα

Σε εκατ. ευρώ (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Αντίκτυπος της πρότασης /πρωτοβουλίας ⁵⁷						
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Άρθρο		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Για τα διάφορα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστεί(-ούν) η(οι) γραμμή(-ές) δαπανών του προϋπολογισμού που έχει(-ουν) επηρεαστεί.

[...]

Να προσδιοριστεί η μέθοδος υπολογισμού του αντικτύπου στα έσοδα.

⁵⁷

Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης), τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 25% για έξοδα είσπραξης.

Παράρτημα για τα διαρθρωτικά μέτρα για τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων της ΕΕ

Εκτίμηση για την ΕΑΤ

Η πρόταση της Επιτροπής περιλαμβάνει διατάξεις για την ανάπτυξη, από την ΕΑΤ, τεσσάρων κατ' εξουσιοδότηση πράξεων και έξι τεχνικών προτύπων για τη διασφάλιση ότι οι διατάξεις ιδιαίτερα τεχνικής φύσης εφαρμόζονται ομοιόμορφα σε όλη την ΕΕ.

Η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που αναπτύχθηκαν από την ΕΑΤ όσον αφορά τη μεθοδολογία για τη συνεπή μέτρηση και εφαρμογή των παραμέτρων σε σχέση με τον υπολογισμό του ορίου, άνω του οποίου θα πρέπει να πραγματοποιείται ο διαχωρισμός των εμπορικών δραστηριοτήτων. Η Επιτροπή και η ΕΑΤ θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα εν λόγω πρότυπα μπορούν να εφαρμόζονται από το σύνολο των σχετικών ιδρυμάτων κατά τρόπο ανάλογο προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των εν λόγω ιδρυμάτων και των δραστηριοτήτων τους. Επιπλέον, η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναπτύχθηκαν από την ΕΑΤ όσον αφορά τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό του όγκου των εμπορικών δραστηριοτήτων που ασκούν τα πιστωτικά ιδρύματα και οι μητρικές εταιρείες και το ενιαίο υπόδειγμα για την κοινοποίηση του συνολικού όγκου και των συνιστωσών των εμπορικών δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων και των μητρικών εταιρειών μέσω εκτελεστικών πράξεων. Το προβλεπόμενο έργο απαιτεί διμερείς και πολυμερείς συνεδριάσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, ανάλυση και αξιολόγηση των επιλογών και σύνταξη των εγγράφων διαβούλευσης, δημόσια διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους, τη σύσταση και διαχείριση μόνιμων ομάδων εμπειρογνομόνων που θα απαρτίζονται από τις εποπτικές αρχές από τα κράτη μέλη, καθώς και ίδρυση και διαχείριση ad hoc ομάδων εμπειρογνομόνων, ανάλυση των απαντήσεων από τις διαβουλεύσεις, σύνταξη ανάλυσης κόστους/οφέλους και σύνταξη του νομικού κειμένου.

Έγινε δεκτό ότι ο κανονισμός θα τεθεί σε ισχύ στο τέλος του 2015. Συνεπώς, οι πρόσθετοι πόροι της ΕΑΤ είναι απαραίτητοι μόνο από το 2016. Θα χρειαστούν δύο θέσεις έκτακτων υπαλλήλων για την εκτέλεση των απαιτούμενων εργασιών σε μακροπρόθεσμη βάση:

Κατ' εξουσιοδότηση πράξεις της Επιτροπής:

- Παράμετροι: Μαχητό τεκμαρτό επίπεδο, αριθμός·
- Παροχή προϊόντων διαχείρισης κινδύνου: όριο πέραν του οποίου τα προϊόντα ΔΚ πρέπει να παρέχονται από την οντότητα συναλλαγών·
- Κανόνες διαχωρισμού – μεγάλα ανοίγματα: επιλέξιμες τεχνικές μετριασμού του πιστωτικού κινδύνου.
- Εδαφικό πεδίο εφαρμογής: κριτήρια ισοδυναμίας

Τεχνικά πρότυπα της Επιτροπής:

- Απαγόρευση διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό – μεθοδολογία υπολογισμού εμπορικών δραστηριοτήτων για τους σκοπούς του γενικού κατώτατου ορίου·
- Απαγόρευση διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό – ομοιόμορφο πρότυπο για δημοσιοποίηση των εμπορικών δραστηριοτήτων·
- Διαχωρισμός - παράμετροι: συνεπής μέτρηση και εφαρμογή.

- Λεπτομέρειες υποχρέωσης υποβολής εκθέσεων και έναρξη ισχύος
- Καταχώριση αρχείων καταγραφής συναλλαγών
- Αρχές που έχουν πρόσβαση στα δεδομένα των αρχείων καταγραφής συναλλαγών.

Υπόθεση πρόσθετων πόρων:

- Οι δύο συμπληρωματικές θέσεις υποτίθεται ότι είναι έκτακτοι υπάλληλοι σε λειτουργική ομάδα με βαθμό AD7.
- Το μέσο μισθολογικό κόστος για τις διάφορες κατηγορίες προσωπικού βασίζεται στην καθοδήγηση της ΓΔ BUDG.
- Ο διορθωτικός συντελεστής μισθού για το Λονδίνο είναι 1,344.
- Το κόστος αποστολών εκτιμάται σε 10.000 ευρώ.
- Το κόστος που σχετίζεται με τις προσλήψεις (έξοδα ταξιδίου, διαμονής, ιατρικές εξετάσεις, επίδομα εγκατάστασης και άλλα επιδόματα, έξοδα μετακόμισης κ.λπ.) εκτιμάται στα 12 700 ευρώ.

Η μέθοδος υπολογισμού της αύξησης του απαιτούμενου προϋπολογισμού για τα επόμενα τρία έτη παρουσιάζεται με περισσότερες λεπτομέρειες στον κατωτέρω πίνακα. Στον υπολογισμό αντικατοπτρίζεται το γεγονός ότι ο προϋπολογισμός της Ένωσης χρηματοδοτεί το 40% του κόστους.

Είδος δαπάνης	Υπολογισμός	Ποσό (σε χιλιάδες)			
		2016	2017	2018	Σύνολο
Δαπάνες προσωπικού					
11 Μισθοί και επιδόματα	=2 x 132 x1.344	355	355	355	1.064
12 Δαπάνες για πρόσληψη προσωπικού	=2 x 13	25			25
13 Δαπάνες για αποστολές	=2 x 10	20	20	20	60
Σύνολο: Δαπάνες προσωπικού		400	375	375	1.150
Κοινοτική συνεισφορά (40%)		160	150	150	460
Συνεισφορά των κρατών μελών (60%)		240	225	225	690